

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

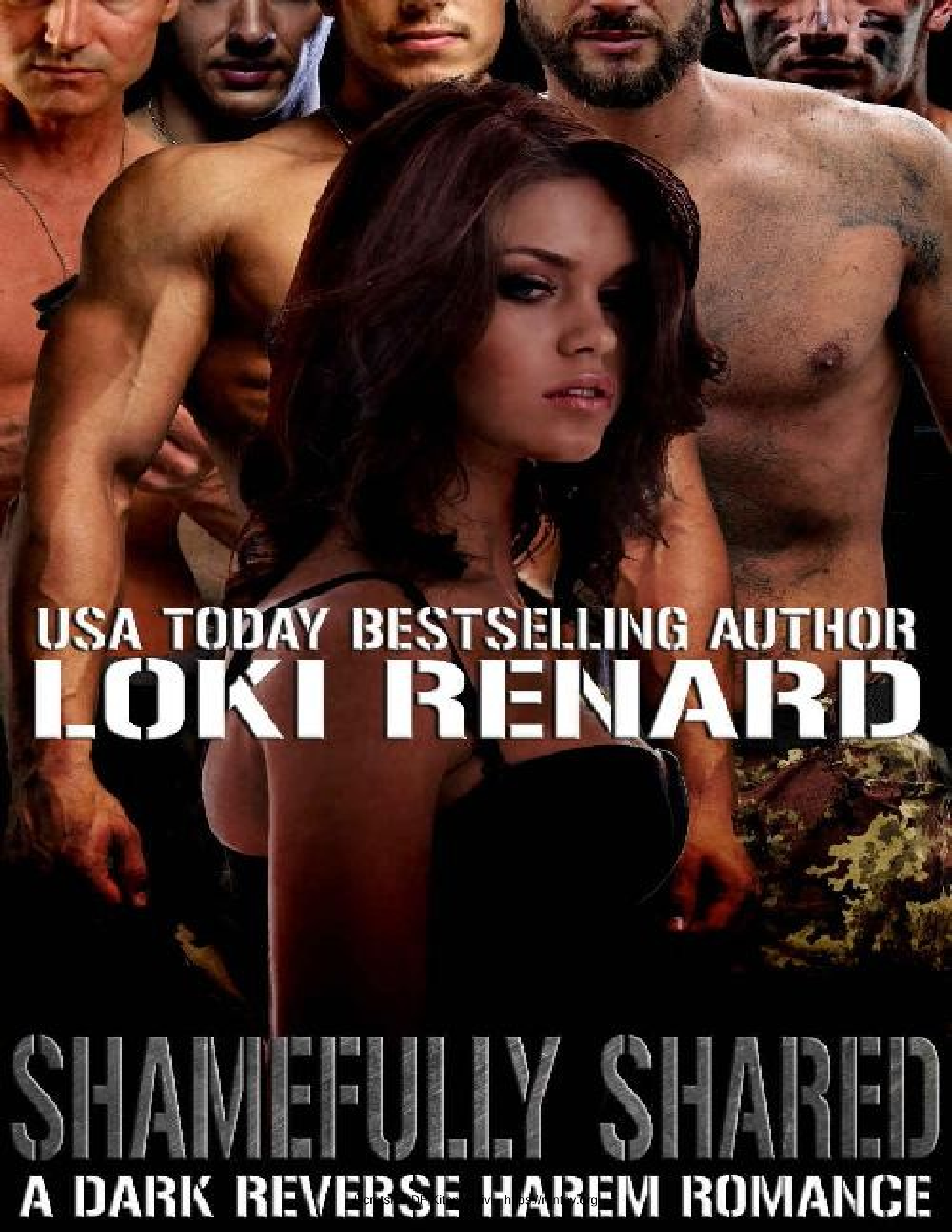
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
LOKI RENARD

SHAMEFULLY SHARED
A DARK REVERSE HAREM ROMANCE

Crashy DP Kites v. <https://tiny.cc/mey7tg>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

[Dokuzuncu Bölüm](#)

[Onuncu Bölüm](#)

[Onbirinci Bölüm](#)

[Oniki Bölüm](#)

[Onüçüncü Bölüm](#)

[Ondördüncü Bölüm](#)

[Onbeşinci Bölüm](#)

[Onaltı Bölüm](#)

[Onyedinci Bölüm](#)

[Onsekizinci Bölüm](#)

[Ondokuzuncu](#)

[Bölüm Yirmi](#)

[Bölüm Yirmi Bir Bölüm](#)

[Yirmi İki Bölüm Yirmi Üç](#)

[Bölüm Yirmi Dört Bölüm](#)

[Yirmi Beş Bölüm Yirmi](#)

[Altı Bölüm Yirmi Yedi](#)

[Bölüm Yirmi Sekiz](#)

[Loki Renard Yazarına Ait Benzer Kitaplar](#)

[Loki Renard'dan Daha Fazla Fırtınalı Gece](#)

[Kitabı Loki Renard Linkleri](#)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Utanç Verici Bir Şekilde Paylaşıldı

Loki

Renard

tarafından

Telif Hakkı © 2018 Stormy Night Publications ve Loki Renard tarafından

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2018 Stormy Night Publications ve Loki Renard tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Stormy Night Publications and Design, LLC tarafından yayınlanmıştır.
www.StormyNightPublications.com

Renard, Loki Utançla
Paylaştı

Kapak Tasarımı: Korey Mae Johnson
Görseller Dreamstime/Arturkurjan, Dreamstime/Alessandroguerriero,
Dreamstime/Vladimirs Poplavskis, Dreamstime/Jason Baca,
Dreamstime/Ekhphoto ve 123RF/gstockstudio

Bu kitap *sadece yetişkinler* için hazırlanmıştır. Bu kitapta yer alan şaplak atma ve diğer cinsel aktiviteler sadece yetişkinlere yönelik fantezilerdir.

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

Chase

"Benimle dalga geçiyor *olmalısın*. Hayır. Hayatta olmaz! Delirdiniz mi siz? *Ona* yardım etmiyoruz!"

Chase Rathkeale, en iyi arkadaşı ve birliklerinin ayrılmaz bir parçası olan Col fırtına gibi küfrederken sakince duruyordu. Siyah kıyafetlerini giymiş ve gitmeye hazırdı, siyah saçları kafasına yakın kesilmişti, yakışıklı yüz hatları inançsızlık ve öfkeyle çarpılmıştı. Chase ona nereye ve neden gittiklerini söyleyerek taktiksel bir hata yapana kadar her şey yolundaydı. Bir şey söylemek için otoyola çıkana kadar beklemeliydi.

"Bize ihtiyacı var."

"Hayır. Kesinlikle olmaz. Yaptığı şeyden sonra onu kurtarmak için parmağımı bile kıpırdatmayacağım."

"Rex, Max ve Brian minibüste bekliyorlar," dedi Chase. "Sana ihtiyacımız var, dostum. Bunu bizim için yap, onun için değil."

Col ona doğru döndü, parmağıyla işaret etti. "Onu hep becermek istedin. Bunu o zaman yapmalıydın. Sisteminden çıkarırdın."

"Bu seksle ilgili değil, Col." "Ne hakkında o zaman?"

"Yardıma ihtiyacı olan bir kadın hakkında."

"Oh. Bir kadının yardıma ihtiyacı var," diye alay etti Col. "Ve bu kadın, bu ülkede yardıma ihtiyacı olan diğer on binlerce kadından farklı olarak, aynı zamanda bizi ciddi şekilde becerdi. Hem de çok. Bize para mı ödüyor?"

"Şey..."

"Hayır, tabii ki öyle değil." Col kara bir kahkaha attı ve ellerini havaya kaldırdı. "Onun nesi var? Neden kurtarılması gereken bir genç kız gibi davranıyor? Bize ihanet etti Chase. Hayatlarımızı mahvetti. Ve sen benden ona yardım etmemi mi bekliyorsun?"

"Emirlere uymanı bekliyorum."

Konuşan ses Chase'in değildi. Rex'e aitti. Otuz sekiz yaşındaydı ve grubun en kıdemli üyesiydi. Koyu renk saçları şakaklarına doğru kırılmıştı ve bazen yaşından çok daha büyük görünmesine neden olan bir ciddiyet taşıyordu. Onursuzca terhis edilmeden önce onların kaptanıydı. Şimdi ise patronlarıydı.

Col dişlerini sıkarak ağzını kapattı.

"Bize ödeme yapıyor mu diye endişelenmene gerek yok, çünkü sana ben ödeme yapıyorum," diye devam etti Rex. "Ve sizden işinizi şikâyet etmeden yapmanızı bekliyorum. Taşınıyoruz. Şimdi."

Chase ne olacağını görmek için bekledi. Seçkin özel güvenlik birimlerinde sadece beş kişi vardı. Zaten onlar da öyle diyordu. Dünyanın geri kalanı onlara farklı bir isim takmıştı: paralı askerler. Beş kişi arasında Col genellikle emirlere itaatsizlik etme olasılığı en düşük olanıydı. Resimlerinin ülkedeki tüm gazete ve internet sitelerinde yayınlanmasına neden olan olaydan ve ordunun onları ulusal bir utanç kaynağı olarak görüp serbest bırakmasından önce altın çocuktu.

"Rex..." Col'un sesi neredeyse bir sızlanmaya dönüştü. "Neden? Söyle bana Neden?"

"Sana nedenini hiç söyledim mi?" Rex, Col'u sert bir bakışla süzdü.

"Söyledim.

Sana bundan çok daha tehlikeli binlerce şey yapmanı söyledim ve sen şimdi benim kararlarımı sorgulamaya mı karar verdin?"

Rex rütbesini yükseltiyordu. Col'un ne kadar kızgın olduğu düşünüldüğünde bu riskli bir hamleydi. Col'un sonunda kendini kaybedip Rex'e ve diğerlerine siktirip gitmelerini söyleme ihtimali vardı. Daha önce birkaç kez yaklaşmıştı ama hiç bu kadar yaklaşmamıştı.

İşe yaradı.

Col içinden küfretti ve önceden hazırladığı çantayı eline aldı. "Pekâlâ," dedi. "Hadi gidelim."

Chase, Col'u minibüse kadar takip etti ve onlar binerken arkada durdu. Direksiyonda Brian vardı. Chase'in şimdiye kadar tanıştığı en zeki adamdı, kesinlikle. Deha düzeyinde bir zekâ ve buna uygun çarpık bir kişilik. Chase, Brian'ın görev hakkında ne düşündüğünü bilmiyordu. Aslında, Chase onun duyguları olduğundan bile emin değildi. Brian için her şey analiz edilmesi gereken bir sorundu. Diğerlerine göre daha az yapıldı ama yine de 1.80'in üzerindeydi ve çoğu erkekten iki kat daha güçlüydü.

Chase araca bindiğinde, bu durumdan memnun görünen tek kişinin Max olduğunu fark etti. Max camdan dışarı sarkmış, minibüsün yan tarafına vuruyordu. Ordudan ayrılmasını fırsat bilerek kirli sarı saçlarını ensesine kadar uzatmıştı ve genellikle saat beş ya da on yönünde bir gölgesi olurdu. Şu anda güneş gözlüklerini kafasına geçirmiş, 1980'lerin aksiyon kahramanlarının en iyi taklidini yapıyordu.

"Yani bunu gerçekten yapıyoruz," dedi Col, ortadaki koltuğa oturarak. "Lacey Christie'ye yardım edeceğiz. Bu ciddi bir şey..." Rex yanına oturunca sözlerini yarıda kesti. Ondan kaçacak olan küfürler aniden kesildi. Rex sık sık Col'un yanına otururdu, sanki Col'un öfkesine karşı fiziksel bir sigorta gibi.

"Merak etme," dedi Max ön koltuktan. "Bir şey var bizim için *tatlı*."

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

Lacey

Lacey tırnaklarını ısırdı ve panjurları ellinci kez seğırtti. Gergindi, saklandığı ucuz motel odasının zemininde volta atarken vücudunu bir ter tabakası kaplamıştı. En iyi haliyle görünmüyordu, bunun bir önemi olmamalıydı ama bir şekilde vardı. Tüm hayatı kontrolden çıkmışken, en azından biraz derli toplu görünmek kendini biraz daha iyi hissetmesini sağlayabilirdi.

Spor kıyafetleri giyiyordu. Koyu renk taytlar, pembe bir atlet ve neredeyse aynı renkte tenis ayakkabıları. Uzun kahverengi saçları yüzünden geriye doğru çekilmiş ve at kuyruğu şeklinde bağlanmıştı. Chase'i tekrar görmeye hazırlanırken, biraz rimel ve torpido gözünde bulduğu bir tüp ruj kalıntısıyla görünüşünü güzelleştirmeye çalışmıştı. Başka hiçbir şeyi yoktu. Dairesi geri dönmek için çok tehlikeliydi. İyonize suyunu unuttuğunu fark ettiğinde spor salonuna gidiyordu ve pencereden iki gölgeli figür görmek için tam zamanında eve yöneldi.

Çoğu insan bunu bir hırsızlığın işareti olarak yorumlar ve polisi arardı ama Lacey daha iyisini biliyordu. En yakın arkadaşları ve profesyonel sırdaşları olan diğer üç gazetecinin öldüğünü biliyordu. Hepsinin ölümünün evlerinde gerçekleştiğini, aslında kaza olmayan bir dizi talihsiz 'kaza' olduğunu biliyordu. Elinde sonuncusunun görüntüleri vardı ve bu görüntülerde arkadaşını öldürmeden önce etrafta dolaşan o karanlık figürleri görmüştü. Nasıl dışarı çıkması gerektiğini öğrenmek için etrafta dolaşmayacaktı. Şimdiye kadar duşta kayma, arızalı blender yüzünden kazara elektrik çarpması ve evdeki spor salonunda halter kazası olmuştu.

Adam şüphelenip cinayeti kaydeden bir gizli kamera kurmasaydı, ortada hiçbir kanıt olmayacaktı. Ama bu polise götürebileceği türden bir kanıt değildi. Bu onun bir hücrede ölmesine yol açacak türden bir kanıttı. Karşı karşıya geldiği insanlar polis tarafından endişelenecek insanlar değildi. Polisin sahibi onlardı. Ve medyaya da sahip olmak istiyorlardı.

Gidecek hiçbir yeri kalmadığından, Washington DC'nin kenar mahallelerindeki boktan bir motele kaçmıştı ve gidebileceği tek bir kişi olduğunu biliyordu.

aradı. Ne yazık ki, ona bir iyilik borcu yoktu. Ona hiçbir şey borçlu değildi. Her şeyini ona borçluydu.

Büyük bir şaşkınlıkla, ona neler olduğunu aceleyle açıkladıktan sonra, adam gelmeyi kabul etti. Hem de hemen. Bunu beklemiyordu. Düşündüğü kadar uzakta da değildi. Görünüşe göre hepsi Washington'daydı ama o şimdi olabildiğince çabuk, olabildiğince uzağa gitmeye çalışıyordu.

Büyük, karanlık bir minibüs odasının önüne yanaştı. Sürücü tarafından biri inerken nefesini tuttu. Uzun boylu, siyah saçlı, yakışıklı, belki yirmili yaşların ortalarında. Onu tanımıyordu ama bir şekilde tanıdık geliyordu. Chase değildi. Diğer taraftan başka bir adam indi, sarı saçları yakasına kadar iniyordu, yüzündeki bazı yara izlerine rağmen seksiydi. Onu tanıdı. Bu Max Brolin'di. Minibüsün arka kapısı açıldı ve üç adam daha indi.

Chase herkesi getirmiş miydi?

Panjurlardan bir adım geri çekildi ve kendini ve düşüncelerini toparlamaya çalıştı. Herkesi. Hepsini. Bu asla gerçekleşmemesini umduğu bir buluşmaydı.

Kim olduğunu tam olarak bilmesine rağmen kapının sertçe çalınması onu ürküttü. Tereddüt etti, açıp açmaması gerektiğini bilmiyordu. Bunlar kelimenin tam anlamıyla arkadaş değildi. Chase tek başına bir riskti. Ya bütün klan?

Onları son gördüğünden bu yana üç yıl geçmişti. Hayatlarını mahvettiğinden beri iki buçuk yıl. Tanrım. Bu bir kurtarma görevi değildi. Bu... motel biriminin arkasına doğru baktı, arkadan çıkıp çıkamayacağını merak etti.

Bir başka sert vuruş onu panikten kurtardı ve biraz daha mantıklı düşünmesini sağladı. Bu adamlardan kaçmak mümkün değildi. Belki de Chase onları destek olarak getirmişti. Şimdi nereden gelirse gelsin, yardımı reddetmenin zamanı değildi.

Lacey kapıyı açtı ve Chase'in orada durmuş, uzun boyuyla ona baktığını gördü. Lacey 5'4 boyundaydı, bir kadın için saygın bir boydu. Chase ise dev gibi bir adamdı, boyu 6'3'tü. Gözlerini ona dikti, o büyüleyici mavi ve altın sarısı gözlere ilk kez baktığı ana geri döndüğünde kalbi küt küt atmaya başladı.

* * *

Üç yıl önce

Lacey yatağı olarak kullanılan sert taş çıkıntının üzerinde rahat etmeye çalıştı. Cildini ısıran ve Venezüella sıcağında zaten ağlamaklı olan yaralara neden olan ipler sayesinde zar zor hareket edebiliyordu. Küçük oda leş gibi kokuyordu. Köşede yarısı kendi atıklarıyla dolu üstü açık bir kova vardı, bu da işleri daha da kötüleştiriyordu. Tek bir dolap büyüklüğünde olan o küçük hücre sıcak, karanlık ve bunaltıcıydı. Hiç pencere yoktu. Temiz hava yoktu ve ışık sürekli yanan tek bir akkor ampulden geliyordu. Sinekler kovanın etrafında her zaman var olan bir bulut halinde dolanıyordu ve bu da zamanı söyleyebilmesinin tek yoluuydu. Akşamları uyuyor ve sabahları kalkıyorlardı, küçük böcek beyinleri artık onun bir parçası olmadığı dünyaya uyum sağlamıştı.

"Amerikan casusu kaltak!"

Yanından geçip demir kapıya vuran gardiyanın acımasız sesi onu titretti. Onu her görmeye geldiklerinde öldürmekle tehdit ediyorlardı. Bu tehdidi er ya da geç gerçekleştireceklerinden emindi. Muhtemelen daha erken. O bir casus değildi ama yaşamasına izin vermeyecekleri kadar çok şey gördüğünü biliyordu. Onu asıl korkutan şey, onu hayatta tutmalarının sebebiydi. Onunla ne yapacaklardı? Belki fidye isteyeceklerdi. En iyi senaryo buydu. Aklına gelen diğer tüm senaryolar çok daha kötüydü.

Hiçbir şey bilmiyordu ama bu onu her birkaç saatte ya da günde bir dışarı çıkarıp soru yağmuruna tutmalarını engellemiyordu. Basın kimliği, casus olmadığı konusunda onları tatmin etmemişti. Kimliğini teyit etmek için editörüyle iletişime geçmeyi reddettiler. Görünüşe göre o da bir casustu. O kadar çok kokain kaçakçılığı yapan bu paranoyak milisler için herkes ve her şey casustu. İçlerinde sürekli büyüyen gözbebekleri, toz bıyıkları ve zaman zaman yüzlerini buruşturmalarına neden olan iğrenç bir diş gıcırdatma alışkanlığı olmayan yoktu, terli zalim yüzleri korkudan midesini bulandıran şeytani şekillere bürünüyordu.

Sordukları soruların yarısı hiçbir anlam ifade etmiyordu. Diğer yarısı onun bilgi alanının o kadar dışındaydı ki, cevap olarak kekeleyecek bir şey bulmakta zorlanıyordu. İlk başta bu durum dehşet vericiydi ama günler geçtikçe vücudu hayatta kalma moduna adapte olmuştu ve artık

Muhafızlarından biri her yaklaştığında ortaya çıkan saf dehşet anları dışında artık kendi korkusunun tamamen farkındaydı.

Gergin bir şekilde muhafızın geri gelmesini bekledi. Acıkmış ve susamıştı. Bazen onlara bir şey söyleyene kadar yemesine ya da içmesine izin vermiyorlardı. Onlara duymak istedikleri her şeyi anlatmıştı. Onlara yalan üstüne yalan söylemişti. Onlara gerçeği de söylemişti. Bunların hiçbirinin önemi yoktu çünkü ne söylediği gerçekten önemli değildi.

Dışarıdaki gürültülü patlamalar onu ürpertti. Tutsak zihni duyuşsal bilgiyi herhangi bir umutla ayırtıramıyordu. Silah sesi gibiydi. Onun için alıştırma mı yapıyorlardı? Birbirleriyle mi savaşıyorlardı? Silahları rastgele mi ateşliyorlardı? Her şey mümkündü. Paranoya her yerdeydi ve iliklerine kadar işlemişti. Giderek yaklaşan seslerde ölümünü duymaktan kendini alamıyordu.

Lacey nefesinin altında bildiği tek duayı fısıldamaya başladı. Venezuela'da geçirdiği haftalar ona Tanrı'nın olmadığını öğretmişti ama yine de dua ediyordu çünkü sahip olduğı tek şey buydu.

Bam!

Kapı birden açıldı, bir silah doğrudan yüzüne doğrultuldu ve hayatında gördüğü en güzel şeyi gördüğünde gözleri büyüdü: bir Amerikan askeri. Tepeden tırnağı siyah taktik giysiler içindeydi ve üzerinde hiçbir tanımlayıcı işaret yoktu. Yüzü, gökyüzü renginde iki parlak mavi küre olan gözleri dışında kapalıydı. Düşündüğü kişi olduğuna dair gerçek bir işaret yoktu ama varlığının özünde onun Amerikalı olduğunu biliyordu. Biliyordu. Sadece biliyordu.

Çığlık atmaya başladı. "Yardım edin bana! Ben bir gazeteciyim! Beni yakaladılar.

Ben!"

Silahını yere indirmiş, ona bakıyordu. Bir saniyeliğine, kesinlikle hiçbir şey olmadı. Sonra konuştu.

"Kahretsin."

Chase Rathkeale'in söylediğini duyduğu ilk kelime buydu. Orta Batı aksanıyla söylenmiş bir küfür. Bir melekler korosunun şarkı söylediğini duymak gibiydi ve saf bir rahatlamayla gözyaşlarına boğuldu.

* * *

Şu anda onu tekrar görse gözyaşlarına boğulabilirdi. Kendini onun kollarına atmamak için gerçekten çaba sarf etti, ama direndi, bilmeden

ne tür bir tepki alacağını bilmiyordu. Gelmişti ama bu onu affettiği anlamına gelmiyordu.

"Merhaba," dedi, hissettiği kadar utangaç görünmemeyi umarak. "İçeri gelin lütfen."

Adamlar içeri girerken kapıyı açık tuttu. Adamların sert yüzlerine dikkatle baktı ve nerede sempati olduğunu anlamaya çalıştı. Mide bulandırıcı derecede yakışıklı olan Chase onunla gerçekten göz teması kuran tek kişiydi. Diğerleri ya başının üzerinden ya da tamamen içinden bakıyordu. En sondaki ise ona hiç bakmıyordu. Boktan motel resmine bakarken çenesi seğiriyordu.

"İyi misin?" Chase ona endişeyle baktı. Tanrım, çok yakışıklıydı.

"Um, evet. Yani, beni gördüklerini sanmıyorum. Sanırım hâlâ eve dönmemi bekliyorlar. Bilmiyorum."

"Tamam," dedi onu kollarından tutarak. Onu etrafında dolaştırdı ve yatağın ucuna oturttu, bu da onu erkeklerin sırasına bakarken bıraktı ve sonra onun önünde çömeldi ve bakışlarıyla dikkatini çekti. "Bana neler olduğunu anlat."

"Eve gittim ve..." O gün ve ondan önce meydana gelen olayları anlatmaya başladı. Cep telefonunu çıkararak ona ve vekâleten diğer sessiz adamlara ölümün kendisini takip ettiğinden neden bu kadar emin olduğunu gösterdi. Adam'ın çektiği görüntülerdi bunlar. Ölümünün kaza olmadığını kanıtlayan kanıt.

"Adı Adam Stern'di," dedi. "Takip ediliyordu ve bir şeyler olabileceğini düşündü, bu yüzden dairesine güvenli sunucumuza yayın yapan kameralar kurdu."

Telefonunun hoparlörlerinden tiz sesler yükseliyordu. Adam'ın son sözlerini duydu. Cesurca değildi. Şaşkın ve korku doluydular. Lacey daha sonra ne olacağını biliyordu. Gözlerini yarı kapalı tuttu ama Adam'ın yüzükoyun yatan boynuna indirilen ağırlığın mide bulandırıcı sesini hâlâ duyabiliyordu.

Chase irkilmedi bile. Telefonu kızın gevşek parmaklarından aldı ve kız da telefonu ona verdi.

"Demek bunu aldınız," dedi, bir adamın öldüğünü görmeye hiç tepki vermemişti. "Başka bir şey var mı?"

"Elimde bir sürü şey var," dedi. "Bir dizi suçu ortaya çıkarmak için bağımsız olarak çalıştık. Hepsi Senatör Fishland'e geri döndü. Sen

Hani şu balık tuttuğu ve sonra da sudan çıkmış balık olmakla ilgili aptalca bir şaka yaptığı boktan reklamları olan adam var ya? Bu adamın ne kadar boktan iş varsa hepsinde parmağı var. Ülkede ona sahip olmayan bir suç örgütü yok. FBI ile bağlantısı olduğu kesin, muhtemelen CIA ile de. Bu noktada neredeyse dokunulmaz. Sanırım bu yüzden bazı konularda bu kadar açık davrandı. Her neyse, herkes bulmacanın bir parçasına sahipti ve her şey şifrelenmişti. Bunun bizi güvende tutması gerekiyordu. Bir sistem var. Hepimiz buna bağlıydık ve herhangi birimiz yirmi dört saatlik bir süre boyunca oturum açmadığında, elimizdeki bilgiler hala aktif hesapları olanlara gönderiliyordu. Sonuncusu bende. Her şeyim var. Ve bu, uhm... bu çok fazla."

Chase başıyla onayladı ve ayağa kalkarak diğerlerine döndü. "Gördünüz mü?"

Kelimenin anlamını bilmiyordu ama belli ki adamlarına bir şey kanıtlamıştı.

"Hepinizin gelmesine gerçekten şaşırdım," dedi. "Beklemiyordum, yani biliyorum... Olanlar için çok üzgünüm. Sizin... Sizin kahraman olacağınızı hiç düşünmemiştim. Siz benim için kahramandınız."

Yaptığı küçük konuşmanın onları yumuşatacağını umuyordu ama işe yaramış gibi görünmüyordu. Belirgin bir şekilde etkilenmemiş beş çift göz sert ifadelerle üzerine dikilmişti. Birkaç tatlı söz işleri daha iyi hale getirmeyecekti. Lacey bunu anlıyordu. Anlamadığı şey ise hepsinin neden orada olduğu ydu.

"Hepinizin bana yardım etmesini gerçekten beklemiyorum," dedi. "Hiçbirinizden bunu beklemiyorum. Sadece Chase'i aradım çünkü bundan nasıl kurtulacağımı bilmem gerekiyordu..."

Chase kararlı bir ifadeyle, "Bunu tek başına atlatamazsın," dedi. "Gölge hükümet ajanlarıyla karşı karşıyasınız. Başka hiçbir organizasyonda olmayan yeteneklere ve güçlere sahipler. Buraya nasıl giriş yaptınız?"

"Nakit," dedi. "Kredi kartımı hiçbir şey için kullanacak kadar aptal değilim."

"Öndeki senin araban mı?"

Küçük sarı Kia Forte'sini onların büyük siyah devinin yanına park etmişti.

"Evet."

"Çok uzakta olmayacaklar," dedi uzun siyah saçlı ve masum yüzlü olan. "Buraya gelirken bir sürü plaka okuyucunun yanından geçtik."

Birden gerilen Lacey yataktan fırladı. Chase bir eliyle uzandı ve onu tekrar oturur pozisyona itti.

"Sakin olun Bayan Christie," dedi. "Ölümlerin şekli endişe verici. Sen ve arkadaşların gerçekten bir şeylerin peşindeymişsiniz gibi görünüyor."

"Öyleydik," dedi. "Bunu kitle iletişim araçlarına götüreceğim. Bunu yaymanın tek yolu bu. Hikaye gömülemez..."

"Sakin ol," diye yatıştırdı Chase. "Zaten boyundan büyük işlere kalkıştın. Bunu daha da kötüleştirmeyelim."

Bunu inkâr etmek isteyerek yüzünü buruşturdu ama yapamadı. İlk tanıştıklarında boyundan büyük işlere kalkışmıştı ve şimdi de boğuluyordu.

"Yani... Uhm... Bunu takdir ediyorum, ama demek istediğim... nasıl..." Soruyu doğrudan sorması gerekiyordu. "Bana nasıl yardım edebilirsin?"

"Teşkilattan atıldığımızdan beri kendi küçük paralı asker birliğimizi kurduk. Oldukça iyi donanımlıyız Lacey."

"Vay canına," dedi. "O zaman doğru adamları aramışım. Ayaklarının üzerinde durdun. Bu harika bir şey. Senin adına çok mutluyum."

Hepsine gülümsedi. Tek bir gülümseme bile karşılık vermedi. Neler oluyordu? Oradaydılar ama mutlu görünmüyorlardı.

-Bunu anladı ama madem ona yardım etmek istemiyorlardı, o zaman neden gelmişlerdi?"

Karnında rahatsız edici bir his oluşmaya başladı. Onları ilk gördüğünde içini kaplayan rahatlama ve gerginlik tersine dönmeye başlamıştı. Doğru olmayan bir şeyler vardı. Bu adamlar yardımsever görünmüyordu. Birden kendini kurt sürüsü tarafından kuşatılmış bir kuzu gibi hissetti.

"Tamam, neler oluyor?"

Chase şu ana kadar dikkat çekici bir şekilde sessiz kalan adama baktı. Chase onunla Venezuela'da tanıştığında birliğin lideri değildi. Bu rol Rex Waltham tarafından oynanmıştı. Rex de aşağı yukarı onun arkasında, hemen solunda, geniş kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuş duruyordu. O zamanlar onunla pek işi olmamıştı. Emirleri veren, her şeyi koordine eden oydu. Kolay kolay gözü korkmazdı ama onun yanındayken gergindi. Adamın çelik grisi bakışlarında kadının tüylerini diken diken eden bir şey vardı. Şimdi ona sabitlenmişti ve zar zor nefes alabiliyordu.

"Açıklamak ister misin, Rex?" Chase ona doğru fırlattı.

"Pekâlâ." Rex'in Teksaslı bir ağız vardı; kaba, çakıllı sesi ona doğal bir ciddiyet veriyordu. Diğer adamlardan yaklaşık on yaş büyüktü.

Lacey yirmi beş yaşındaydı. Yakalandığında yirmi iki yaşındaydı, kendini uluslararası bir serbest çalışan sanan aptal ve saf bir gazetecilik mezunuydu. O zamandan bu yana geçen yıllarda kendisi ve dünya hakkında çok şey öğrenmişti ama onun yanında kendini küçük hissediyordu. Rex şimdi otuzlu yaşlarının sonlarında olmalıydı. En sondaki hariç diğerleri çoğunlukla otuz yaşlarındaydı. O biraz daha gençti. Grubun yavrusu.

Rex öne doğru bir adım attı ve kız içgüdüsel olarak biraz geriye yaslandı. Onu bilerek tehdit ettiğinden değil, sadece kişiliğinin gücünden kaynaklanıyordu. O zamanlar sinekkaydı tıraş olmuştu. Şimdi çenesinin ve çenesinin etrafında kirli sakallar vardı, çok yakından kesilmiş bir tür sakal. Şakaklarına biraz ak düşmüştü ama bu, bir adamı yaşlı gösteren türden bir ak değildi. Onu olgun gösteren türdendi. Gözlerinin çelik tonuyla eşleştiğinde, bu onu daha da korkutucu kılıyordu.

"Yıllar boyunca başımıza epeyce dert açtınız, Bayan Christie."

Bunu inkar etmek mümkün değildi. Onu kurtardıklarında, gizli bir görevde olan seçkin bir askeri birliktiler. Ona kurtarılmasındaki rolleri hakkında hiçbir şey söylememesini tembihlemişlerdi ama o kendine engel olamamıştı. Genç bir serbest gazeteci olarak, seçkin Özel Kuvvetler tarafından kurtarılma hikayesi anlatılmayacak kadar güzeldi.

Hikaye tutulmuş ve uluslararası çapta yayınlanmıştı. Bu onun ilk büyük çıkışıydı, her şeyin başlangıcıydı ve sonra birileri hikayedeki adamların kim olduğunu bulmuş ve jeopolitik ilişkiler ve... temelde çoğu insanın umurunda olmayan bir sürü saçmalıklarla ilgili yeni bir skandal ortaya çıkmıştı. Ama üst rütbelilerin umurundaydı ve Rex'in birliğindeki herkes, şu anda ona bakan tüm adamlar, askeri mahkemeye çıkarılmış ve onursuzca terhis edilmişti. Hikâyenin bu kısmı ulusal haberlere çıkmamıştı ama o bunu biliyordu. Bunun için özür dilemeye de çalışmıştı ama sadece Chase telefonunu açmıştı.

"Gerçekten bunu yapmak istememiştim..."

"Sana hiçbir şey söylememen söylendi." Rex'in tonu kesikti ve Sert.

"Biliyorum, ama..."

"Aması yok. Bize kariyerimize mal oldun ve biz şanslıydık. Bize kaybettirdiğin tek şey bu. O haber çıktığında aktif olsaydık, hayatlarımıza mal olabilirdin."

"Özür dilerim..."

Rex açıkça, "Özür dilemekle ilgilenmiyoruz," dedi.

Tepesi atmaya başlamıştı. Sadece zamanını boşa harcamak için mi gelmişlerdi?

"Neyle ilgileniyorsun o zaman?" Artık sinirlerine zor hâkim oluyordu. Evinde suikastçıları gördüğünde yaşadığı korkudan, bu adamları tekrar gördüğünde yaşadığı rahatlamaya kadar, şimdi sadece kafası karışık, suçlu ve biraz da üzgündü.

"Hayatınızın tehlikede olduğunu anlıyoruz," dedi Rex. "Ama bizim kadar paranız yok Bayan Christie ve açıkçası bize sadece paranın karşılayabileceğinden çok daha fazlasını borçlusunuz."

"Yani bunca yolu bana yardım etmeyeceğini söylemek için mi geldin? Teşekkürler," dedi acı ve alaycı bir ifadeyle. "Umarım hepiniz eve güzel bir yolculuk yaparsınız."

"Size bir anlaşma teklif etmeye geldik."

Anlaşma mı? Gözlerini sert askerlerden oluşan sıranın üzerinde gezdirdi. "Ne tür bir anlaşma?"

"Başkalarına ait olanı korumak için para alıyoruz. Ama bizim olanı seve seve bedavaya koruruz."

Bakışları tekrar Rex'e yöneldiğinde başı geriye gitti. "Uhm... ne?"

"Eğer sana yardım edersek, bize ait olacaksın. Beşimiz de." "Ait olmak... yani..."

"Vücudunda olduğu gibi." Rex her şeyi açıkça ortaya koydu.

Gözleri şok içinde genişledi. Ciddi olamazdı. İmkânı yoktu. *Beş* kişilerdi ve ondan bunu bekliyorlardı... bekledikleri şey kesinlikle düşünülemezdi. Bu saf ve basit bir avantaj elde etmekte.

"Siz onurlu insanlarsınız. Bunu kastetmiş olamazsın. Chase..."

"Eskiden onurluyduk. Bugünlerde pek de öyle değiliz." En sondaki kişi kelimeleri acı bir şekilde ısırdı. Adını unutmuştu ama yüzünü unutmamıştı. Acımasızca yakışıklıydı, sürekli kısıp tutulan kapkara gözleri, kara kaşları, sert bir çenesi ve o anda ince bir kesik olan dudakları vardı. Kalbi küt küt atmaya başladı. Tehlike. Bunu hemen fark etti. Elbette hepsi tehlikeliydi ama o aralarında öne çıkıyordu; vahşi, zorlukla dizginlenen bir erkek gücü.

Chase daha makul bir sesle, "Bunda bizim için de bir şeyler olmalı, Lacey," dedi. Kumlu sarı saçları ve mavi gözleriyle Chase, tam bir

Komşu çocuk - eğer komşu çocuk son on yıldır protein karışımları içiyor ve demir pompalıyorsa. O iyi bir adamdı, hikâyesi ortaya çıktıktan sonra olanlar için özrünü kabul eden tek kişiydi. Ne zaman onun bir fotoğrafına baksa kalbi sızlıyordu ama şu anda sadece afallamıştı.

"İçinde senin için bir şey olmalı? Bundan daha iyi olduğunu sanıyordum Chase."

"Neden? Birbirimizi gerçekten tanımıyoruz Lacey. O şekilde değil."

İyi noktaya değindin, diye tahmin etti. Onları birkaç gündür tanıyordu. Venezuela. Onu tanıdıkları süre kadar. Muhtemelen bu yüzden böyle bir teklif yapma cesaretini göstermişlerdi. Onu daha iyi tanıyor olsalardı, hem onun hem de kendilerinin zamanını boşa harcamazlardı.

Bir kurtuluş yolu bulma umuduyla erkeklerin sırasına baktı. Max -bu ismi hiç unutmamıştı- sanki onun bu fikre hemen aşık olmasını bekliyormuş gibi sırtıyordu. Onu son gördüğünden beri birkaç yara izi daha almıştı. Burnunun üstündeki hep orada mıydı? *Kendini eyleme ilk atan, sonuçlarını en son umursayan* kişi, onlar hakkındaki makaleyi aceleyle çıkardığında yaptığı değerlendirmeydi.

Bir de sonuncusu vardı. Genç olan. Beyin. Hayır. Brian. Bu doğru. Uzun, esmer ve yakışıklının tanımı. Uzun gövdesiyle bir podyum mankeni olabilirdi. Hafızasında tuttuğu kadarıyla teknolojiyi o yönetiyordu. Brian'ın bir yandan yangınla mücadele ederken bir yandan da uydu sinyallerini karıştırıp onlara kaçış için açık bir pencere vermesindeki çabukluktan etkilenmişti. İçlerinde en az tepki veren o gibi görünüyordu. Kızgın değildi. Mutlu da değildi. Sadece okunması zor bir nötr. O yeşil gözlerin ardında Brian'ın söylediğinden çok daha fazlasının dans ettiğinden emindi.

Birleşik bir cephe oluşturmuş gibi görünüyorlardı. Yani hepsi bu küçük planın içindeydi. Ne manyak bir grup.

Rex yine konuşuyordu.

"Sana söyleneni, söylendiği zaman yapacaksın. Kendini herhangi birimizin hizmetine sunacaksın. Bizim olacaksın. Karşılığında da kimsenin seni yakalamamasını, işkence etmemesini ve öldürmemesini sağlayacağız. Anlaştık mı?"

Lacey omuzlarını dikleştirdi, adamın gözlerinin içine baktı ve "Anlaşma yok" diye cevap verdi.

Bir an için onun gözlerinde hayal kırıklığı gördüğünü sandı. Gerçekten onun bu anlaşılmayı kabul etmesini bekliyor muydu? Ya da herhangi biri? Onlara dik dik bakarken, Bay Kızgın hariç hepsi biraz sönük görünüyordu.

Rex, "Bayan Christie, sizi tekrar görmek güzeldi, her şeyin gönlünüzce olmasını dileriz," dedi. Ya blöf olduğunu umduğu şeyi söylüyordu ya da gerçekten onu kaderine terk edeceklerdi.

Whizzzzzzzip!

Bir kurşun pencereden içeri girdi, yanağını sıyrıp geçti ve kafasından birkaç santim ötedeki kül bloklu duvara çarptı. Lacey çılgılık atarak kendini yere attı ve hemen ardından iki iri cüsseli beden tarafından örtüldüğünü gördü. Bir saniye önce onu ölüme terk etmeye hazır olmalarına rağmen, her biri sorgusuz sualsiz kendini Lacey'nin savunmasına attı. Col ve Max silahları hazır bir şekilde kapıdan dışarı koşarken, Rex emir yağdırırken Chase ve Brian onun üzerine çullanmıştı.

Bağrıışmalar, koşuşturmalar, lastik gıcırıltıları vardı. Ateş eden her kimse yakalanmak istemiyordu. Tüm bu olay belki otuz saniye sürmüştü ama onu yatakta titrer ve gözleri yaşarır halde bırakmıştı. Onu gerçekten öldürmeye çalışıyorlardı ve onu bulmuşlardı. Bu adamların yardımı olmadan on saniye bile dayanamazdı. Eğer onlar orada olmasaydı... Lacey bunu düşünmeye bile cesaret edemiyordu.

Chase onu yukarı çekti ve başparmağını yanağına bastırdı. "Küçük bir sıyrık," diye nefes aldı. "Çoğu insanın iki kez yakalayamayacağı türden bir şans yakaladın."

Odada altı kişi vardı. Adamlar pencerenin yanında ördek gibi dizilmişlerdi. Rastgele olsaydı, içlerinden birini öldürmek kolay olurdu. Ama kimse onları istemiyordu. O kurşun onun içindi.

"Rex," dedi Chase, sesi çaresizdi. "Onu bırakamayız."

"Yardımlarınızı istemiyor," dedi Bay Angry odaya döndüğünde, hâlâ öfke doluydu. Sonra diğerleri de birbirlerinin üzerine konuşmaya başladılar.

"Tabii ki bunu kabul etmedi!" "Belki de başka seçeneği yoktur."

Rex son sözü söylerken Lacey'ye soğuk bir ifadeyle baktı. "Al onu."

Her şey Lacey'nin tepki verebileceğinden çok daha hızlı oldu. Rex dışında dördü de onu yakaladı, yüzüstü yatağa yatırdı ve kollarını arkasına doğru çekti. Kolları bir saniye sonra, Lacey'nin ellerini tutuyormuş gibi hissettiren bir şeyle bağlandı.

kalın bir plastik bant. Benzer bir cihaz ayak bileklerine sarılmıştı. Kablo bağları. Esir alınıyordu.

Lacey o kadar korkmuş ve şaşkındı ki, kurtarıcıları onu esir alanlara dönüşürken çığlık bile atmadı. Bir saniye sonra kafasına bir yastık kılıfı geçirildi ve tüm dünya bej rengine büründü.

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

Brian

"Onu öylece alamayız..." Brian endişeli bir ifadeyle omzunun üzerinden baktı. Aslında az önce onu kaçırmışlardı ve izin verilen en yüksek hızla eyalet sınırlarına doğru ilerliyorlardı. Bu bir kaçırmanın olabileceği kadar büyük bir kaçırmaydı.

Max bir çubuk şekerli sigarayı kemirirken, "Tabii ki yapabiliriz, alternatif onun bir motelde vurularak öldürülmesi iken," dedi. Sigarayı beş yıl önce bırakmıştı ama şekerleme bağımlılığını yenmek daha zordu.

"Yani, Rex'in onun bizim olduğu hakkında söyledikleri. Ne istersek yapmak zorunda olduğunu söyledi..."

"Biz tecavüzcü değiliz," dedi Max açık

açık. "Biliyorum! Ama söylediği şey..."

"Rex ona kabul etmediği bir anlaşma teklif etti," diye omuz silkti Max. "Ama yine de bizim kızımız. Onu yakaladık."

"Tanrım, Brains. Nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Yani, tabii ki, onun istemediği bir şeyi yapmayacağız.

istiyor

um." "Doğru. Belli ki."

"Ama şu anda bir kafesin içinde ve muhtemelen bunu istemiyor." "Bu onun kendi güvenliği için," diye sırttı Max. "Ve bu bir kafes değil.

Bu bir transit koruma muhafazasıdır."

Brian'ın sesini taklit ederek, o şeyi araca yerleştirdikleri ve Brian'ın kafesin bir kafes olmadığı konusunda ısrar ettiği ve onu bir TPE yapan tüm özellikleri işaret ettiği zamanı anımsadı.

Brian gözlerini devirdi ve Max'i görmezden geldi. Endişeliydi. Pek çok nedenden dolayı. Ama başlıca iki nedeni vardı.

Col ve diğerleri gibi onun da Lacey'ye yardım etme konusunda çekinceleri vardı. Geçen sefer istemedi de olsa hepsinin başını belaya sokmuştu. Düşüncesizdi, burnunu ait olmadığı yerlere sokmayı seviyordu ve koca bir ağzı vardı. Başka bir deyişle doğal bir gazeteciydi ama bir paralı asker grubu için ideal bir yol arkadaşı değildi.

İki, çekiciydi. Çok, çok çekiciydi. Ve hiçbirinin kadınlarla ilişki kurma şansı yoktu, anlamlı bir ilişki değil çünkü hiçbir zaman aynı yerde uzun süre kalmıyorlardı. Bir açıklama yapmadan, hatta bazen hiç haber vermeden haftalarca ortadan kaybolduğunuzda biriyle ilişki sürdürmek zordu. Aşırı seks düşkünü beş erkekle kapana kısıldığını söylemek hafif kalırdı. Brian bunun hiçbiri için iyi sonuçlanacağını sanmıyordu.

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

Lacey

"Çıkarın beni!" Lacey yastık kılıfının içinden bağırdı. Bir arabanın sert bagajına benzeyen ama bagaj olamayacak kadar geniş olan bir yerde itilip kakılıyordu. Motel odasına getirdikleri devasa aracın arkası olmalıydı.

"Şşşt!" Chase yakınlardan bir yerden seslendi. "Sakin ol, sen iyi."

Sesi yatıştırıcıydı ama kızın iyi olmadığı belliydi. İyiydi. Hızla giden bir aracın arkasına bağlanmış, bir suikast girişiminden canını zor kurtarmış, kendisini köle olarak almak niyetinde olduklarını açıklayan beş adamın eşliğinde.

"Çıkarın beni!"

"Ağzını tıka."

Angry'nin sesini tanıdı. "Onu rahat bırak, Col."

Bu doğru. Adı Col'du. Colin'in kısaltması değildi. Sadece Col. Yıllar önce mesafeliydi, şimdi ise düpedüz düşmanca davranıyordu. Col'un ses tonunda hafif bir İngiliz havası vardı. Gazeteci zihni bunu daha fazla araştırmak için bir not aldı. Panik ve stres içindeki zihninin geri kalanı yeniden ses tellerinin kontrolünü ele geçirdi.

"Lütfen! Bırakın beni!"

"Brian, minibüsü durdur." Aracın durmasını sağlayan Rex'in ses tonuydu. Lacey kapıların arkasında gıcırdayarak açıldığını duyana kadar nerede olduklarını bilmeden kıvrandı. Güçlü eller onu kalçalarından kavradı ve çevirdi. Bir saniye sonra yastık kılıfı kafasından çekildi. Kendini Rex'in sert bakışlarına bakarken buldu. Elinde karanlık bir şey vardı, ona bakarken açtığı bir şey.

"Bana ne yapıyorsunuz? Gitmeme izin vermelisin. Lütfen."

"Hayır," dedi Rex basitçe. "Aç ağzını."

Sıkıca kapattı.

"Zorla sokabilirim ve canın yanar ya da ağzını açarsın ve acımaz," dedi.

"Lütfen," diye yalvardı. "Bunu yapmayın. Bunu istemiyorum."

"Ne olursa olsun işimizi yapıyoruz. Bizi sen çağırdın, hatırladın mı?" "Şey, ben düşünmedim..."

"Hayır, tabii ki yapmadınız." Rex kısa konuştu, Teksaslı ağzı konuşmasına uyumsuz bir çekicilik katıyordu. "Kendini Venezuela'da yakalattığında düşünmedin. İşimizi dünyaya anlatırken düşünmedin ve Chase'i ararken de düşünmedin. Sen düşünmüyorsun, küçük kız. Konuşuyorsun. Ve ben bundan bıktım usandım, o yüzden ben aksini söyleyene kadar bu ağzı kapatma aletini takacaksın. Şimdi aç ağzını."

Başka seçenek var mıydı? Lacey itaatkâr bir tavırla dudaklarını ayırdı ve Rex sözünün eri olarak olabildiğince sert davranmadı. Bezi Lacey'nin ağzına soktu ve başının arkasından bağlamadan önce başının etrafına birkaç kez sardı. Konuşamıyordu ama canı yanmamıştı. Ona memnun bir bakış attı, sonra kafesi tekrar kapattı ve minibüsün etrafında geri yürüdü. Yastık kılıfını tekrar başına geçirmemesi küçük bir merhametti, böylece en azından şimdi görebiliyordu.

Onlar tekrar yola koyulurken tamamen çaresiz bir şekilde orada oturuyordu. Kafesin içinden bakınca, arabayı Brian kullanıyor, Max de yolcu koltuğunda oturuyor gibi g ö r ü n ü y o r d u . Rex ve Col orta koltuklardaydı.

Chase arkada, onun hemen önündeydi. Ağzı tıkalı olmasaydı ona fısıldayabilirdi. Bu güvenli değildi. Emniyet kemeri yoktu. Kaza yaparlarsa boku yerdı. Durduklarında üzerlerindeki şeritleri yırtmayı aklına not etti.

Sadece emniyet kemeri için değil. Adam kaçırma o l a y ı n ı n büyüklüğü içinde bu biraz önemsizdi. En azından içinde bulunduğu durumla ilgili bir şeyler yapacağından emin bir şekilde yerine oturdu ve kafalarının arkasına dik dik baktı.

ana yoldan sapıp çakıllı bir patikada ilerlemeye başladı.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

Chase

Güvenli bir yere ulaşmaları birkaç saat sürdü. Uzun bir yolculuktu ama söz konusu kuyruk kaybetmek olduğunda uzun yolculuklar iyi yolculuklardı. Kuyrukları olmadığından emin olmak için çok uzun bir dolambaçlı yol izlemişlerdi, ancak kuyruk görmemek kuyruksuz olmakla aynı şey değildi.

Güvenli evleri Virginia sınırında bulunuyordu. Kırsal ormanlık tarım arazisi içinde yer alan küçük bir kulübeydi ve güvenliği sağlayan yüksek teknolojikli gözetleme ekipmanlarının çoğunu saklıyordu. Ülke çapında sahip oldukları bu tür bir düzine evden biriydi. Şansları yaver giderse orada güvende olacıklardı ama Brian'ın emin olmak için bir süre bölgedeki trafiği ve konuşmaları izlemesi gerekecekti.

Kulübenin önüne yanaşır yanaşmaz Chase minibüsten atlayıp arka tarafa gitti. Lacey ile ilgilenmek istiyordu. Ona bu kadarını borçluydu. Bu iş çoktan kontrolden çıkmıştı. Rex'in ona yardım etmek için öne sürdüğü şartlar çok uçuktu ama Chase'e göre gerekliydi. Lacey son derece tehlikeli bir durumdaydı ve bu, yakınındaki herkesin de tehlikede olacağı anlamına geliyordu. Üç yıl içinde ikinci kez ölümden birkaç dakika uzakta kalmıştı. Onu bu durumlardan kurtarmaya devam edemezlerdi. En yakın türden bir gözetime ihtiyacı vardı ve bunu onlarla birlikte alacaktı.

Arka kapıyı açtı ve onu köşede kıvrılmış otururken gördü. Ağzına sardığı siyah bezle çok zavallı görünüyordu. Zavallı, çaresiz ve ateşli.

Gerçek şu ki, Chase yardım istemek için aradığında bunu ikinci kez düşünmemişti. Venezuela'dan beri aklında Lacey vardı. Evet, onları kovdurmıştı ama onları kovan o değildi ve onu tamamen suçlamıyordu. Kendi operasyonlarının sorumluluğunu almak istemeyen boktan bir komuta zinciri vardı.

Aslında bunun Lacey'nin hatası olmadığı söylenebilir. Aslında, muhtemelen hayatlarını kurtarmıştı. Paralı askerlik tehlikeli bir işti ama görevlerini seçebiliyor ve riski çok daha fazla azaltabiliyorlardı. Kimse onları silahlı çatışmaya göndermiyor ya da kukla olarak kullanmıyordu. Ve şimdi askerlikte kazandıklarından çok daha fazla para kazanıyorlardı. Para her şey demek değildi, ama özgürlük ve güvenlikle birleşince çok şey ifade ediyordu.

"Gel bakalım," dedi ve ona doğru uzandı. Onu taşımanın en kolay yolu omzunun üstüydü, bu yüzden onun düzgün küçük bedenini bu şekilde kucakladı ve onu eve götürdü, düzgün formunu eşikten geçirirken kendi kendine sırttı. Lacey iyi görünüyordu. Venezüellalı bir mahkûm olduktan sonra gerçekten güzelce temizlenmişti. Üç yıl önce onu bulduğunda kesinlikle en iyi halinde değildi. Onu yeniden görmek güzeldi. Gerçekten güzeldi. Yerleşmesini ve arkadaşlıklarından keyif almaya başlamasını dört gözle bekliyordu. Yine de onu diğerleriyle paylaşma ihtimali biraz zordu. İdeal olanı onu kendine saklamaktı ama Lacey tek bir erkeğin altından kalkamayacağı kadar büyüktü. Onu birkaç dakika yalnız bıraktığınızda bir devrim organize ediyordu. Beş adam kulağa doğru geliyordu. Col keskin nişancılığına devam ederse belki dört.

Kabin aşağı yukarı açık plan olarak düzenlenmişti. Her zamanki mobilyaların bulunduğu bir mutfak / yemek / salon alanı vardı. Süslü bir şey yoktu. İç tasarımı yapılmamıştı. Sadece ihtiyaçları olan şeylerle doldurulmuştu. Yatak odaları bitişikteki bir koridordan geçiyordu. Onu oraya götürmek istiyordu ama Rex omzuna vurmaya başlamıştı bile.

"Chase, sana ihtiyacım var. Onu bir sandalyeye oturt."

Chase, Lacey'yi kanepenin yanındaki basit ahşap sandalyeye oturttu ve eğildi. "Merak etme," dedi, rahatlatıcı olduğunu umarak. "Seni yakında yerleştireceğiz."

Boğuk sesler çıkardı. Onun ne istediğini biliyordu. Artık ağzının kapatılmasına gerek yoktu ve muhtemelen bağlar da aşırıya kaçıyordu. Önünde çömeldi, bacaklarındaki plastiği çekti ve vücudunda yukarı doğru ilerledi.

"Onu güvende tutun," dedi Col. "Eğer kaçmaya kalkarsa onu ormanda kovalamayacağım."

Chase ona karanlık bir bakış attı. "Saatlerdir bağlı. Sakin ol." Col ona pis bir bakış fırlattı. "Hayır."

Chase onun ellerini de çözdü ve bıçağıyla plastiği parçaladı. Lacey rahatlamış gibi bir ses çıkardı ve bileklerini ovuşturdu. Derisinde, bağların biraz sıkı olduğu yerlerde kırmızı izler vardı.

"Onu emniyete alın dedim," diye homurdandı Col. "Yoksa ben yaparım."

"Bağla onu, Chase!" Rex odanın öbür ucundan seslendi. Mutfak masasının üzerinde taktik çizelgeleri hazırlıyordu. "Sana ihtiyacım var."

"Halatınız var mı? Kablo bağları çok sert."

Lacey sessiz bir yargıyla onu izliyordu, güzel kahverengi gözleri hissedilir bir ihanetle doluydu. Kendisinden nefret ettiği için onu suçlayamazdı. Bunu beklemiyordu. Onun tek başına, parlak zırhlı bir şövalye olarak geleceğini düşünmüştü. Ama bir şövalye bunu kesmeyecekti. Bu kadar zor durumdaki bir genç kızın koca bir müfrezeyle ihtiyacı vardı.

Chase parmaklarını dudaklarına götürerek sessiz olmasını işaret etti ve uzanıp ağzındaki tıkacı çıkardı. Kız sessiz kalmayı başardı ve Chase başıyla onayladı. İyi kızdı. Talimatları takip edebiliyordu.

Col arka tarafta bir yere gitti. Döndüğünde Chase'e uzun bir kenevir uzattı ve Chase onu Lacey'yi sandalyeye sıkıca bağlamak için kullandı. Ellerin altında kıvranıyor, kıvrımları bağları isteksizce kabul ediyordu. İyi durumdaydı, bu da hayatı için ne kadar çok koşması gerektiği düşünüldüğünde anlamlıydı. Son üç yılda başını ne kadar belaya soktuğunu ancak hayal edebiliyordu.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın," diye yakındı adam onu emniyete alırken. "Sessiz ol," dedi adam. "Yine ağzını tıkamak istemezsin, değil mi?"

Sustu ama bu mutlu bir sessizlik değildi. Zorlukla uyum sağlayan bir sessizlikti. Chase ipin muhtemelen iyi bir fikir olduğunu düşünmeye başlamıştı. Kollarını ve belini saran ve göğüslerinin altından geçen siyah kenevirle bile kaçacakmış gibi görünüyordu. Güzel bir göğsü vardı. Chase bakmamaya çalıştı ama bağlı bir kadında kanını daha da kaynatan bir şey vardı.

"Chase?" Rex ona tekrar seslendi.

"Şimdi." "Geliyorum."

OceanofPDF.com

Altıncı Bölüm

Lacey

Lacey onu bağladıkları sandalyeye oturdu ve burada, onu öldürmek isteyen insanların yanında olduğundan daha güvende olup olmadığını anlamaya çalıştı. Col kafese kapatılmış bir canavar gibi odada dolaşıyordu, Brian ise dizüstü bilgisayarının başındaydı. Rex, Chase ve Max uzak köşede derin bir sohbete dalmışlardı. Görünüşe göre orada önemli bir şeyler oluyordu. O da bunun bir parçası olmak isterdi ama belli ki onu dahil etmeye niyetleri yoktu.

Rahatsızdı. Bağlı olmak hoş değildi ve araçta bağlandıktan sonra bacaklarını esnetmeyi ve sinirlerini biraz olsun boşaltabilmeyi dört gözle bekliyordu. Bir sandalyeye bağlanmıştı, temelde titreşmeye bırakılmıştı, ayaklarını vurdukça dizleri zıplıyordu.

"Kıpırdama," dedi Col yanından geçerken. Onun varlığından rahatsız olmuş gibiydi. Ona pis bir bakış fırlattı ve Col etrafında dönerken yaptığı şeyi yapmaya devam etti. Kendisinin yapmaya çalıştığı şeyin aynısını yaptığı, fazla enerjisini yaktığı için onu azarlıyordu.

"İşemem lazım," dedi adam yine gereksiz bir şekilde yanından geçerken.

Devri

ye. Ona soğuk bir bakış fırlattı. "Dur bakalım."

"Öyleydim," diye itiraz etti. "Artık yapamam." "O zaman sandalyeye otur."

Ona ters ters baktı. Siktir et bu adamı. Onun aksine, kimse onu zorlamamıştı.

gelecek.

"Gidebilirsin," dedi. "Böyle davranacaksan sana ihtiyacım yok."

Adamın gözlerinde öfkenin parladığını gördü, sanki ona bunu söylemeye cüret ettiğine inanamıyormuş gibiydi. Lacey'nin umurunda değildi. Yardım etmekle ilgileniyormuş gibi görünmüyordu. Rex'in hepsinin bir şekilde ona sahip olmasıyla ilgili tuhaf ve sapkın fikriyle ilgileniyormuş gibi bile görünmüyordu. Adamın sanki ona vurmayı düşünüyormuş gibi elinin büküldüğünü gördü ve karnından bir sinir şimşeği geçti. Eğer vurursa kendini koruyamayacaktı. Sıkıca bağlanmıştı, tamamen savunmasızdı.

"Sen ve ben yalnız olmadığımız için çok şanslısın," dedi ona ve odanın diğer tarafına doğru yürümeye başladı.

"Uhm, Chase!" diye seslendi.

"Ne oldu?" Chase kulübenin diğer tarafındaki küçük konferanstan başını kaldırdı.

"Tuvaleti kullanmam gerek." "Al onu, Col."

Col ona baktı ve Lacey'nin yüzü kızardı. "O değil. Onun dışında herhangi biri."

"Brian. Onu alabilir misin?"

Brian gözlerini dizüstü bilgisayarının ekranından ayırmadan, "Takip edilmediğimizden emin olmak için yüzlerce arabanın koordinatlarını hesaplıyorum," dedi. "Tuvalet molası için gerçekten durmamı mı istiyorsun?"

"Col ya da tut," dedi Chase.

O da tutmayı seçti.

Col onun sandalyede kıvranışını izledi. Ne kadar dayanabileceğini bilmiyordu ama mümkün olduğunca dayanacaktı. Col'dan kendisini tuvalete götürmesini istemesine imkân yoktu. Kendini ıslatmayı tercih ederdi.

Anlaşıldığı üzere, seçim onun elinden alınmıştı. Birkaç dakika daha çaresizce kıvrandıktan sonra Col sabrını kaybetti.

"Haydi," diye homurdanarak ipleri kısmen kadının üzerinden çekti. Onu sandalyeden çekip çıkardı ve banyoya doğru yürüttü. Elleri hala bağlıydı, bu yüzden onun için pantolonunu tuttu ve tuvalete oturtmadan önce hızlı bir hareketle aşağı çekti.

"Ne oluyor be!"

"Gitmen gerek. Git o zaman."

Kapı açıktı. İzliyordu. Sanki hiçbir şey olmamış gibi onu yarı çıplak yakalamıştı ve şimdi ondan bir köpek gibi komutla işemesini bekliyordu. İşin kötüsü, gerçekten gitmesi gerekiyordu ve bunu tutup tutamayacağını bilmiyordu.

Yüzünün saf bir aşağılanmayla kızardığını hissetti. "Kapıyı kapat."

"Hayır."

"Neden?"

"Gözümüz üzerinizde olmazsa pencereden içeri biri girebilir. Gözler her zaman açık."

"Beni sıçarken izlemek ister misin?"

"Seni hiç izlemek istemiyorum," dedi, dudağı alaycı bir şekilde kıvrılmıştı. "Ama yine de izleyeceğim."

Daha fazla tutamadı. Birkaç damla kaçtı ve bir kez başladığında duramadı, sıcak akıntının suya çarpma sesi öfkeyle kızarmasına neden oldu. Daha da kötüsü, tuvalete gitmeye o kadar ihtiyacı vardı ki, mesanesini boşaltması sonsuza kadar sürecekmış gibi geldi. Durmadan işiyor, hiç bitmeyen damlama devam ettikçe Col'un kaşları kalkıyordu.

"Ellerimi çöz," dedi sonunda işi bittiğinde. "Yapmam gereken silin."

Tuvalet kağıdını kaptı. Kadın elinden geldiğince geri çekildi.

"Hayır! Sen değil!"

"Chase!" Col seslendi. "Gel de prensesinin kıymetli kıcını sil!" Chase yanına gelip onu görünce utancından yerin dibine girdi. Col'un onu soktuğu durum.

"Ne yapmamı istiyorsun? Çişini yapması için onu güvenliksiz mi bırakayım?" Col daha hiçbir soru sorulmadan kendini savundu.

"Sadece ellerimi çöz," diye yalvardı. "Aptalca bir şey yapmayacağım." Chase tereddüt etti, sonra arkasına geçip ipi çekti. "Kendini temizle," dedi. "Çabuk."

Kapıyı da kapatmadı, ama en azından arkasını döndü, böylece kadın silerken, pantolonunu yukarı çekerken ve sifonu çekerken biraz mahremiyeti oldu.

Col'dan tutkuyla nefret ediyordu.

Ellerini yıkadıktan sonra "Teşekkürler," dedi. Biraz su aldı ve tazelenmek için yüzüne sıçrattı. Banyo aynasında Chase'in onu izlediğini gördü, yakışıklı yüzünde anlaşılmaz bir ifade vardı.

"Col neden burada olmak zorunda?"

"Çünkü biz beş kişiyiz ve onlardan çok daha fazlası var. Bulabildiğimiz her adama ihtiyacımız var. Sadece onu kışkırtma, tamam mı?"

"Ben yapmadım! Beni kışkırtıyordu!" diye itiraz etti Chase onu kolundan tutup banyodan dışarı çıkarırken.

"Brains'in yanına otur ve sessiz ol," dedi ve onu yumuşak kanepeye itti. Rex ve Max'e doğru yürüdü ve yaptıkları işe geri döndüler. Col mutfağa çekilmişti ve sandviç hazırlıyor gibiydi. Bu iyi bir şeydi. En azından kızın gözünün önünden çekilmişti.

"Hey," diye mırıldandı Brian'a.

"Selam," diye cevap verdi, dudaklarında gamzeli bir gülümsemeyle. Aslında ona bakmıyordu ama orada olmasından mutsuz görünmüyordu.

Eğer bu bir kurt sürüsü olsaydı, Brian omega olurdu. Ama o nasıl bir omega'ydı öyle. *Zarif*, akla ilk gelen kelime buydu, hemen ardından *ölümcül* geliyordu. Onun yaşına en yakın olan oydu ve arkadaş olabileceklerini düşünmek hoşuna gidiyordu.

Adam işine dalmış, tıkr tıkr çalışırken birkaç dakika sessizce oturdu. Odanın etrafına baktığında birinin eksik olduğunu fark etti.

"Başka bir tane daha yok muydu?"

"Fraser geçen yıl öldü." Beyin bunu vurgu yapmadan söyledi. Sadece bir parça bilgi.

Oh, kahretsin. Hemen kendini suçlu

hissetti. "Özür dilerim."

Brian hiçbir şey söylemedi, sadece yazmaya devam etti.

Bu onun hatası mıydı? Onlardan birini bir şekilde öldürmüş müydü?

Orada oturmuş, avuçlarını gergin bir şekilde uyluklarının üzerinde gezdiriyordu. Bu iş kontrolden çıkmaya başlamıştı. Bir şeyler yapması gerekiyordu. Bir şeyler söylemeliydi. Bunu bir şekilde düzeltmeliydi.

Lacey ayağa kalktı ve boğazını temizledi. "Uhm, çocuklar?"

Beş çift göz ona doğru döndü. Tüm vücudunun gerginlikle uğuldadığını hissetti. Bu adamları çok az tanıyordu. Kurtarma görevi üç gün sürmüştü ve milis gruplarından kaçmakla meşgul oldukları için birbirlerini yüzeysel olarak tanımaktan öteye gidememişlerdi.

"Hepinizi bu işe bulaştırdığım için özür dilerim," dedi. "Çenemi kapalı tutmalı ve sadece..."

"Bugün mü öldü?" Max konuştu, kirli ve vahşi kaşları gözlerinin üzerine indi.

"Şey..."

"Olacak olan buydu," dedi Max açıkça. "Ölmüş olurdun. Beynine bir kurşun. Biterdi."

"Şey, uhm..."

Bir an için sustu, ağzını açtığı için kendini aptal gibi hissetti. Muhtemelen oturması gerekiyordu ama bu kadarla bırakamazdı.

"Brian bana Fraser'dan bahsetti ve... Üzgünüm. Birinin ölümüne yol açacağımı bilmiyordum. Beni tehlikeden kurtardın. Bundan sonrasını ben hallederim. Her şey için teşekkür ederim ve yaptığım her şey için özür dilerim. Keşke geri dönebilseydim ama artık çok geç. Bunu asla telafi edemem. Bunu biliyorum. Asla aramamalıydım..."

Yüz ifadeleri şaşkınlıktan, şefkate ve giderek daha fazla kızgınlığa kadar değişiyordu.

"Fraser kanserdi," dedi Chase. "Bu senin hatan değildi."

"Öyle olmayan çok az şeyden biri," diye homurdandı Col. Alay etmesi garip bir şekilde onu daha iyi hissettirdi. Col'un gözünde Süveyş krizinden evrenin yaklaşmakta olan ısı ölümüne kadar her şeyden kendisinin sorumlu olduğundan emin olmaya başlamıştı.

"Çok özür dilerim," dedi, ağzının kenarları aşağı doğru dönerek. "Hepinize olduğu gibi ona da hayatımı borçluyum. Ama söylediklerimin geri kalanı geçerli. Beni yalnız bırakın. Bir şekilde idare ederim." Cesur bir gülümseme olduğunu umduğu bir şey yapmaya zorladı.

"Hayır." Kararlı bir şekilde konuşan Rex oldu. "Artık geri dönüş yok Lacey."

"Sen söyledin," diye araya girdi Max. "Yapılanları geri alamazsın. O hikayeyi satmayı geri alamazsın ve biz de seni ölüme terk etmeyeceğiz. Bizimle kalacaksın."

Biraz gülümsedi. Chase, Max ve Brian'la birlikte kalmanın üstesinden gelebileceğini düşünüyordu. Ona ciddi çekinceler verenler Rex ve Col'du.

"Hepinizin burada kalması gerekmiyor," dedi. "Yani, yapacak gerçek işleriniz olmalı."

"Var," dedi Rex. "Bunu yaparken seni güvenli bir yere koymamız gerekecek."

Güvenli bir yere. Kulağa hoş geliyordu ama öyle olmayacağından emindi.

Brian uzanıp kızın gömleğini tuttu ve onu tekrar yanına çekti. "Bırak çalışsınlar."

Bu basit bir emirdi ve onun hayal ettiği kadar omega olmadığını gösteriyordu. Sadece farklı, daha sessiz, kesinlikle

kendinden emin bir hakimiyet tarzı.

Oturdu, kendini utanmış ve bir şekilde küçük hissetti. Bunlar ciddi işleri olan ciddi adamlardı ve o sadece onların hayatında bir takıntı, bir rahatsızlık olmuştu.

Col sandviç ısırmaları arasında, "Onu uzaklaştırmalıyız," dedi. "Rapor edebileceği bir şey duymasını ya da görmesini istemeyiz."

"Bunu yapmayacağım! Bunu bir daha asla yapmam..." diye ekledi Aptalca.

Brian onun yanında homurdandı. Tamam, belki de hiçbiri gerçekten onu affetmiş ya da onunla iyi geçinmişlerdi. Belki bazıları bu konuda diğerlerinden daha sessizdi.

"Tamam, biliyor musun? Burada oturup buna katlanmak zorunda değilim," dedi ve ayağa kalkıp kapıya doğru ilerledi. "Ben gidiyorum. Her şey için teşekkürler..."

Bir de ğıl, iki iri adam tarafından yakalandığında zemin altından kayıp gitti. Col ve Brian onu kollarıyla omuzlarının altına almışlardı. Tekmelemeye ve çığlık atmaya başladı ama Col'un sert eli ağzını kapattı ve onu kanepeye yatırıp tekrar bağlamaya başladılar, ağzını bantladılar, kollarını ve bacaklarını ipe sardılar.

Panikledi, dehşete kapıldı, kalbi göğsüne çarparken banda rağmen tiz bir ses çıkardı. Bağlar daha önce olduğundan daha da sıkıydı ve buna dayanamadı. Yine mi? Minibüsün arkasında ve sonra da sandalyede olmaya zar zor tahammül edebilmişti. Bağlanmak için kullandığı kişisel ipin ucuna hızla ulaşıyordu.

Bunun onu ne kadar strese soktuğunu fark eden ya da umursayan tek kişi Chase'di. Brian ve Col onu kanepede çırpınırken bıraktıklarında, onu yatıştırmak için öne çıktı.

"Sakinleşmelisin tatlım," dedi Chase, saçlarını alnından hafifçe okşayarak. "Sana zarar vermeyeceğiz ama..."

"Oh, ona zarar vereceğiz," diye araya girdi Col. "Sadece ona zarar vermeyeceğiz."

"Kapa çeneni, Col," diye hırladı Chase. "Hiç yardımcı olmuyorsun."

"Bunu onun için kolaylaştırmayacağım. O da bunu kolaylaştırmadı. Bize!"

"Kapa çeneni dedim!" Chase yoldaşıyla yüzleşmek için ayağa kalktı.

Onlar

neredeyse burun buruna, iki vahşi büyük kedi gibi birbirlerine hırslayarak

Lacey çaresizce bağlanmış bir halde izledi.

"Ayrılın!" Rex kaslı adamların ortasından geçerek ikisini de kenara itti "Eğer onun için kavga edecekseniz, o kafese girecek."

Lacey başını öfkeyle salladı. Hayır. Kafes olmazdı. Klimalı olsa bile araçta yalnız kalmak istemiyordu.

"Kavga etmiyoruz, biz..."

"Tamam, bu kadar."

Rex eğilip onu kucağına aldıktan sonra korktuğu gibi arabaya değil, bir dolaba ya da başka bir şeye açıldığını düşündüğü bir kapıya doğru götürürken bir çığlık attı. Ama öyle değildi.

Kapının arkasında büyük bir demir kafes ya da küçük bir hapishane hücresi vardı. Teknik olarak daha kötü bir yerde tutuluyordu ama bu iyi olduğu anlamına gelmiyordu, çünkü değildi. Bantların arasından çığlık atmaya, tekmelemeye ve kıvranmaya başladı ama Rex onun çırpınışlarına aldırmadı. Onu içeride duran katlanabilir bir karyolaya yatırdı ve çömelerek yumuşak dudaklarından sıyrırken acıtan bandı çıkarmadan önce ipleri üzerinden çekti. Bağlandı ve çözüldü, bağlandı ve çözüldü, hızlı ateş esaretine ayak uyduramadı.

"Lütfen beni burada bırakma," diye yalvardı konuşabildiği anda, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Lütfen. Ciddiyim. Her şeyi yaparım."

Rex basitçe, "Oturmak, sessiz olmak ve yoldan çekilmek dışında her şeyi yaparım," dedi. "Bunu kendi başına sen açtın, küçük kız. Adamlarımı sinirlendirmeyi bırakmalısın."

"Ama ben değilim!"

"Konuşmalarınla, çekip gitmeye çalışanla ve geri kalan her şeyle öylesin. Sen bir kadınsın Lacey ve hiçbir şey bir birimi disiplinsiz bir kadından daha çabuk karıştıramaz."

"Lütfen," diye yalvardı. "Başka bir şey yap. Beni burada bırakma."

Ona baktı, sert gözleri gözyaşı dolu gözlerindeydi. Belki de onun şefkatiyle oynamaya çalıştığını düşünmüştü - sanki şefkati varmış gibi. Rol yapmıyordu. Kafes onu derinden korkutuyordu. Daha önce de esaret altında kalmıştı ve bir daha asla esaret altında kalmak istememişti. Venezuela'dan sonra, kapalı alanlarla başa çıkamıyordu. Tuvalet kabinleri bile onu paniğe sürükleyebiliyordu.

"Pekâlâ. Bu disiplinsizlik faktörünü değiştirmenin bir yolu var." Göz kırptı. Bu, ani bir samimiyetin uyumsuz bir sarsıntısıydı ve onu tamamen şaşırttı.

Ne demek istediğinden emin değildi ve adam ayağa kalkıp yanındaki karyola yatağına oturduğunda soracak zamanı da yoktu. Yerden sadece birkaç santim yükseklikteydi, bu yüzden uzun bacakları kafesin diğer tarafına kolayca yayıldı. Merakla ona baktı, planının ne olduğunu bilmiyordu, hatta adam onu tutup kalçalarının üzerine yatırdığında bile.

"Ne!" Adamın iri eli kızın taytlı poposunu kapatırken kızın şok çığlığı neredeyse karikatürize edilmiş gibiydi.

"Uslu durmayan küçük kızlara şaplak atılması gerekir," dedi Rex, derin ve olgun sesi kızın içinden geçerek. Buna inanamıyordu. Böyle bir şey olamazdı. Eğer onu hücreye atıp arkasında hıçkıra hıçkıra ağlamasına izin vererek çekip gitmiş olsaydı, bu daha mantıklı olurdu.

"Ne yapıyorsun?"

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

Rex

Ne yapıyordu? Tam olarak yapması gereken şeyi.

Lacey'i birkaç saat önce o motel odasında görmek yeni bir insan görmek gibiydi. Venezüella milislerinden kurtardıkları kirli, dayak yemiş zavallının yerini, serçe parmağında çoğu insanın tüm vücudunda olduğundan daha fazla tavır olan, güzel ve canlı bir genç kadın almıştı. Her zaman cesaretliydi ama onu ilk bulduklarında o kadar çaresiz bir durumdaydı ve o kadar gergin ve tehlikeli bir durumdaydılar ki onu takdir edecek zamanları olmamıştı. Hikayesi ortaya çıkana kadar hayatta kaldığından bile emin olamamışlardı ve çok geçmeden sıkıntıları başlamıştı.

Kıpırdandı, kafası karışmıştı. Çoğu insan bu pozisyonun ne anlama geldiğini bilirdi ama onun hayatında hiç şaplak yemediği anlaşıyordu. Ne kadar tehlikede olursa olsun, sadece sonuçlardan arınmış bir formasyon döneminden gelebilecek bir tür saflığı koruyordu.

Onun itaatsiz kışını eğitim kampına sokacak ve ona emir komuta zinciri kavramlarını öğretecek zamanı yoktu. Onu bir an önce kontrol altına alması gerekiyordu. Ona öyle geliyordu ki, iyi bir şaplak muhtemelen mesajı ona diğer yöntemlerden daha kolay iletenekti.

"Burada bazı şeyleri açıklığa kavuşturmamız gerekiyor," dedi. "Rol yapmana izin veremem."

"Değildim!"

"Kızım, sen daha rol yapmanın ne olduğunu bile bilmiyorsun," dedi. Onun dikkatini çekmiş olması hoşuna gitmişti, üstelik küçük yuvarlak poposuna dokunmamıştı bile. "Benim kitabımda, herhangi birimiz tarafından sana verilen emirlere karşı gelen her şeydir. Hangimiz olduğu umurumda değil. Biri size kışınızın üstüne oturmanızı söylerse oturursunuz. Biri sana sessiz ol derse, ağzını açmayacaksın. Hatta küçük kız, işi kolaylaştırmak için, seninle konuşulmadığı sürece konuşmayacaksın, anladın mı?"

Kızın hırıltılı küçük nefesi ona öyle olmadığını söyledi, o da bunu sert bir tokatla takip etti ve avucuyla kızın iki cömert yanağını da yakaladı.

"Ow!"

Rex onun şu anda çektiği acıdan çok daha fazlasına katlandığından emindi. Venezüella milislerinin onu çok hırpaladığı kesindi. Poposuna hafifçe vurmak onun gibi bir kız için hiçbir şeydi ama yine de yüksek perdeden ve şaşkın bir şekilde çıkardığı çığlık gerçek gibiydi.

"Beni takip mi ediyorsun,
Lacey?" "Evet!"

Sorgusuz sualsiz *efendim deyince* eridi. Lanet olsun. Çok sevimliydi. Aynı zamanda kaos için bir katalizördü. Kalçalarının üzerinde kıvranan şirin taytlı kıcıyla bile bunu unutamıyordu.

Kıçını tekrar tokatladı, yumuşak dolgun yanaklarının avucunun altında sallanmasının tadını çıkardı. Muameleyi birkaç kez daha tekrarlayarak, poposunun en dolgun kısmına vurduğundan emin oldu. Çıkan ses tatmin ediciydi, hem elinin kıcıyla buluşan tokadı hem de kızın çıkardığı küçük nefesler ve gıcırtilar. Onlara ihanet ettiği için bunlardan uzun ve sert bir tanesini hak ediyordu ama bu başka bir zaman olacaktı. şu anda, ona düzgün bir şaplak attıktan sonra ihtiyaç duyacağı bakımı verecek zamanı yoktu.

"Sana bir şans daha veriyorum küçük kız," diye hırladı ona. "Unutma, biri seninle konuşmadıkça tek kelime etmeyeceksin. Otur ve başka bir emir alana kadar oturduğun yerde kal. Eğer bu kurallardan birini ihlal edersen, bunu düzgün bir şekilde yapacağım. Anladın mı?"

"Evet!"

"Ciddiyim," diye tekrarladı. "Bu senin tek ve son uyarın."

"Anlıyorum efendim," diye burnunu çekti.

Rex, Chase ve diğerleri son üç yıl boyunca bu genç kadın hakkında uzun uzun konuşmuşlardı. Onu ellerine geçirirlerse neler yapabileceklerini sık sık konuşmuşlardı. Kıçını bronzlaştırmak listenin oldukça alt sıralarında yer alıyordu. Çoğu bundan çok daha sert olmuştu.

Sırf kendini tatmin etmek için kızın poposuna sert bir tokat daha attı ama adamlarının, özellikle de Col'un bakışlarını şimdiden hayal edebiliyordu. Şimdi durursa yeterince ileri gittiğini düşünmeyeceklerdi. Belki de gitmemişti. Ona karşı yumuşayacağını düşünmelerine izin veremezdi. Onun da kendisine karşı yumuşayacağını düşünmesine izin veremezdi. Canavarlaşmadan saygı gösterme ipinde uzun zamandır yürüyordu ama bazen bu çok zor oluyordu.

OceanofPDF.com

Sekizinci Bölüm

Lacey

Bundan gerçekten zevk almamalıydı. Bugün başına gelen tüm rezaletler arasında bu en kötüsü olmalıydı, pencereden giren kurşunu saymazsak, oh, ve tuvaleti... tamam, bu bugünün standartlarına göre kayıtlara geçmeye yakın bile değildi. Yine de normal bir gün ölçeğinde, yaşlı bir adamın dizine yatırılıp şaplak atılması bir rezaletti. Yine de kendini toparlayamadı. Poposu acımış olsa da, bu uzun zamandır başına gelen en güzel şeydi.

Onu terbiye etmeye çalışıyordu, bunu biliyordu. Ama Lacey uzun zamandır bir erkeğin bedenine sarılmamıştı ve daha önce hiç böyle bir şey, sert ama sonuçta nispeten nazik bir disiplin yaşamamıştı. Onu korkunç kafesten kurtardığı için minnettardı ve tokatlanmak canını yaktığı kadar, rahatlamak için ona yaslanmasını da sağlıyordu.

Kıvrılırken kalçasında sert bir şey hissetti. Sert ve erkeksi bir şey, ona aniden kurşundan önce söylediği şeyi hatırlattı. Onların olmasıyla ilgili bir şey. Tamamen onların. O zaman dehşetle tepki vermişti ama şu anda, kıcı sıcakken ve karnında bir kıvrınma hissi varken, bu o kadar da korkunç bir olasılık gibi görünmüyordu.

Adamın büyük eli, koruyucu ve sahiplenici bir dokunuşla kıcının üzerinde yayıldı. Sonra parmaklarının pantolonunun paçasında kıvrıldığını ve aşağı çektiğini hissetti. Yavaşça. Çok yavaşça.

Küçük bir hareket yaptı ve diğer eli başının arkasına gitti, parmakları saçlarında kıvrıldı.

"Kıpırdamadan dur," diye homurdandı tozluklarını ve iç çamaşırlarını birlikte santim santim aşağı indirirken. Acele etmiyor, her bir parçasını hissetmesini sağlıyordu. Derin bir nefes alıp adamın kokusunu içine çekerken kalçaları içgüdüsel hareketlerle sallanıyordu. Erkeksi, bir miktar kolonya ile renklendirilmiş.

Rex göz korkutucu bir adamdı. Sert bir adamdı, ama onu becerikli bir nezaketle idare ediyordu ve bu da onun, hatta belki de onların olmanın dünyadaki en kötü şey olmayacağı ihtimalini düşünmeye başlamasına neden oldu. Ya da belki de bu sadece stres ve uyarılmanın konuşmasıydı, onu

çılınca şeyler düşünürdü. Bilmiyordu. Tek bildiği, giysilerinin kıcının yarısına kadar indiği ve giderek alçaldığıydı.

Küçük oda aslında yenilenmiş bir dolaptı, bu yüzden o ve Rex'in orada gerçek bir mahremiyeti yoktu. Herkes ona şaplak atıldığını duymuş ve görmüş olacaktı ve şimdi neredeyse kesinlikle çıplak kıcının görüldüğünü görüyorlardı.

Yüzü duvara dönük olduğu ve kendisine baktıklarını görmek zorunda olmadığı için kızardı, ancak Rex tayt ve pamuğu kıcının altına itip sonra da uyluğunun ortasına yerleşene kadar aşağı itmeye devam ederken erkeksi gözlerin poposunu yuttuğunu hissedebiliyordu. Sergilenen sadece poposu değildi. Her şeyi sergileniyordu. Amını, alt dudaklarını koruyan ve bir süredir manikür yaptırmadığı koyu renkli küçük buklelerini göreceklerdi.

"Yaramaz kızlara çıplak şaplak atılır," dedi Rex hoyratça. Elini kızın poposuna koydu ve kız elinin etiyle buluştuğunu hissettiğinde içinden saf elektrik akımı geçti. Lanet olsun. Dokunulmak iyi hissettiriyordu. Gerçekten iyi. Belki de vurulmanın, sonra da yakalanıp esir olarak oradan oraya sürüklenmenin verdiği adrenalindi. Belki de strestendi. Her neyse, duyuları olağanüstü derecede artmıştı. Her zamankinden daha hassastı ve adamın sert elinin hassas kıcına değdiğini hissetmek, vücudunun iç kısımlarının her şeye ihanet edecek şekilde sıkışmasına neden oldu

Bu konuda şimdiye kadar söyledikleri.

Rex tehlikeli bir adamdı. Bir paralı asker. Kariyerini elinden almıştı ve şimdi onu pantolonunu indirip kucağına oturtmuş cezalandırıyordu. Adamın eli çekilince kız küçük bir ciyaklama sesi çıkardı, ciddi bir acı ve ıstırap bekliyordu.

"Daha seni tokatlamadım bile," diye gevrek gevrek güldükten sonra avucunu kızın kıcına doğru sert bir şekilde indirdi ve kızın gerçekten inlemesine neden oldu. Bu hareketi bir düzine kez daha tekrarladı, eli kızın alt yanaklarıyla tekrar tekrar buluştu ve kıcının en dolu kısmını yakaladı. Bunun bir kaza olmadığından emindi. Acı ve sıcaklık vücudunda çiçek açarken bile, tam istediği gibi nasıl acı vereceğini bilen bir adamın ellerinde olduğunu biliyordu.

Ne kadar sert ve uzun vurursa, hissi o kadar artıyor, kızın kucağında kıvrınmasına neden oluyordu. Diğer eli saçlarını bırakmadı, onu yerinde tuttu ve onu çığlıklar ve çığlıklar çılgnlığına soktu.

Kıçı ısınıyor, kalçalarının üzerinde yükselip alçalıyor, amcığı bacağına sırtına çarpıyor, her temas ettiğinde klitorisini gıcırđıyordu.

Şu anda yanlış bir şey yaptığı için değil, yapabildiğı için onu dövüyordu. Pantolonunun içindeki arzunun kabardığını, aşağı yukarı inip çıkarken kalçasına baskı yaptığını, bacaklarının tayıtının içinde olabildiğince yayıldığını hissedebiliyordu.

"Tanrım," diye homurdandı biri arkasından. Şişmiş kırmızı kıcının Rex'in kucağında zıplarken nasıl bir görüntü oluşturduğunu ancak hayal edebilirdi. Müstehcen. Müstehcen. İğrenç. Rex onu iç çamaşırlarından ve saygınlığının son kırıntısından da mahrum bırakmıştı. Belki de Rex'in işleri yoluna koyacağını, Col ve diğerklerinin ona biraz daha saygılı davranmasını sağlayacağını düşünüyordu

-Ama şimdi bunun tamamen saflık olduğunu anlıyordu. Bu görevi yöneten Rex'ti. Onu kendi isteklerine boyun eğdirecek olan oydu ve boyun eğmezse cezalandırılacaktı. Bütün bunları ona tek kelime etmeden anlatmıştı.

"Hoşuna gitse de gitmese de bizim olacaksın Lacey."

"Evet," diye tısladı, bir soru sorulmamış olmasına rağmen. Rex artık sadece kıcına şaplak atmıyordu; parmakları dışarı fırlıyor ve amını da yakalıyordu. Tokatların çok daha fazla acıtması gerekirdi ama amı şaplaklara inanamayacağı şekilde tepki veriyordu. İslanmıştı. Ve sadece biraz değil. Çok ıslanmıştı. Parmakları onun hassas dudaklarını her yakaladığında, sularını da beraberinde götürüyordu.

Amına inen tokatlar daha az inkar edilebilir ve daha kasıtlı hale geldikçe o da küçük acı ve zevk çığlıkları atmaya başladı. Bir saniye boyunca amını ovuşturdu, sıcak, sert parmakları doğrudan şaplak atmadan önce şişen alt dudaklarını fırçaladı, parmakları dudaklarını ve klitorisini de yakaladı.

"Ooo!" Lacey ciyakladı. Kalçaları adamın kucağında dans ederken adamın kalçasına karşı daha da sertleştğini hissedebiliyordu. Kendine engel olamıyordu. Onu, dürüst hayvani tepkilerden başka hiçbir şeye izin vermeyen bir zevk acısı çılgınlığına sürüklüyordu.

Aralarında bir şeyler oluşuyordu. İnkâr edilemeyecek bir şey. Başka bir yerde ve başka bir zamanda olsa, yere yatırılıp kıcına ve amına şaplak atıldığı için şok olur ve afallardı. Ama burada, doğru hissettiriyordu. Daha da ötesi, gerekli hissettiriyordu. Buna ihtiyacı vardı. Her parçasına. Gerilim arttıkça ve acıyan küçük amcığı ıslandıkça, bir şeyler kırıldı.

"Siktir et," diye homurdandı Rex.

Onu kalçasından itti, eliyle başını kontrol ederken onu dizlerinin üzerinde döndürdü ve önce karnını yatağa bastırdı. Bir fermuar sesi duydu ve ardından çıplak sikinin sıcak başını hissetti, bacaklarının tam tepesinde ten tene temas ediyordu, kaygan ıslak amcığı, ileri doğru iterken onu püskürtme girişimlerine ihanet ediyordu.

Onu becerecekti.

Aleti amını yağmalarken Lacey çığlık attı, iç duvarları onun için yayılıyordu. İtiş üstüne itiş, kalçaları onun ağrıyan şaplaklanmış kıcını buldu, daha önceki tokatları yeniden canlandıran ve ona cezalandırıldığını hatırlatan yeni bir şekilde tokatladı. Aynı zamanda sikiliyordu da. Hem de sertçe. Ve alenen. Rex içine girerken, eli başının arkasını yumruklarken cızırtılı askeri battaniyeye doğru çığlık attı.

Daha önce hiç böyle sikilmemişti. Onu bu kadar çok isteyen ve aralarındaki tüm engelleri hiçbir uyarıda bulunmadan ortadan kaldırmaya hazır bir adam tarafından daha önce hiç alınmamıştı. Saf şehvet her ikisini de hayvani bir arzu çılgınlığına sürüklerken, Lacey kalçalarını geriye atarak daracık amcığını kendisine her anlamda sahip olan bu baskın adama sundu. Adamın siki onu defalarca gerdi, o sert çubuk içinde şişti.

Lacey bu seğirmelerin ve kalınlaşmanın ne anlama geldiğini biliyordu. Onun orgazmı yakındı ama onunki daha da yakındı. Erkeklerin genelde yaptığını yapmıyor, onun zevki için daha uzun sürsün diye kendini tutmaya çalışmıyordu. Onu beceriyordu çünkü onu becermek istiyordu ve boşalacaktı çünkü güzel, sıkı bir amcığı becermenin amacı buydu.

"Doğum kontrol hapı kullanmıyorum,"
diye nefes nefese kaldı. "Umurumda
değil."

Kendini derinlere itip içine boşaldığında hırıltısı onu şok etti, tohumu çıplak amını sular altında bıraktı. Her bir damlanın içinde hapsoldüğünden emin olmak için kalçalarını onun ağrıyan kıcına doğru salladı.

Sersemlemiş olan Lacey, amı dölle dolmuş halde orada yatıyordu. Onu sikmiş ve doldurmuştu ve sonuçlarının bir önemi yoktu. Lacey onun kullanabileceği küçük bir sikiş deliği idi. Kendini onun derinliklerinde tuttu, kalın siki son döllerini rahminin girişine doğru fişkırttı. Bu çılgınlıktı, ama umurunda değildi ve kadının da başka seçeneği yoktu. İç duvarları sikini kavırıyor, vermesi gereken her şeyi olabildiğince derine çekiyordu.

Bir dakika kadar sonra, Rex kendini onun içinden çekti ve pantolonunu tamamen çekip çıkarmaya hazırlanırken onu sıırılsıklam bıraktı.

ayakkabılarını da çıkardı. Atleti, spor sütyeni ve çoraplarıyla kalmıştı. Rex onu kolundan ya da belinden değil, güçlü bir koluyla vücudunun etrafından dolanarak ve kalçalarının arasına uzanarak kaldırdı. Diğer göğüslerinin altından geçerek onu havaya kaldırdı ve diğer dördünün şaşkınlık içinde durduğu oturma alanına geri götürdü. Onların gözleriyle zar zor buluşabiliyordu ama oradaki her gözün kendisine kilitlendiğini biliyordu.

"Onu alıştırdım. Hepiniz sıranızı alacaksınız," dedi Rex, eli dağınık amcığını avuçlarken, parmakları onun suları ve döllerıyla ıslanmıştı. "Ama bunu hak edeceksiniz. Her deliğinin bir bedeli var."

"Bir fiyat mı?" Lacey'nin nefesi kesildi. Teklif karşısında şoke olmuş görünen tek kişi oydu.

"Seni unutulana kadar sikilmekten kurtarmaya çalışıyorum," diye kulağına homurdandı. "Eğer biz beşimiz seni serbest bırakırsak, günün her dakikası sert bir şekilde sikilirsin ve o küçük tatlı amcığının bunu kaldırabileceğini sanmıyorum."

Kukusu bu sözler karşısında kasılsa da yutkunarak onayladı. Hâlâ yasadışı heyecanın orgazmik dalgasını sürüyordu ve bu onu daha fazlasını istemeye itti. Adam ondaki son edep kırıntılarını da söküp atmıştı. Onu titreyen, döl dolu bir karmaşaya indirgemişti. Belki de hayatta olduğu için şanslı olduğunu biliyordu ama hissetmesi gereken öfke radarının yakınında bile değildi. Bu, daha önce hiç yaşamadığı gibi yaşamaktı. Bu sert, çiğ ve çok gerçektir.

"Ağzı iki bin. Amı beş bin dolar. Onun kıcı on."

Fiyatlar karşısında Lacey'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. Binlerce mi? Elbette o değildi

Onlardan herhangi biri için buna değer. Kesinlikle reddederlerdi. Özellikle Chase. Sevgili, parlak zırhlı tatlı şövalye Chase. Onun bu kadar aşâğılık bir şeyi kabul edeceğini düşünemezdi.

Omuz silkmekle yetinen Col dışında hepsi başını salladı. "Para neye gidiyor?"

Rex, "Onu hayatta tutmak için gerekli," dedi. "Bu çok pahalıya mal olacak ve bence en iyi sistem kullanıcı ödemeli."

"Güzel," dedi Col. "Böylece onun saçmalıkları için para ödemek zorunda kalmayacağım."

Aslında ona minnettardı. Artık endişelenmesi gereken sadece dört sik vardı. Tanrım. Dört sik. Bugünün böyle geçeceğini hiç tahmin etmemişti. Rex'in parmakları altında amı yumuşamış ve ağrıyordu.

Onu yere indirirken bile, dövülmüş amının üzerindeki baskıyı kaldırdı. Yine de elini orada tuttu, kremi yarığını düz düşünmesini imkansız hale getirecek şekilde ovuşturdu.

"Peki ya makineler?" Brian soruyu hafifçe sordu. Diğerleri güldü.

"Açacağın deliğe göre değişir, seni küçük hasta piç," diye kıkırdadı Rex. "Makineleriniz için de sikiniz için de aynı fiyat."

Makineler mi? Ne halattan bahsediyorlardı?

"İki bin dolar koyuyorum," dedi Max bir adım öne çıkarak. "Onun ağzını şimdi istiyorum."

Rex onu dizlerinin üzerine çöktürerek, "Sikini yala," diye emretti.

Kendisinden çok daha güçlü bir kuvvet tarafından itilen Lacey yere çöktü, Max kalın, sert, kesilmemiş sikini pantolonundan çıkarırken Rex'in dölleri hâlâ içinden kayıyordu.

"Bu çok ateşliydi," dedi ona. "Bunu aldığını görmek istiyorum."

Lacey tereddüt etti, zihninde küçük bir anlam kıvılcımı çıldırmıştı. Bunu yaparsa onların küçük planını kabul etmiş olacaktı. Hayatı için sevişmeyi kabul etmiş olacaktı. Bu onu ne yapar, fahişe mi? Hayır. Fahişeler seks için para alırlar. O korunuyordu. Yine de, bu bariz bir alışverişti.

"Bunu yapmak zorunda değilim. Gitmeme izin vermeyeceğini zaten söylemiştin, bu yüzden hayır dersem beni kovmayacaksın."

"Bunu kabul etmek zorunda değilsin," diye kabul etti Rex. "Eminim seni paylaşmak için başka bir yol bulabiliriz."

"Hayır diyebilir miyim?"

"Yapabilirsin," diye onayladı Rex.

"Yani, yapabilirsin..." Max umutla konuştu. "Ama evet iyi olurdu."

Max bir devdi. Büyük, boğa gibi kaslı. Venezuela'da onun üç milis adamının içinden geçtiğini görmüştü, vücut zırhı darbeleri emiyor, sanki orada değillermiş gibi üzerlerine hücum ediyordu. Aleti de buna uygun büyüklükteydi, dudaklarının arasından geçirse ağzını dolduracak kadar kalındı.

Col alaycı bir şekilde homurdandı. Chase ilgili bakışlarla olanları izliyordu. Brian bilgisayarda öfkeyle tıklamaya geri dönmüştü. Rex onun arkasındaydı, elleri omuzlarındaydı. Onu tutmuyordu, sadece yol gösteriyordu.

Bakışlarının kalın siki üzerine düşmesine izin verdi, dili dudaklarının etrafını yalamak için biraz uzandı. Bunu yapmaya çok hevesliydi. Rex elini

başının arkasından tuttu ve onu biraz ileri iterek ağzını Max'in sikinin ucuna getirdi.

Adam bir inilti çıkardı ve kız da buna karşılık olarak amının titrediğini hissetti. Max çok ateşliydi ve iyi sikilmiş amı henüz tam olarak tatmin olmamıştı. Bu daha önce hissetmediği türden bir uyarılmaydı. Elbette azgındı. Sikişmek istiyordu. Ama genellikle eylem bittiğinde, işi bitmişti. Ama şimdi öyle değildi. Şu anda vücudu erotik bir enerjiyle uğulduyor, tehlikenin heyecanıyla dolup taşıyordu.

"Aferin kızıma," diye mırıldandı Rex, kızın başını öne doğru itip ağzını Max'in sikine dayarken. En ufak bir şekilde kontrol etmediği yavaş bir vuruşta birkaç inç aldı. Sorumlu olan Rex'ti, onu Max'in horozuna tekrar tekrar indirdi, başını her seferinde biraz daha ileri itti, dudakları ve dili zonklayan kalın eti sardı.

Kıskanıp kıskanmadığını merak ederek Chase'e bir bakış attı. Onun yakışıklı yüzünde saf şehveti gördü. Bu birimde becereceğini düşündüğü onca erkek arasında, sahip olacağını düşündüğü tek kişi oydu. Onun yerine, Rex'in dölleri iyice kullanılmış amından damlıyordu ve Max'in siki ağzındaydı.

"Daha sert."

Col kelimeyi homurdanarak söyledi. Gözleri kısılmış, dişleri sıkılmıştı. Pantolonundaki şişkinliği görebiliyordu. Tahrik olmuştu ama öfkeliydi de. Onun öfkesi karşısında karnında bir çarpıntı hissetti ve dudaklarını Max'in sikinin etrafına daha sıkı sararak dilini başının altından geçirdi.

Col'a göz kırptı, Col'un dudakları alaycı bir ifadeyle kıvrılırken bile gözleri irileşti. Onun utanmasını mı istiyordu? Siktirsin gitsin. Kendinden utanmayı reddediyordu. Hayatta kalmanın bedeli buysa, bunu ödeyecekti.

Başını geri çekip Max'in sikinin şaftı boyunca hafifçe yalamaya başladığında Rex'in elleri çözüldü. Dudaklarını başının etrafına sıkıca sarmış, gözleri Col'a kilitlenmişti. Ne lanet bir pislik.

İntikam için bir sik emmek mümkün müydü? Eğer öyleyse, o bunu yapıyordu. Max onu saçlarından tutarak, "Bana bak," dedi. Onu yeniden yönlendirdi

bakışlarını ona çevirdi. Yukarı, erkeksi bir yoğunlukla kendisine kilitlenmiş olan gözlerine baktı. İkinci bir elini başının üzerine koydu, kafatasının her iki yanını avuçlayarak onu tamamen kontrolü altında tuttu ve sadece kendisine bakmasını sağladı.

Artık ondan başka bir şey düşünmüyordu. Artık onun olmuştu. Hepsi onun. Önce Rex, şimdi de Max. Bu adamlar onu tamamen ele geçiriyor, zihnini yıllardır içinde sıkışıp kaldığı korku prangalarından kurtarıyordu.

haftalar ve aylar. Tüm bu süre boyunca tek bir an bile hafiflik hissetmemişti. Sürekli tehlike ve ölüm tehdidi rahatlamasını ya da kendini iyi hissetmesini tamamen imkânsız hale getirmişti. Kıyamet her adımında peşini bırakmıyordu.

Artık değil. Max ileri atıldı, kadın onun sikini kavradı ve Max ona en basit şekilde ne olduğunu hatırlattığında içinde umut yükseldi: onu korumaya yemin etmiş erkeklerle çevrili bir kadın. Şehveti hem arzusunun kıvılcımlarını hem de yaşamak, hayatta kalmak, tamamen dünyaya ait olmak için duyduğu basit ihtiyacı ateşledi. Adamın sert aletinin dudaklarının arasında her dalgalanışı onu kıvrandırıyor ve kıvranmasına neden oluyordu, iyice sikilmiş amcığı Rex'in tohumlarını kalçalarından aşağıya ve altındaki zemine damlatıyordu. Darmadağınıktı, ahlaksız, döl bulaşmış bir karmaşaydı ve daha da fazlasını almak üzereydi.

Max homurdandı ve daha sert pompalandı, daha derine itmek için sırtını eğdi. Onun sikini daha fazla ağzına alamayacağını düşündü, ama boğazının arkasına ittiğinde yutkundu ve onu daha da derinlere aldı.

"Siktir!" Max haykırdı, onun tam teslimiyeti en erkeksi tepkileri tetiklerken, spermi dilinin üzerinden ve boğazından aşağı fırladı. Hırıltılar ve haykırışlarla boşaldı, siki seğiriyor ve diline karşı zonkluyordu. Sonunda taşakları boşalana ve ağzı dolana kadar tohumunun atışları ağzını doldurdu.

Onu yerden kaldırdı ve tutkuyla öptü, dudakları ve dilleri buluştu, döller aralarında paylaşıldı. Adamın geniş kolları onu sarıp sarmaladığında ve sanki özel ve değerli bir şeymiş gibi onu kucakladığında onun korumasını ve tutkusunu hissetti.

"Bu kesinlikle bizde kalacak," dedi Lacey yüzünü onun boynuna gömerken diğerlerine. "Hey, bana bak Lacey."

Onun kendisinden ne istediğini ya da ne bekleyeceğini bilmeden yüzüne baktı.

"Bizi mahvettin," dedi. "Ama seni affediyorum."

"Öyle mi?" Gözleri yaşlarla doldu. Bunu söylediğine inanamıyordu.

Bu.

"Sen bizim hayatımızı değiştirdin," dedi Max. "Ama hayatlarımız asla bizim

Her neyse. Ülkemiz artık bizi istemeyene kadar ülkemiz için yaşadık. Şimdi belki başka bir şey için yaşayacağız."

Kızın saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı ve biri ağzına, diğeri burnuna olmak üzere birkaç öpücük daha kondurdu.

"Beni bu kadar çabuk affedemezsin," dedi şaşkınlıkla.

"Elbette yapabilirim," dedi Max. "Bu bana bağılı. Ben kin tutmam Lacey. Ayrıca, diğerleriyle yeterince zor zamanlar geçireceksin. Onlar benim kadar bağışlayıcı değiller."

Chase, "Biz senin kadar deli değiliz," diye homurdandı.

"Biz o kadar aptal değiliz," diye homurdandı Col arkadan.

Aklından geçenleri anlatmak için ona dönmeye çalıştı ama Max onu bir öpücükle yakalayarak saldırgan içgüdülerini ele geçirdi. Kolları Lacey'nin etrafını sardı ve Lacey onun sert bedenine doğru eğildi, yumuşak teni ona ve arzusuna boyun eğdi. Lacey'nin buna çok ihtiyacı vardı. İçlerinden sadece birinin onu affetmesine, sadece bir erkeğin ona gerçek bir şefkat göstermesine.

"Senin yatağında uyuyabilir miyim?" Soruyu onun kulağına doğru mırıldandı. Max fiziksel olarak tüm erkekler arasında en iri olanıydı. İhtiyacı olursa onu koruyabilirdi.

"Hayır." Konuşan Chase'di. "Bu gece benim odamdasın."

"Bu gece için ne kadar istiyorsun, Rex?" Max soruyu onun başının üzerinden sordu.

"Gece mi? Yirmi."

Yirmi bin dolar! Chase'in bunu ödemesine imkan yoktu. Max bile iki bin dolar seçeneğini tercih etmişti.

Chase onun gözlerinin içine baktı. "Tamamdır."

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

Chase

Onu istiyordu. Tek başına. Onu yıllardır istediği gibi istiyordu. Yirmi bin bunun için hiçbir şeydi. Rex ne zaman bir rakam söylese kızın gözlerinin nasıl büyüdüğünü görmüştü ama hepsinin kârlı paralı askerlik sözleşmelerinden biriktirdikleri büyük meblağlar vardı. Hepsinin güzel evleri, pahalı arabaları, her türden oyuncakları vardı ama bir noktadan sonra para harcayacak bir şey kalmıyordu.

Ama Col. Col'un parası su gibiydi. Adam her zaman beş parasızdı. Umursadığından değil. Lacey'ye bir engerek yılanına duyduğu ilgi kadar ilgi duyuyordu. Bu doğrudan bir alıntıydı, Col'un Lacey'yi almadan önce motele giderken paylaştığı pek çok alıntıdan biriydi.

Chase onu nazıkçe kolundan tutup Max'ten uzaklaştırdı. "Hadi," dedi. "Gidelim."

Kadın direnmeden gitti. Adam onu özel odalarına giden koridorda götürürken, kadının Rex ve Max koktuğunu fark etti. Kullanılmış kokuyordu. Onların kokusu burun deliklerine çarpıyor, kanını hızlandırıyordu. Onu paylaşmak umurunda değildi. Hepsinden onu korumak için hayatlarını ortaya koymalarını istiyordu. Ama bu sahiplenici olmadığı anlamına gelmiyordu. Varlığının her zerresiyle onu sahiplenmek istiyordu.

Onun odası soldaki ilk odaydı. Kapıyı iterek açtı ve onu içeri aldı, eli hâlâ kızın üst koluna sarılıydı. Onu neden bu kadar sıkı tuttuğunu bilmiyordu. Sanki bir yere gidecekmiş gibi değildi. Yine de onu tutmak iyi hissettiriyordu.

Onu odasında güvenli bir şekilde yalnız bıraktığında, onu serbest bıraktı ve sağ tarafta bulunan açık bir kapıyı işaret etti.

"Bir duş al."

"Oh. Evet. Lütfen," dedi parlayarak. "Bunun banyosu var mı?"

"Evet. Bütün odalarda var."

"Burası gerçekten güzel bir güvenli ev," dedi, sevimli bir şekilde garip bir şekilde gündelik sohbet ediyordu. Yanaklarındaki kızarıklık, az önce yaptıklarından ve ona yapıldığını gördüklerinden sonra onun yanında nasıl davranması gerektiği konusunda hiçbir fikri olmadığını gösteriyordu. "Hepinizin kendi odası, banyosu ve her şeyi var."

Gerçekten dinlemiyordu. Banyoya girerken onu izliyordu.

"Kapıyı açık bırak."

Meraklı bir bakışla omzunun üzerinden baktı. "Seni görmek istiyorum."

Tereddüt etti ama kapıyı açık bıraktı.

"Aferin kızıma."

Lacey ona gergin bir gülümseme verdi. "Sanırım buna alışmalıyım."

"Muhtemelen," diye kabul etti Chase. Bu gerçekten de ilk şanslarıydı.

onu panik içinde aradığından beri konuşmak zorundaydı. Tahmin ettiğinden daha yapmacık bir konuşmaydı ama yine de günle ilgili hiçbir şey tahmin ettiği gibi gitmemişti.

"Burası güzelmiş," dedi küçük banyoya bakarak. Fena değildi. Fazla bir şey yoktu, bir duş, bir lavabo ve bir tuvalet. Bir erkeğin ihtiyacı olan her şey. Ve şimdi de onun ihtiyacı olan her şey. "Havlunuz var mı?"

Az önce yere yatırılmış ve iki tatlı deliğinden sikilmişti. Belden aşağısı çıplaktı. Kalçalarındaki döl ve am suyu parıltısını görebiliyordu. Hırpalanmış. Bu kelime kafasına dank etti.

"Bunların hiçbirine itiraz ediyor gibi görünmüyorsun," dedi. "Ve evet, havlularım var."

"Ölmüş olmalıydım Chase," dedi üstünü başını sıyrarak. "Daha önce de esir tutuldum ve işkence gördüm. Ben..." Sözlerini yarıda kesti. "Rex ve Max'in yaptıkları pek kayıtlara geçmedi."

Aynı anda hem sevinmiş hem de üzülmüştü. En azından şu ana kadar bu durumla başa çıkabildiği için mutluydu. Kendisini bir ileri bir geri takas edebilecek beş erkeğin seks oynacağı olarak tutulmanın o kadar da kötü olmadığını düşünmeye şartlandırıldığı için üzgündü.

Duşu açtı ve ona küçük bir gülümseme attı. "Merhamet için yalvarmamı falan mı bekliyordun Chase? Bunu hak etmediğimi biliyorum."

Lanet olsun. Kalbinin çatladığını hissetti. Onun için kendisinden daha fazla üzülmüyordu. Kadın duşa girerken kollarını göğsünde kavuşturmuş, öylece duruyordu. Sonra gidip banyo kapısının çerçevesine yaslandı ve suyun vücudunun üzerinden akışını izledi. Güzel bir vücudu vardı, dolgun kalçaları ve uylukları, üstte ve altta kadınsı kıvrımları. Her şey olması gerektiği yerdeydi. En azından fiziksel olarak kendine iyi bakıyordu.

"Peki bana ne yapacaksın?" Başını geriye atıp suyun uzun siyah saçlarını güzel bir çağlayan halinde yüzünden uzaklaştırmasına izin verirken bu soruyu sordu.

"Seninle konuşacağım."

"Konuşmak mı?" Kadın şaşkınlıkla başını geri çekti. "Yirmi bin çok konuşulur, Chase."

"Para umurumda değil."

Bu doğrudu. Umurunda değildi. Onu sadece becermek de umurunda değildi. Onu tanımak istiyordu. Geleneksel olabilir, ama o böyle bir adamdı.

"Çok tatlısın," dedi ona gülümseyerek.

Tatlı mı? Olabilir. Temkinli, kesinlikle. Özellikle de söz konusu o olduğunda. Lacey uzun zamandır aklıdaydı. Artık ona sahipti ama acelesi yoktu. Max ve Rex olsa bile. O olsa bile. Onlar hâlâ aslında yabancıydı.

"Duş almanın ve birinin benim için geleceğinden korkmamanın ne kadar iyi hissettirdiğini bilemezsin," dedi sabunu cildinde köpürterek. "Kendimi güvende hissetmeyeli uzun zaman olmuştu."

Kendi kendine gülümsemesine izin verdi. Onların yanında kendini güvende hissediyordu. Bütün günü kaçırılmak ve becerilmekle geçirmiş olmasına rağmen, kendisini hayatta tutacakları ve daha fazlasını yapacakları konusunda onlara güveniyordu.

Bu, olmasını istediğinden daha karmaşıktı. Başka koşullar altında tanışmış olsalardı, Lacey gibi biriyle çıkabileceğini düşünebilirdi ama ikisinin de hayatı çıkmaya elverişli değildi. Yani bu böyleydi. Her şey böyle oluyordu.

"Ertesi gün hapına ihtiyacım olacak," dedi duşu kapatırken. "Rex doğum kontrolünü önemsemiyor olabilir ama hükümet ölmemi isterken bebek sahibi olmayacağım."

Bu konuda o kadar gerçekçiydi ki. Bu onu neredeyse üzüyordu. "Sen ve Rex. İyi misiniz..."

"Evet," dedi mahcup bir gülümsemeyle. "Muhtemelen olmamalıyım ama... Bilmiyorum. I..."

Chase etrafına bir havlu sararken ayak parmaklarına baktı. "Bundan zevk almakta sorun yok," diye mırıldandı kulağına. "Bu seni kötü bir insan yapmaz."

"Bu beni zaten senin düşündüğünden daha kötü biri yapmaz," dedi omuz silkerek ondan uzaklaşırken. Onu bıraktı. Bu

Durum pek çok açıdan karmaşıktı ve birkaç saat içinde tamamen öngörülemez bir şekilde tırmanmıştı. Somut bir suikast girişimi, Rex'in sahiplik beyanı, her şey. Bu onun için çok fazlaydı. Ve eğer kendisi için çok fazlaysa, muhtemelen onun için de çok fazla olduğunu biliyordu.

"Endişelenmene gerek olmayan bir şey var. Rex yıllar önce vazektomi yaptırdı."

"Oh. Tamam. Güzel. O zaman STD paneline ihtiyacım olacak."

Chase, "Biz temiziz," diye onu rahatlatmıştı. "Düzenli testler yaptırıyoruz."

"Düzenli olarak yaptığınız toplu tecavüzler yüzünden mi?" Kız ona arsızca sırıttı.

"Çünkü daha askerdayken bu alışkanlığı edinmiştik. Görev sırasında birinin aletinden su damlıyorsa işe yaramıyor."

"Şey, ben temizim," dedi. "O zamandan beri seks yapmadım... yani, bir süredir."

Venezuela'dan sonra da test yaptırdım. Birkaç kez."

Bunun nedeninin ne olabileceğini düşünerek içten içe irkildi.

"Venezuela'dan sonra bize ne olduğunu biliyorsun ama sana ne olduğu hakkında hiç konuşmadık. Ne orada olanlardan ne de o zamandan beri olanlardan."

"Orada olanlar hakkında konuşmuyorum," dedi. Koyu renk saçları ıslak olduğu için hafifçe dalgalanıyordu. Başını eğdiğinde öne doğru sarkıyordu. "En iyisi konuşmamak."

Göğsünde bir sıkışma hissetti, dizginlenmesi gereken bir öfke. "Tamam," dedi. "Kurulanın ve yatağa girin."

"Evet," dedi küçük bir göz kırpmayla -belki de biraz fazla kemer.

Muhtemelen onunla seks yapmaya niyetli olduğunu düşündü. O zaman Gerçek şu ki, zaten bir gün için yeterince sikilmişti. Onu yatakta istiyordu çünkü onun için hiç kıyafeti yoktu ve sıcak olmasını istiyordu. Kadın söyleneni yapıp yorganın altına girerken, adam mutfığa gitti.

Yemeğe ihtiyacı vardı. Onun da yemeğe ihtiyacı vardı. Uzun ve stresli bir gün olmuştu ve temel işlerin halledilmesi gerekiyordu. Chase yiyecek bir şeyler hazırlamaya başladı, bir tencerede su kaynatmaya koyuldu.

"Ne yapıyorsun?" Col koltuktan kalktı. "Yemek yapıyorum."

Col kaşlarını çatmıştı. "Onu yalnız mı bıraktın? Kaçabilirdi!"

Chase, "Bir sineğin osurup osurmadığını söyleyen sensörlerimiz var," dedi. "Yatakta çırlıçıplak yatıyor. Hiçbir yere gitmiyor. Ayrıca, sana ne Col? Eğer ormana kaçarsa bu senin hayatını kolaylaştırır."

"Daha fazla sorun istemiyorum," diye homurdandı Col. "O burada kalmalı kafes."

Rex, "Bırak onu, Col," diye söylendi.

Col mırıldanarak uzaklaştı ve Chase'i akşam yemeğini hazırlaması için bıraktı. Bu bir

hoş bir mola. Col'u severdi. Col onun için bir kardeş gibiydi ama adam kışına bir kıl girdiğinde acımasız olurdu. Bu, sahada sahip olunması gereken inanılmaz bir özellikti ama kişiler arası ilişkilerde onu bir kâbusa dönüştürebilirdi.

Col televizyonun önünde arkasına yaslanırken, "En azından verdiğiniz paranın karşılığını almalısınız," diye ekledi.

Chase yorumu duymazdan geldi. Seks yapmak için acelesi yoktu. Lacey'nin tekrar ondan uzaklaşmasına izin vermeye hiç niyeti yoktu. Onu kurtardıkları andan beri aklında o vardı ve onu tekrar dünyasında görmek, hele de yatağında görmek şimdilik yeterliydi.

Makarna hazırlamayı bitirdiğinde, iki kâseyi bir tepsiye koydu ve yatak odasına taşıdı.

Lacey hala yataktaydı. Bir santim bile hareket etmemişti. Bu inanılmaz bir itaat eylemi değildi. Çünkü battaniyenin altına kıvrılmış, derin bir uykudaydı. Çok güzeldi. Pek çok açıdan çok küçüktü ama yine de gittiği her yerde kaos patlak veriyordu. Korunmaya ihtiyacı vardı. Kontrol altında tutulması gerekiyordu. Her ikisini de yapmak için sabırsızlanıyordu.

Chase tepsiyi oturma odasına geri taşıdı. Herkese yetecek kadar yemek yapmıştı, bu yüzden makarnasını yemeden önce kesmeyi seven Brian hariç, höpürdeterek yiyen bir odaya girdi.

"Hemen döndün mü?" Rex başını yemeğinden kaldırdı. "Seni yarın geç saatlere kadar göreceğimizi sanmıyordum."

"O uyuyor."

Col gözlerini devirdi. "Ona yirmi bin dolar ödeyeceksin.

Uyuma

k mı?" "Evet, öyleyim."

"Aptal," diye homurdandı Col.

"Col, bırak onu!" Rex araya girdi.

Chase, Col'un tavırlarından bıkmak üzereydi. Bir yere oturdu. Col'un oturduğu kanepeden birkaç adım ötedeki koltuğa oturdu ve bir

Adamla ilgilenmeden önce yemeğinden agresif bir ısırık aldı. "Onu sonsuza kadar her gün her dakika becereceğimizi mi sanıyorsun?"

"Hayır. Bence siz aptallar siklerinizi ıslatacaksınız ve sonra o hepinizi sizin onu sikebileceğinizden yüz kat daha sert sikecek. Ve sanırım ben de bir kez söz verip sözünü tutmayan birine güvenilmeyeceğini en iyi bilen aptalım." Col elindeki kâseyi sehpaaya çarptı.

Chase arkasına yaslandı, sessizliğe gömüldü. Col iyi bir noktaya parmak basmıştı. Gerçekten iyi bir noktaya... Çürütemeyeceği bir noktaya. Lacey onlarla olan sınırlı ilişkilerinde pek de güvenilir olmamıştı. Geçmiş bir yana, şimdiki zaman da endişe vericiydi. Eğer bir tane daha anlatırsa, sonuçları daha da vahim olabilirdi. Ama günün sonunda, güvenilir olsun ya da olmasın, ihtiyacı vardı. Kaderi onlarınkiyle bağlantılı gibi görünüyordu. Ve onun ölmesinden hayatta olmasını tercih ederdi.

"Şimdi o uyuyor, bunu yapmamızın gerçek nedeni hakkında konuşabilir miyiz?" Brian yemeğini bitirdi ve bilgisayarını aldı.

"Gerçek neden mi?" Chase'in kafası karışmıştı.

"Elindeki veriler," diye açıkladı Rex. "Bir alıcımız var."

"Ne?" Chase gözlerini kıstı. Ensesindeki ve kollarındaki tüyler diken diken olurken, bu boktan gösterinin başka bir katmanı daha olduğunu fark etti.

"Sahip olduğu bilgi çok değerli. Hem de çok değerli," diye açıkladı Rex. "Bize borcu var. Şimdi bize borcunu ödeyecek."

"Amına girmek yetmedi mi?"

"Yakınından bile geçmiyor," dedi Rex. "Tatlı, masum küçük bir kızmış gibi davranma. O aslında bir casus."

"O bir gazeteci."

"Yüksek rütbeli bir senatör hakkında bilgi sahibi olan bir gazeteci. Bizim yardımımız olmadan paraya çeviremeyeceği bir yükü olan bir gazeteci."

Chase ruh halinin karanlık bir şekilde değiştiğini hissetti. "Yardım etmeyi kabul ettiğinde bu konuda tek kelime etmedin. Seks başka bir şey, ama bu..."

"Sahip olduğu bilgiler yüzünden başının belada olduğunu söyleyerek bizi de bu işe dahil ettin." Rex öne doğru eğildi, ellerini birbirine kenetledi. "Sahip olduğu şeyle gerçekten ilgilenmeyeceğimizi mi düşündün? Hiçbir karşılık beklemeden hayatlarımızı mahveden birine yardım etmek için her şeyi bırakacağımızı mı sandın?"

"Hiçbir amcık o kadar iyi değildir, Chase." Tekrar konuşan Col oldu. Chase onu yere sermeye gittikçe yaklaşıyordu.

"Col, kapa çeneni," diye tersledi Rex, durumu kontrol altına almak için ayağa kalkarak. Chase'in pek de hoşlanmadığı bir şekilde onun üzerinde durdu. Bu, otoriter bir duruştu ve herkese nihai olarak kimin yetkili olduğunu pek de belli etmeden hatırlatıyordu.

"Biraz gafil avlanmış gibi hissetmenizi anlıyorum ama bizi bu işe bugün dahil ettiniz. Düşünmek için biraz zamanımız oldu ve Brian'ın elinde ne olabileceğini anlamak için zamanı oldu. Bunun değerli bir şey olduğunu düşünüyor."

"Her ne i s e , muhtemelen bize vermeyecektir," dedi Chase. dedi.

"Başka seçeneği yok."

Chase taş kesilmiş bir ifadeyle yoldaşlarına baktı. Hiçbir şey doğru hissettirdi. Onu kendilerininmiş gibi kabul etmek biraz zorlama olmuştu ama en azından kısmen kabul etmişti. Bunu mu? Lacey'yi çok iyi tanımıyordu ama işinin onun hayatı olduğunu biliyordu. Birkaç kez neredeyse hayatına mal oluyordu. Araştırmasını paylaşmaktan çok onlarla yatmaya hazır olduğunu hissediyordu, özellikle de satacaklarsa.

Konuşma tiz bir çığlıkla aniden kesildi. Bu, dehşet içindeki bir kadının çığlığıydı. Ses Chase'in içinden geçerek onu bir anda sandalyeden fırlattı. Diğerleri de hemen arkasındaydı. Chase'in odasına koştuklarında, Lacey'nin yatakta dimdik oturduğunu, hâlâ çığlık attığını ve yüzünün dehşetle dolu olduğunu gördüler.

"Kahretsin."

Chase onu kollarına çekti ama uyanmadı. Uyku ile farkındalık arasında, kâbusların hüküm sürdüğü o karanlık boşlukta, çaresiz bir durumda kalmıştı. Hepsi bir dereceye kadar buna aşinaydı. Bu, hayatı uzun bir travmatik durumdan ibaret olan herkes için olağan bir şeydi.

"Beni öldürme!" Kollarını çılgınca sallayarak onu itti.

Hiçbirinin göremediği bir şeye, zihninin ürettiği bir canavara bakıyordu.

Chase yine de onu tutmaya devam etti, elini saçlarında gezdirdi ve kız biraz sakinleşmeye başlayana kadar yumuşak, yatıştırıcı sesler çıkardı. Çığlıkları yumuşak iniltilere dönüşmüştü ama hâlâ içeri girdiklerinde olduğundan daha uyanık değildi.

"Harika. Yani o bir sürtük ve deli." Col bu kelimeleri ya da onlara benzer bir Şeyi nefesinin altında mırıldandı. Chase onları tam olarak duymamıştı ama Max duymıŐtu. Topuklarının üzerinde döndü ve Col'a sert bir yumruk attı. Burnuna arpan yumruŐun tatmin edici ıtırtısı Lacey'yi daha da yüksek bir ıŐlıkla uyandırdı. Chase, panik içinde odanın diŐer ucuna fırlamasını engellemek için ona tutunmak zorunda kaldı.

"Onu bulduŐumuzda neye benzediŐini gördünüz. Nasıl olduŐunu gördün. Neler yaŐadıŐını," diye baŐırdı Max Col'a, çok nadir görülen bir öfke göstererek. "Onun hakkında saçma sapan konuşma."

"Siktir git, salak. Sikini ona sok ve aşık ol," diye tükürdü Col, burnundan kanlar akarak odadan fırladı.

"Dışarı!" Rex gürledi. "Herkes dışarı!" "Ben kalıyorum," diye ısrar etti Max.

"Tamam, herkes dışarı. Col, banyoya git de burnunu düzelteyim."

OceanofPDF.com

Onuncu Bölüm

Lacey

Etrafı adamlarla çevriliydi, bazıları küfrediyor ve sövüyordu. Bir an için hiçbirini tanıyamadı. Venezuela'ya geri dönmüştü. Tutsaktı. Öldürülecekti. İşte bu kadar. Gerçekleşiyordu.

"Shhhhh. Sorun yok..."

Gözlerini kırptırdı ve yanında Chase'i gördü. Chase. Oh, Tanrıya şükür. Ona yardım edebilirdi. Onu kurtarabilirdi. Onu yakaladı, ona yardım etmesi gerektiğini söylemek için ağzını açtı ama ağzından hiçbir şey çıkmadı. Birden sesi felç oldu. Bağırmaya çalıştıkça sesi daha az çıkıyordu ama boğazı sanki saatlerdir çığlık atıyormuş gibi acıyordu. Sonunda ince bir çığlık attı, tutarsız ve acınasıydı.

"Ona içecek bir şeyler getir, Max. Sıcak bir şeyler."

Max. İsim bilincine yerleşti ve sonra hatırladı. Üç yıl, zamanın gelgit dalgasıyla şimdiki ana geri döndü. Artık nerede olduğunu biliyordu. Venezuela değil. Amerika'daydı. Güvendeydi ya da en azından olabileceği kadar güvendeydi.

"Özür dilerim," dedi usulca, az önce kendini büyük bir aptal yerine koyduğunu fark ederek.

"Üzülme. Üzgün olmanı gerektirecek bir şey yok."

"Özür dileyecek çok şeyim var," dedi, gözleri yaşlarla doldu ve kendini kontrol etmeye çalışırken hızla gözlerini kırptırdı. Zayıf ya da savunmasız olmaktan hoşlanmıyordu. O sert olmayı severdi. Hayat karşısına ne çıkarırsa çıkarsın, üstesinden gelebilirdi. Uyanıkken bu iyiydi ama uykuya daldığında iblisler onu karanlıkta buldu ve bundan faydalandı.

"Kabus gördüğüm için değil," dedi, sesi kadının içinde gürleyerek. "Ne sıklıkta oluyorlar?"

Lacey durum hakkında konuşmaya isteksizdi. Kabuslarından hiç kimseye bahsetmemişti. Sadece ışıklar açık uyurdu ve bazen yanında doldurulmuş bir hayvan olurdu. Furdinand adında büyük bir pelüş köpek, evinde bırakılmıştı.

"Lacey," diye sordu Chase. "Bilmem gerek."

"Öyle mi? Neden?"

"Çünkü biz sana bakıyoruz ve bu da ihtiyaçlarınla ilgilenmek ve bütün gece çılgılık atmana izin vermemek anlamına geliyor. Söyle bana," diye ısrar etti. "Ne sıklıkta ve ne kadar kötüler?"

Alt dudağını ısırды, sonra bunu ona söylemenin bir zararı olmayacağını düşündü. Onu zaten utanç verici bir halde görmüştü.

"Venezuela'dan sonra çok oldu ve sonra bir süre daha az oldu ve sonra tüm bu şeyler oldu ve... stresli olduğumda daha kötü oluyor."

"Evet," diye başını salladı. "Bu mantıklı. Tamam. Bu mu?"

"Hayır," diye kaşlarını çatdı. "Sorun değil. Dediğim gibi, genelde onları almam

Tabii biri beni öldürmeye çalışmazsa, sonra da bir grup adam beni kaçırıp ırzıma geçmezse."

"Bu konuda terapist gibi biriyle görüştünüz mü?"

"Terapiye dirençliyim," dedi hayıflanarak.

"Chase gülümseyerek onun alnına şefkatli bir öpücük kondurdu. "Yanımdayım. Güvendesin."

Kendini güvende hissediyordu. Hayatında hiç olmadığı kadar güvende hissediyordu. Gece terörü onu fiziksel olarak o kadar korkutmuştu ki zar zor nefes alabiliyordu, bu yüzden onun kollarında uyanmak inanılmazdı. Kucaklanmıştı. Sert erkek bedeni etrafını sarmış, onu koruyordu. Başını Chase'in omzuna yasladı ve derin bir nefes aldı.

"Chase!" Max seslendi. "Evet?"

"Sıcak çikolata yapmayı bilmiyorum!"

Chase homurdandı. "Hadi," dedi. "Battaniyeyi giy. Sana içecek bir şeyler hazırlayayım."

Lacey, Chase'le birlikte dışarı çıktı, yorgan güzelce ve rahatça etrafına sarılmıştı. Hâlâ yarı uykulu olan Lacey, Chase onun için biraz süt ısıtmaya başladığında mutfakta durdu. Sadece ikisi olsaydı bu çok hoş, küçük bir aile anı olurdu. Ama sadece ikisi değildi. Diğer adamlar banyoya doğru bir yerlerdeydiler ve birbirlerine sesler çıkarıyorlardı. Kapı açık olmalıydı, çünkü konuşmaları oldukça net duyabiliyordu.

"Ah, lanet olsun!" Col'un sesi acılı ve genizden geliyordu. "Sızlanmayı kes," diye emretti Rex. "Ve kıpırdamadan dur."

Her zamanki gibi meraklı olan Lacey, neler olup bittiğini görebilmek umuduyla ayaklarını sürüyerek banyoya doğru ilerledi. Görüş alanına girdiğinde

Col'un zeminin ortasında durduğunu, gömleğinin kanla kaplı olduğunu gördü. Rex onun önündeydi. Elinde bir havlu vardı ve Col'un burnuna uzanıyordu.

Lacey bir sonraki bölümün iğrenç olacağını hissederek gözlerini kapadı. Rex Col'un burnunu eski haline getirirken bir çıtırtı, bir tıkırtı ve bir lanet duyuldu. Uzun bir süre morluk içinde kalacaktı, muhtemelen iki gözü de moraracaktı.

Chase, Lacey'nin uzaklaştığını fark ederek, "Lacey, buraya gel," diye seslendi.

Kadın itaat etti ve sorularla dolup taşarak mutfağa geri döndü. "Ona ne oldu?"

Chase, ılık sütle çikolata tozunu karıştırırken, "Max ona vurdu," dedi. "Neden?"

Chase ona bir fincan sıcak çikolata uzatarak, "Merak etme," dedi. Nefis kokuyordu ve mutfak tezgâhına yaslanıp yudumlarırken dikkatinin dağılmasına izin verdi, bakışları Col ve Rex'in çıkmakta olduğu odaya kilitlenmişti, Col hâlâ fırtına gibi küfrediyordu.

"Max hangi cehennemde?"

"İşte." Max koridordan hantalca çıktı. "Bana söyleyecek bir şeyin mi var?"

"Emin olabilirsin," diye tısladı Col. "Bu bir hata. Hepiniz büyük bir hata yapıyorsunuz çünkü hiçbiriniz kendi sikinizin ötesini göremiyorsunuz."

"Col, bu kadar yeter..." Rex söylemeye başladı ama Col dinlemiyordu. Col nutuk atmaya başladığında Lacey Chase'e daha da yaklaştı.

"Bizi satmayacağını düşünüyorsanız hepiniz aptalsınız. Ulusun, Venezuela haberini yapan muhabirin para için kaçırılıp becerildiği bir takip istemeyeceğini mi sanıyorsunuz? Şu anda kafasında küçük notlar tutmadığını mı sanıyorsunuz? Bizi tanımlamak için yeni bir yol bulmadığını mı sanıyorsun? Tekrar *bozkurt* olmak ister misin, Rex? Ya da tam bir *Amerikan süper kahramanı* Chase? Siktiğimin aptalı."

Makalesinden neredeyse kelimesi kelimesine alıntı yapıyordu. Yıllar önce kendisini kurtaranları anlatırken biraz şiirsel bir dil kullanmıştı. Kelimelerin son sesle hırıltılı bir şekilde söylendiğini duymak utanç ve öfkeyle kızarmasına neden oldu.

"Senin hakkında bir hikâye yazmayacağım," dedi. kendisi.

"Bunu daha önce de duymuştuk."

"Evet, şey. Dersimi aldım," dedi, temelde savunulamaz olan şeyi savunmaya çalışırken titriyordu. Ne söylese söylesin Col'un ona güvenmesi için hiçbir neden yoktu. "Artık gazetecilik yapmayacağım. Benden bu kadar. Elimdeki bilgileri yakacağım ve..."

"Dur bakalım," diye araya girdi Rex. "Aceleci davranmayalım. Neden bilgileri saklamamız için bize vermiyorsun?"

"Rex..." Chase konuşmaya başladı ama Rex karanlık bir bakışla sözünü kesti, sanki gerçekten söylenmesini istemediği bir şey varmış gibi, özellikle de onun önünde.

"Hayır," diye ısrar etti Lacey. "Kanıtları yok edeceğim ve peşimdeki insanlara kanıtları yok ettiğime dair kanıt vereceğim, o zaman belki beni rahat bırakırlar ve belki de artık gerçekten haber yapmadığıma inanabilirsiniz. Dosyaları kolayca silebilirim. Brian, dizüstü bilgisayarını ödünç alabilir miyim?"

Brian odanın köşesinde oturuyordu ve dikkat çekici bir şekilde dramının dışında kalıyordu, ama dizüstü bilgisayarını kullanmak istediği anda, annesini becermek isteseydi olacağından biraz daha dehşete düşmüş bir ifadeyle başını kaldırdı.

"Bilgisayarına benden başka kimse dokunamaz. Bana şifreyi ve dosyanın yerini verirsen senin için yok ederim."

Alt dudağını ısırdı. "Tamam."

"Lacey..." Chase tekrar araya girmeye çalıştı.

"Bu kadar yeter Chase," dedi Rex acımasızca. "Brian, Lacey'yi odana götür ve yapılması gerekenleri aradan çıkar."

On Birinci Bölüm

Rex

"Onu kullanmana izin vermeyeceğim," diye tısladı Chase. "Bu şekilde olmaz. Seks bir şeydir, ama bu bir ihanettir. Sade ve basit."

Rex bu son öfke nöbetiyle başa çıkmaya hazırlanırken kendini içten içe sakinleştirdi. Chase idealist biriydi. Her zaman öyleydi. "İyi adam" sadece saf bir çizgi film olsa bile iyi adam olmak istiyordu. Ordudayken bu çok daha kolaydı ve emir emirdi. O zamanlar kimse onu sorgulamıyordu. Şimdi geri adım atmak için çok daha fazla boşlukları vardı.

"Onu zaten kullanıyoruz," dedi Rex. "Ayrıca, onun sahip olduğu bilgiler başka insanların toplarken öldüğü bilgiler. Bunun bir anlamı var. Sırf cesaretini kaybetti diye silinmemeli."

Chase, "Bu, banka hesabınıza yapılan bir ödeme anlamına geliyor," dedi.

"Bu hepimizin banka hesaplarına bir ödeme anlamına geliyor. Lacey'nin yaşayacağı anlamına geliyor. Onun peşinde olan insanların elini sıkıp verilerini sildikleri için teşekkür edeceklerini mi sanıyorsunuz? Hayır. Temizlik yapıyorlar. Onu da diğer çöplerle birlikte götürecekler. Biz onun için en iyi olanı yapıyoruz."

Chase çenesini pek de hayra alamet olmayan bir şekilde kaldırdı. "Ona yalan söylüyorsun ve ben bunu yapmayacağım."

"Evet, yapacaksın," dedi Rex, sesi sert ve çelik gibiydi. "Bunu yapacaksın çünkü sana bunu emrediyorum ve hepimiz için en iyisi bu."

"Ona söyleyebilirsin..."

"O zaman da geveze astlarımla bir yerine iki sinir bozucu konuşma yapmak zorunda kalırım." Rex kendi sesindeki gerginliği duyabiliyordu. Kontrol altında tuttuğu acımasız yanı, kendisini sorgulamaya cüret eden bu piçleri dövmek için haykırıyordu.

Chase dişlerini sıktı ve isyankâr bakışlarla ona baktı ama Rex, Chase'in iş başa düştüğünde emirlere uyacağını çok iyi biliyordu.

"Bu konuda yardımımızı istediniz." Rex biraz çaba sarf ederek sesini yumuşattı. "Bunun bir bedeli var."

"Bunun bedeli de onu cinsel olarak kullanmak ve sonra da ona yalan söylemek."

"Yine de işkence görüp öldürülmesinden iyidir, değil mi? Anlaşmamıza hiç itiraz etmedi. Sanırım bundan hoşlanıyor. O tam da erkekler tarafından kullanılmaktan hoşlanan türden bir kız."

Chase yumruklarını sıktı. Aralarındaki havada şiddet tehdidi vardı. Rex gerilimi azaltması gerektiğini biliyordu ama bunu açıkça dürüst olmadan yapmanın bir yolu yoktu.

"O saf bir prenses değil, Chase. Kalbi kirli küçük bir sürtük. Bunda yanlış bir şey yok. Bir kızı doğanın istediği gibi kullanmakta yanlış bir şey yok."

"Bir kelime daha..." Chase homurdandı.

"Ve ne? Benim burnumu da mı kıracaksın? Onun yüzünden hepimiz birbirimizin burnunu kıralım mı?" Rex'in sesi alaycı bir sınırdıydı. "Bunun sana uymadığını biliyorum Chase. Onunla evcilik oynamayı tercih ettiğini biliyorum ama böyle bir lüksümüz yok ve başka ne var biliyor musun? Eğer denersen seni canlı canlı yer."

"Ne demek istiyorsun?" Chase kızgın olmaktan çok şaşkın görünüyordu.

"Yani şu anda küçük ve korkmuş görünebilir ama oradaki kız masum, küçük bir tatlı değil. Çelik gibi bir ruhu var. Onunla nerede tanıştığımızı düşün Chase. Caracas'ta yanlış bir yola saptığı için kendini bir milis hapishanesinde bulmadı. Biz oraya varmadan önce aylardır suçlularla kaçıyordu. Şimdi de ciddi bir politik pisliğe bulaşmış. Bir sürü ceset var ama o hâlâ hayatta. Holly Homemaker'a benziyor diye onu hafife almayın. Gerçek şu ki, o bela, meme ve kıçtan oluşan bir yirmi dolar. Bunu ne kadar çabuk anlarsan o kadar iyi."

Chase cevap vermek için ağzını açtı ama o daha cevap vermeden Brian ve Lacey'nin geri döndükleri duyuldu. Lacey hızlı adımlarla odaya girip her adımda ayaklarıyla battaniyeyi tekmeleyince konuşma aniden sona erdi. Brian onun arkasından geldi, dizüstü bilgisayarını göğsüne bastırmış, iki kolunu da ona sarmıştı.

Rex, Chase'in ona bakarken erimesini izledi. Lanet olsun. Çocuk hiçbir şey öğrenmemişti.

"Bitti," diye gülümseyerek Chase'e yaklaştı ve kollarını onun beline doladı. "Onun gittiğini bilmek çok daha iyi hissettiriyor."

Rex Brian'a baktı, o da arkasından hafifçe başıyla onayladı. Güzel. Bu iş hızlı ve sorunsuz bir şekilde ve onun haberi olmadan yapılmıştı. Artık mutlu bir şekilde habersiz kalabilirdi. Bu gerçekten de bir

İhanet. Anlaşmanın kendilerine düşen kısmını yerine getireceklerdi. Onu güvende tutacaklardı. Bu muhtemelen önümüzdeki birkaç yıl boyunca onu yakınında tutmak anlamına gelecekti ama Rex bunu bir zorluk olarak görmüyordu, daha çok bir bonus ya da iyi bir iş olarak görüyordu. Dünyanın Lacey gibilerden korunması gerekiyordu.

Mutlu bir kedi yavrusu gibi Chase'e sokulmuş, kirpiklerinin altından ona bakıyordu. Birbirlerine o kadar aşık olmuşlardı ki. Rex bundan hoşlanmamıştı. Hem de hiç. Chase'in bir sorun haline gelmemesini umuyordu. Bu noktada Col bile Chase'den daha az endişe vericiydi. Col ondan nefret ediyor olabilirdi ama ona duymaması gereken hiçbir şey söylemeyecekti.

Chase, Lacey'ye, "Hadi yatağa gidelim," diye mırıldandı.

Rex, kollarını göğsünde kavuşturmuş, birlikte uzaklaşmalarını izliyordu, şimdiden yakın bir çiftmiş gibi görünüyorlardı. Onu üç yıl sonra ilk kez görecektiklerinin üzerinden altı saat bile geçmemişti ve şimdiden birlikte evlenmek üzereymiş gibi görünüyorlardı.

Col, Rex'in düşüncelerini anlayarak, "Chase bizi becerecek," diye mırıldandı. "Muhtemelen onu becermeden önce."

"Kapa çeneni," diye araya girdi Max. "Tam bir pislik gibi davranıyorsun."

Neyin var senin?"

"Neyin var *senin*?" Col yine tartışmaya başladı.

"Tamam, bu kadar yeter," dedi Rex onlara doğru dönerek. "Col, eğer bunun bir parçası olmak istemiyorsan gidebilirsin. Sensiz daha zor olacak ama kalmak zorunda değilsin."

"Yani o küçük şey yüzünden işimi ve ailemi kaybediyorum-"

"Yapma," diye sertçe sözünü kesti Rex. "Yeter. İstersen seni işlere yüklenici olarak çağırırız ama burada kalıp benim kararlarımı ikinci kez tahmin edemezsin. Bu işler böyle yürümez."

Col iyi bir adamdı ve doğruyu söylemek gerekirse, onu gerçekten bağışlayamazlardı. Birimlerinde fazla yağ yoktu. Herkesin oynaması gereken bir rol vardı ve Col olmadan işlerini yapmak kaynaklarını Rex'in hoşuna gitmeyecek kadar zayıflatacaktı, ama sürekli sızlanıp duran birinin olması da yardımcı olmayacaktı.

"Onu sevmek zorunda değilsiniz," diye devam etti. "Ama ona saygılı davranmak zorundasınız."

Col etrafına bakındı. Rex onun desteğini tartmaya çalıştığını görebiliyordu. Elinde fazla bir şey yoktu. Max kesinlikle Lacey takımındaydı. Sadece

Olası dönüşüm Brian'dı ve bilgisayarına geri dönmüştü, o kadar dikkatliydi ki muhtemelen hiçbirinin söylediği tek bir kelimeyi bile duymamıştı.

"Peki," diye yumuşadı Col. "Ama onunla yatmayacağım." "Eminim hayatta kalacaktır," diye gürlledi Rex.

Brian, "Ben atölyeye gidiyorum," diye açıkladı. "Sabah görüşürüz çocuklar."

Ayağa kalktı ve dizüstü bilgisayarı kolunun altında dışarı çıktı. Böylece Rex, Col ve Max, iç karartıcı bir son gibi gelmeye başlayan bu olayda yalnız kaldılar.

"Hepimiz uzun bir gün geçirdik," dedi Rex. "Biraz dinlenelim. Yarın elindeki bilgiler üzerinde çalışmaya başlayabiliriz. Karşılığını alacaksın Albay. Bunu boşuna yapmıyoruz. Bunu unutma."

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

Lacey

Lacey güçlü bir adamın kollarına sarılmış olarak uyandı. Sabah hafızasını kaybettiği kısa bir an boyunca tam olarak nerede olduğundan ya da kiminle olduğundan emin değildi ama kendini iyi hissettiğini biliyordu. Güçlü bir kol beline sarılmıştı ve arkasından güzel ve kalın bir şey onu dürtüyordu. Yavaşça yuvarlandı ve üç yıldır hayalini kurduğu adamın yüzüne baktı.

Chase. Onunla gerçekten yatakta olduğuna inanamıyordu. Uyluklarının arasındaki küçük bir cinsel sızı ona kuraklık dönemini atlattığını hatırlattı. Ama onunla değil. Başka bir adamla. Tanrım. Ne yapıyordu bu kadın? Rex tarafından yere yatırılıp sikildiği anı hatırlayınca klitorisi karıncalandı.

Şimdi Chase'i istiyordu. Kukusu hassas ve biraz da acılıydı ama sabahki ereksiyonunu kalçasında hissetmek çok fazla baştan çıkarıcıydı. Aşağı uzandı ve parmaklarını onun sikinin etrafına dolayarak yavaşça shaftını okşadı.

Adam biraz kıpırdandı, siki Lacey'nin elinde seğiriyordu. Lacey onu nazikçe okşadı ve kendisini buraya, ona ve her biri kabul ettiği şartlar altında ona sahip çıkan diğer dört adama getiren olayları düşündü. Bu potansiyel olarak tehlikeli bir anlaşmaydı ve yeni bir günün ışığında, bu sadece onu daha da çekici kılıyordu.

Lacey bunu asla kabul etmezdi ama tehlike onu heyecanlandırıyordu. Venezuela'dan sonra gazeteciliği bırakabilirdi. Eve dönüp yerel bir haber yapabilir ve hiçbir zaman bir ilçe fuarından daha heyecan verici bir haber yapmayabilirdi. Bunun yerine, gücün ve yolsuzluğun tam kalbine gitmiş ve biri onu ısıdırıp koparmaya çalışana kadar burnunu sokmuştu.

Şimdi beş erkeksi adamın merhametine kalmıştı. İstediklerini alan adamlar. Onu isteyen erkekler. Kendi zihninin mahremiyetinde, bunun lezzetinin tadını çıkarmasına izin verdi.

Lacey hiçbir zaman geleneksel bir ilişki yürütememişti. Çoğu erkek ona ayak uyduramazdı. Saatlerce dışarıda olmasından, işine gömülmesinden, kötü karakterlerin sık sık ziyaret etmesinden bıkmışlardı. Hem polisler hem de suçlular, Lacey'nin her yerde bağlantıları vardı. Bu yelpazede birileriyle çıkmayı denemişti ama hiçbiri işe yaramamıştı ve uzun süredir bekârdı.

Sadece kendisi için değil, ona çok yakın olan herkes için tehlikeli olmaya başladığını fark ettiği geçen yıl.

Bu adamlar diğer erkekler gibi değildi. Daha güçlüydüler. Onu neredeyse herkesten daha iyi anlıyor gibiydiler, her biri farklı şekillerde. Col bile onu bir şekilde tanıyordu. Ondan nefret ediyordu ama bunun için onu suçlamıyordu. Diğerlerinin suçlamamasına daha çok şaşırmıştı.

"Ne yaptığını sanıyorsun kızım?"

Chase'in uykulu sabah gümbürtüsü onu düşüncelerinden uyandırdı. Eli hâlâ onun sikinin üzerindeydi.

"Uhm..." Kırpiklerinin altından ona baktı. "Sana dokunuyor muyum?"

"Şimdi olmaz Lacey," dedi, parmaklarını nazikçe çubuğundan ayırarak. "Şimdi değil mi? Ne zaman?" Surat asmaktan nefret ediyordu.

"Doğru zaman geldiğinde," dedi şifreli bir şekilde.

"Bana doğru geliyor." Ona en seksi gülümsemesini verdi, bu gülümseme genellikle ihtiyacı olan tüm bilgileri dökmek için işaretler alırdı. Chase sadece kaşlarını çatı.

"Lacey, eğer beni baştan çıkarmaya devam edersen, seni dizimin üzerine yatırıp kışına kıpkırmızı bir şaplak atacağım."

Küçük bir kıkırdama çıkardı. "Oh, gerçekten mi?"

Kaşları kalktı ve göz bebekleri biraz küçüldü. "Şaka yapmıyorum."

"Uh huh..." Arkasına uzandı ve battaniyeleri çıplak bedeninin üzerinden itti.

kalçalarını döndürerek yanaklarının çekici bir şekilde dönmesini sağladı. "Sırf seni istediğim için bana şaplak atacaksın... ah!"

Elini uzatıp kalçalarını yatağa doğru bastıracak ve poposuna ciddi bir acı verecek kadar sert bir tokat atmıştı.

"Ah, Chase!" Şimdi somurtuyormuş gibi yapmasına gerek yoktu. "Seni uyarmıştım."

"Evet, ama bunu gerçekten yapmanı beklemiyordum. Senin iyi biri olduğunu sanıyordum."

"Ben iyi olanım," diye göz kırptı Chase. "Bu yüzden bir uyarı tokadı yedin ve tam bir dayak yemedin."

"Şanslıyım," diye homurdandı ve Chase'in artık arkasına o kadar kolay ulaşamaması için arkasını döndü. Böylece çıplak vücudu Chase'e tamamen açık kalmıştı. Onu istiyordu. Bütün erkekler arasında en çok onu istiyordu. Ama adam onunla ilgileniyor gibi görünmüyordu. Ona takdirle bakıyordu ama zincirsiz bir şehvetle değil. Aralarında başka bir şey vardı, hiç anlamadığı bir şey. Bir açıklama olmadığı için bunu reddedilme olarak algıladı.

"Peki," dedi. "Sen beni istemiyorsan, başkası ister."

Yataktan kalktı ve Chase kalkıp onu durduramadan koridordan mutfığa doğru koşmaya başladı.

Rex kalkmış, kahve alıyordu. Çenesinin ve çenesinin etrafındaki tuzlu ve biberli saat beş gölgesiyle ne kadar seksi göründüğünü bir kez daha fark etti. Ayrıca çok az giyinmişti, çizgili mavi pijama pantolon giymişti ve başka hiçbir şey giymemişti. Gövdesi sert ve orantılıydı. Aktif görevdeki bir askerin vücuduna sahipti, tamamen pratik çalışan kaslar.

"Ne halt ediyorsun sen?" Kadının orada çırlıçıplak durduğunu görünce bu soruyu sordu.

"Chase beni becermeyecek."

"Lacey..." Chase onu takip etti.

"Hayır. Seks yapmak istiyorum," dedi. "Yani eğer yapmazsan... eeeeeep!"

Ciyaklamasının nedeni yakalanması, odanın öbür ucuna taşınması ve kanepenin arkasına itilmesi idi. Saniyeler içinde çıplak amcığı havaya kalktı ve sergilendi. Rex'in sikinin başını girişinde hissetti. Chase'in aksine, onun isteğini yerine getirmek için hiç zaman kaybetmedi.

"Becerilmek istiyorsun, öyle mi?"

"Evet, baba."

Adamın kelimeyi söylerken tereddüt ettiğini hissetti, bir saniye sonra da içine girdi. Derine. Amının içine uzun bir hamle yaparak onu rahim ağzına kadar doldurdu. Ona neden böyle seslendiğini bilmiyordu. Hiçbir şekilde babasına benzemiyordu. Bu sadece onun enerjisini hissettiğinde onu ele geçiren bir dürtüydü. Rex baskın olmaktan çok daha fazlasıydı. Grubun duygusal merkeziydi, kural koyucuydu. Her şeye karar veren oydu ve orada, kıcı havada, amcığı onun sikinin etrafına sarılmış halde yatarken, sikiyle birlikte içini dolduran bir tür açıklanamaz erotik huzur hissetti. Her şeyin böyle olması gerekiyordu. Bu şekilde uyanması gerekiyordu. "Kötü kız," diye azarladı Rex, kendini hâlâ onun içinde tutarak. "İstiyorsun Chase'i kıskandırmak için senin amını almamı mı istiyorsun?"

"Belki..." Dar deliği ona uyum sağlamaya çalışırken kelimeyi ciyaklattı.

"Bunun senin için işe yarayacağını sanmıyorum," dedi Rex, sonuna kadar çekip çıkardı, sonra da sikini bir hamlede tekrar kadının içine soktu. "Chase senin amına yaptıklarımı kıskanmıyor. Ya sen Chase?"

Chase ona şaşkın bir ifadeyle bakarak, "Hiç de değil," dedi. "Özellikle de sana baba dediğinde."

"Sen tam da kendisini becerecek bir babaya ihtiyaç duyan türden bir kızsın, değil mi Lacey?"

"Evet efendim," diye mırıldandı, utanç damarlarında dolaşıyordu. Buna ihtiyacı vardı. Stresten kurtulmak için sekse ihtiyacı vardı.

"Artık bir baban var," diye homurdandı. "Aminı uzun uzun ve sertçe sikecek, ihtiyacın olduğunda küçük kışına şaplak atacak bir baban var. İtaat etmek zorunda kalacağın bir baban var."

Lacey uzun ve sert bir şekilde sikilirken inledi, Rex'in siki her hamlesinde amının gerilmesine ve kavramasına neden oluyordu. Rex onun neye ihtiyacı olduğunu anlamıştı ve geri durmadı. Onu kullandı ta ki... ping! Odanın öbür ucundan gelen metalik bir ses araya girdi.

"Bu benim tostum," dedi ve çekildi. "Chase, istersen sen devralabilirsin..."

"Lütfen," diye inledi. "Durma..."

"Kahvaltı günün en önemli öğünüdür," dedi Rex onun kışını tokatlayarak.

"Chase..."

Chase başını salladı. "Bilmiyorum Lacey, bu öfke nöbetinden sonra sikimi hak ettiğini sanmıyorum."

Suratını astı ve ayağa kalkmaya başladı.

"Hayır," dedi hemen. "Orada kal. Aynen böyle." "Neden?"

Beni istemiyorsun."

"Oh, seni istiyorum," dedi, gözleri şehvetle parlıyordu. Boxerının altından ereksiyonunun sert çizgisini görebiliyordu. "Ama bir ders almalısın. Benden hiçbir şey talep edemezsin, kızım. Seks dahil."

"Kahvaltıda ne var?" Max kot pantolon ve futbol forması giymiş bir halde odaya doğru ilerlerken bu soruyu sordu. Lacey'nin kanepenin üzerine eğilmiş, yarı sikilmiş amcığının sergilendiğini görünce durdu.

"Öyle," dedi Chase sırtarak. "Geveze kız becerilmek istedi."

"Bu doğru mu?" Max sırtarak karşılık verdi. "Lanet olsun, Chase. Bu şimdiye kadar aklına gelen en iyi fikirdi." Chase'in sırtına bir tokat attı ve Lacey'nin arkasından dolaştı.

Günün ikinci siki içine batarken Lacey kanepeye tutundu. Bu b e r b a t bir şeydi. Bu yanıştı. Bu cehennem gibi ateşliydi. Max

Öne doğru uzandı, onu omuzlarından tuttu ve sikini zaten ısınmış olan amının derinliklerine soktu, kalçalarının yuvarlanma hareketleriyle içeri ve dışarı okşayarak kadının seksinin onun etrafında erimesini sağladı.

Sırada Brian vardı. Kendine biraz mısır gevreği hazırladı, Max onu alenen becermeye devam ederken bakışları onun üzerine yerleşti ve amını iyi kullandı.

Chase, Rex, Brian ve Max, kahve yudumları ve tost ısırıkları arasında ona odaklanmışlardı. Sanki çıplak bir kızı kanepenin üzerinde sikkemek, ıslak amını sert siklerinin arasında paylaşmak tamamen doğalmış gibi onu rahatça kullanmalarında ateşli ve çarpık bir şey vardı.

Rex, "Onun içine girme," diye uyardı. "Koruma olmadan olmaz."

"Elbette," diye homurdandı Max, siki kızın amının derinliklerinde zonkliyordu. "Onun küçük sürtük amcığını havaya uçurmak istemezdim."

Lacey utanç verici bir uyarılma iniltisi çıkardı. Her hamle klitorisini kanepenin koluna sürtüyor, onu o kadar da uzak olmayan bir orgazma doğru itiyordu ve Rex onu kucağına alıp sevişme pozisyonuna getirdiğinden beri de böyle olmamıştı.

Max birkaç kez daha içini okşadı, sonra dışarı çekti ve sperminin kıcının her tarafına püskürdüğünü hissetti, sıcak fişkirmalar yanaklarını kapladı, amının ıslak yarığını tamamen kaçırdı. Orgazm olmadan kalmıştı ve bir şekilde hayal kırıklığına uğramıştı. Umutla Chase ve Brian'a bakarken iç duvarları sıkıştı. Alçakgönüllülük ya da iffetten çoktan vazgeçmişti. Bunlar dün gece Rex tarafından sökülüp alınmıştı. Şimdi tek istediği serbest kalmak, koruyucularının tohumlarının sıcak bir şekilde içine dolmasını sağlamaktı.

"Lütfen..." diye inledi Chase'e. "Lütfen, efendim..."

"Oh, efendim," dedi Rex. "Gittikçe daha kibar oluyor."

"Mhm, öyle," diye onayladı Chase. "Sanki nasıl davranması gerektiğini biliyor gibi."

"Boşalmam gerek," diye inledi ve umutla Brian'a baktı. Brian onu izliyordu ama yanına gelip onu becereceğini düşünmüyordu. Patronunun ve iş arkadaşlarının önünde bir kıza çakacak birine benzemiyordu ama konuşmak için ağzını açtığı anda umutlandı.

"İçeriye bir şey taşımama yardım edecek biri var mı? Tek kişi için çok ağır." Brian'ın çok sıradan yorumu umutlarını kırmıştı. İki kez becerilmişti ama gelmesine izin verilmemişti. Bu hiç adil değildi.

"Sen orada kal," diye ısrar etti Chase. "Herkesin sırası gelmedi. henüz."

"Kaba davranıyorsun," diye inledi.

"Hayır, nazik davranıyorum," diye gülümsedi. "İstediğin her şeyi aldığından emin oluyorum."

"Kimse yok mu?" Brian tekrar konuştu.

"Yapacağım," dedi Max. "Saçını açık tut, küçük adam."

Lacey kanepenin üzerinde sallanmaya devam etti ve bundan sonra onu neyin beklediğini merak etti. Onu bütün gün burada bırakamazlardı, elbette, sadece arada sırada gelip amını sıradan bir şekilde sikemezlerdi. Bu düşünce onu ürpertti. Tam olarak bunu ve çok daha fazlasını yapabilirlerdi. Kendini hiç çekinmeden onlara teslim etmişti.

Max ve Brian kısa süre sonra bir sürü metal parçası, pnömatik aletler, bir pil ve kauçuk bir yapay penisle geri geldiler. Brian dönen bir motora bağlı uzun bir şaft oluşturmak için parçaları birbirine takarken Lacey önce ilgiyle, sonra giderek artan bir dehşet duygusuyla izledi. Yapay penis çok kısa bir süre içinde şafta takıldı. Gururlu bir gülümsemeyle arkasına yaslandı ve hepsinin ne yaptığını görmesini sağladı.

"Hasta küçük piç," diye kıkırdadı Rex. "Onu kendin beceremeyecek kadar tembel misin?" "Bu daha verimli," diye gülümsedi Brian. Döndü ve elini

parmağını Lacey'e doğru uzattı. "Buraya gel."

Brian'ın çok baskın bir kişiliği yoktu ama buna ihtiyacı da yoktu. Kanepeden kalkmasına itiraz etmeyeceğinden emin olmak için önce Chase'e baksa da, ona itaat etmek istemesine neden olan büyüleyici bir irade gücü vardı. Chase kısaca başını salladı ve o da kalkıp Brian'ın durduğu yere doğru ilerledi. Ona bakarken yüzünün kızardığını hissetti. Brian'ın grup içinde kendine özgü bir çekiciliği vardı, bu çekicilik kızın çıplaklığını eskisinden daha fazla hissetmesine neden oluyordu.

Onu herhangi bir şekilde yargıladıysa bile bunu belli etmedi. Ona ulaştığında, Brian bir centilmen gibi elinden tuttu ve elleri ve dizleri üzerine çökmesini sağladı. Pozisyonunu aldıktan sonra, onun sessizce tuttuğunu duydu, sonra bir bez alıp Max'in dölünü çıkararak arkasını sildiğini hissetti.

Brian mekanik aleti amına doğru ayarlarken gergindi, soğuk, cansız sözde et şişmiş alt dudaklarına karşı kalın ve sertti. Bir klik sesi ve ardından bir uğultu duydu ve sonra yapay penis ileri doğru fırladı, amını ayırdı ve yaklaşık üç inç derinliğe kayd.

"Oh, kahretsin!" diye nefes nefese kaldı.

"İyi görünüyor," diye düşündü, şaftı geri çekip oyuncağın üzerine biraz kayganlaştırıcı fişkırttı. "Sanırım kutudan çıkar çıkmaz hazırız! Bu neredeyse hiç olmaz."

Biraz daha ayarladı, oyuncağı sürekli harekete geçirmeden önce biraz kurcaladı, ne çok hızlı ne de çok yavaş, sabit bir dizi vuruş yapay penisi her seferinde biraz daha derine zorladı, ta ki kalibrasyonu içinde düzgün bir altı inç olarak ayarlayana kadar. Bunu biliyordu çünkü adam bunu gruba duyurdu, neredeyse o anın erotizminden çok kendi teknik becerisinden memnundu.

Bir erkek tarafından alınmak gibi bir şey değildi. Makine, amını yepyeni bir şekilde uyaran temiz, düz, tekrarlayan vuruşlarla ileri geri hareket ediyordu. Belki de sadece onun zevki için tasarlandığı için inanılmaz hissettiriyordu. Yapay penisin deneyimi hakkında endişelenmesine gerek yoktu. Önemli olan tek şey kendisiydi, amının doldurulması, dövülmesi, gerilmesi.

O inleyip kıvrılırken Brian gururla yanında durdu, dildo onun seksine girip çıkarken müstehcen ıslak sesler çıkarıyordu.

"Bunu istediğimiz sıklıkta kullanabiliriz," dedi, ondan çok diğerlerine seslenerek. "Ve farklı eklentilerimiz olabilir, hem kıcı hem de amı için bir tane, klitorisi için bir gıcıklayıcı. Hatta bunu bir şaplak makinesi olarak bile ayarlayabilirim..."

"Ne oluyor lan?"

Col'un hırıltısı Brian'ın konuşmasını böldü ama gıcırdamaya devam eden, amını sabit vuruşlarla siken makinenin sesini kesmedi.

Lacey çaresiz inlemelerinin arasında onun bok gibi göründüğünü fark etti. Ona ve seks makinesine bakarken gözlerinin altı hem kararmış hem de şişmişti.

"Bir gündür burada ve biz de oyuncak mekanizmalar mı yapıyoruz?" Homurdandı. "Tanrım."

"Onları Brian yapıyor," dedi Rex. "Sikini dışarıdan getirtti."

Col homurdanarak bir ses çıkardı ve kendine biraz kahve doldurdu.

Brian elinde tuttuğu bir kadranı çevirerek, "Ve sesini açabilirim," dedi. Frekans iki katına çıktığında Lacey bir gıcırta çıkardı, yapay penis amını iki kat daha hızlı buluyor, o titreyip inerken ıslak dudaklarına tekrar tekrar girip çıkıyordu.

"Bu çok fazla!" Oyuncak horozu çıkardı, yere yığılırken kalçaları titriyordu. O kadar yoğun ki

henüz gelmemişti. Sadece bu seviyede bir uyarılma bile vücudunu her kasını güçsüz hissettiren bir uyarılma durumuna itmişti. Amı yanıyordu, klitorisi dokunmak için can atıyordu ama tek yapabildiğı o an için orada diz çöküp derin nefes almaktı.

"İyi misin?" Brian onun yanına çömeldi ve onu görebilmek için saçlarını yüzünden çekti. Kız onun yakışıklı yüzüne baktı ve başıyla onayladı.

"Uhm mhm, gerçekten çok yoğun..."

Adam gülümsedi ve kadın midesinin titrediğini hissetti. Lanet olsun. Adam ateşliydi ve biraz da çarpıktı, bu da onu kızın gözünde daha çekici kılıyordu.

"Tekrar yavaşlatabilirim," dedi. "Tekrar binmek ister misin?"

"Hayır," diye araya girdi Rex. "Onun içine geri dönmek istiyorum."

Brian geri çekildi ve Lacey alt dudağını ısırdı ama yaşlı adam ona yaklaşp arkasından yere diz çökerken ve hiç tören yapmadan sikini amına sokarken olduğu yerde kaldı. Saniyeler içinde onu daha da aşağı iterek yüzüstü pozisyona getirdi ve halının üzerinde sismeye başladı. Kadın inledi, bacaklarını açtı, Rex amcığını sikerken klitorisi yere sürtünyordu, adamın sıcak çıplak siki, boynunun arkasına doğru hırlayamayan ya da altına uzanıp göğüslerini kavrayamayan steril makineden yüz kat daha iyi hissettiriyordu, adam onu orgazma götürürken meme uçlarını sıkıyordu.

Rex tüm bunları ve daha fazlasını yaptı, cinsel hâkimiyeti onu kabaca becerirken tamamlandı, bolca yağlanmış yarığı her ilkel itişi aldı. Orada yere yatırıldığında tüm düşünceler kafasından uzaklaştırıldı, amı bir kez daha sert bir şekilde kullanıldı. Erotik saldırısının ortasında bir yerde, nihayet orgazmına eşlik eden nabız ve zonklama ile serbest bırakılması için tetiklendi.

"Ohhhh, Tanrım! Aman Tanrım!" Rex'in altına şiddetle boşalırken nefesi kesildi ve inledi, amı ikinci kez Rex'in dölleriyle doldu. Tanrım, vasetominin işe yarayacağını umuyordu. Rex dölünü birkaç kez daha kadının derinliklerine itti, amcığının iyi olduğundan emin oldu ve çekip ayağa kalkmadan önce dölle yıkandı.

"Leydim," dedi sahte bir centilmen tonuyla, eğilip ayağa kalkmasına yardım etmesi için elini uzatırken. Lacey ayağa kalkarken bacakları titriyordu. Bu adamlarla geçirdiğı her saat yeni ve daha da yoğun bir cinsel sapkınlık getiriyor gibiydi. Nefesini ve gücünü geri kazanmak için bir anlığına Rex'e yaslandı. Her tarafı Rex'in

tekrar boşaldı, sıcak tohumu kadının iç bacaklarını yapış yapış ve dağınık hale getirdi. Onu tam bir utanç verici cinsel fetih durumunda bırakmıştı. Aşağıya baktığında, adamın her sert hamlesinde itildiği meme uçlarının etrafındaki halıda oluşan baskı izlerini görebiliyordu. Onu kullanmıştı ve iyi kullanmıştı, buna hiç şüphe yoktu.

"Demek böyle olacak, ha. Kötü insanlar unutana kadar seks Ben mi?"

Rex onun çıplak kıcını tokatlayarak, "Çok beklersin," dedi.

"Çalışacaksın

buralarda da. Git kahvaltı yap ve işin bitince bulaşıkları yıka."

Kahvaltı. Aslında kulağa hoş geliyordu. Ama bulaşıkları yıkamadan önce kendini temizlemesi gerekiyordu. Max'in kokusuyla karışan onun kokusunu her yerinde hissedebiliyordu.

Kahvaltıdan önce iki adam ve bir makine yemişti.

Çarpıktı. Yanlıştı. Çok ateşliydi.

Kendini banyoya atıp biraz temizlendi ve sıcak bir bezi harap olmuş amının üzerinde gezdirdi. Dokunulduğunda çok hassastı. Ağrıyordu ama kötü anlamda değil. Aynada kendine bakarken Lacey ona neler olduğunu merak ediyordu. Eğer biri ona kendisini beş erkeğe istedikleri gibi becermeleri için gönüllü olarak vereceğini söyleseydi... muhtemelen tuhaf hikâyeleri için onlarla röportaj yapmaya çalışırdı.

Kendine *bunun hayatta kalmak* olduğunu söyledi. *Bunu yaşamak için yapıyorsun.*

Ama bundan fazlası vardı. Rex hiçbir şeyi zorlamamıştı. Yaptığı şey, ona hayata olduğu kadar sekse de açık olması için bir bahane vermektir. Başka herhangi bir koşulda, bu kadar çok erkeğin erişimine izin vermek, kendisini bunlardan zevk alamayacak kadar acımasızca yargılamasına neden olurdu. Bir sürtük olarak görülmekten endişe ederdi. Bunu bir sonraki ifşasına nasıl dönüştüreceğini düşünürdü. Kendi arzularına asla teslim olamaz ve bu güçlü, acımasızca zeki erkeklerin vücudunu doğanın istediği gibi almasına izin veremezdi.

Bir keresinde eski insanların orgiastik tarzda ürediklerine dair kanıtlar olduğunu okumuştı. Toplu tecavüzlerin, doğanın insanların yakınlaşmasını amaçladığını öne süren bir kitap vardı. Penislerin, diğer spermleri siktikleri vajinadan dışarı atmak ve kendi spermlerini mümkün olduğunca derine gömmek için tasarlandığıyla ilgili bir şey. Tüm detayları hatırlayamıyordu ama şu anda cinsel tatmin duygusuyla yanıp tutuştuğunu hissediyordu.

tek bir erkekle birlikte olduktan sonra hiç hissetmemiştim. Belki de o yazarın teorisinde bir şeyler vardı.

Belki... kendi kendine gülümsedi. Belki de tüm bunları bir araştırma olarak değerlendirebilirdi. Ve belki bir gün, bundan uzun bir zaman sonra, kendisine yapılanları anlatabilirdi, hem de adamlar çıldırmadan ve ihanete uğramış hissetmeden. Ne de olsa artık kimse onları kovamazdı.

"İyi bir tane," diye mırıldandı kendi kendine. "Onların hayatlarını mahvedemezsin çünkü sen zaten onların hayatlarını mahvettin."

Suçluluk duygusu istenmeyen bir dönüş yaptı. Bu seksin bir ceza olması gerekiyordu. Bu konuda tam olarak cezalandırıcı olmasalar da bunu biliyordu. Eğer ona zarar vermek istiyorlarsa, verebilirlerdi. Onları durdurmak mümkün değildi.

"Tatmin oldun mu?" Kadın mutfağa gidip kendine kızarmış ekmek yaparken Chase onun kulağına bu soruyu mırıldandı. Chase onun arkasındaydı, kollarını beline dolamıştı, çenesinin etrafındaki kirli sakallar omzunu ve boynunu sıyrıyordu.

Cevap hayırdı. Tatmin olmamıştı çünkü *onu* istemişti. Rex ve Max'le seks yapmak ateşliydi. Makine de ilginç bir deneyimdi ama içinde Chase'i çağıran bir şey vardı ve o cevap vermiyordu.

"Neden beni sikmiyorsun?"

Chase, "Daha bir gün bile olmadı," diye hatırlattı ona. "Acele etmem. Bu mantıklı mı?"

Alt dudağını ısırды. "Normalde, evet. Ama seninki hariç bu evdeki her penis benim için gelirken, garip hissettiriyor."

Chase onun omuzlarını okşayarak, "Bu işte aletimden daha fazlası için varım," dedi. "Gömlek ya da başka bir şey ister misin?"

Çıplak olduğunu fark etmeyi bırakmıştı. Kendini temizledikten sonra üzerine bir şey giyme zahmetine bile girmemiş olması ne kadar tuhaftı.

"Evet, lütfen," dedi ani bir kızarıklık vücuduna ve yüzüne yayılırken. "Birkaç kıyafet iyi olurdu."

"Sana bir tişört alacağım," dedi. "Erişimin kolay olsun."

Kızardı ve ona doğru baktı. "Senin için kolay erişim mi?"

Sırıttı ve kızın poposuna vurdu. "Açgözlü kız," diye mırıldandı. "Bu sabah şimdiden kaç kez sikildin?"

"Görünüşe göre yeterli değil."

Chase gülümseyerek, "Senin için hiçbir zaman yeterli olacağını sanmıyorum, Lacey," dedi. "Yiyecek bir şeyler al. Ben de sana o gömleği getireyim."

OceanofPDF.com

On Üçüncü Bölüm

Chase

Ormanda koşmak Chase'e düşünmek için çok ihtiyaç duyduğu fırsatı verdi. Ayrıca Col'la biraz takılma fırsatı da bulmuştu. Son yirmi dört saat çeşitli açılardan hepsi için oldukça zor geçmişti ve Col'la Lacey konusundaki fikirleri farklı olsa da, Col hâlâ Chase'in en yakın arkadaşlarından biriydi. Her konuda aynı fikirde olmak zorunda değillerdi. Yaşadıkları onca şeyden sonra, hiçbir konuda aynı fikirde olmak zorunda değillerdi.

Su içmek için durduklarında Col, "Ee," dedi. "Onu daha yapmadın mı?" "Hayır."

"Kahretsin, neden olmasın?"

"Çünkü çok erken." "Rex

öyle düşünmüyor."

Chase omuz silkerek, "Ben Rex değilim," dedi.

Col, "Sen ona ulaşana kadar çoktan uzanmış olacak," diye alay etti.

"Koridorda sosisli sandviç. Özellikle de Brian'ın acayip makineleriyle." "Sen tam bir aptalsın," diye homurdandı Chase. "Vajinalar böyle olmaz. iş."

"Seni anlamıyorum," dedi Col. "Onu istediğini biliyorum. Yani, onu istiyorsun."

Ve herkesin önce onu becermesine izin mi veriyorsun? Bu hiç mantıklı değil."

"Sikişmek her şey demek değildir," dedi Chase.

"Uhm... tamam... hayır, ama çok fazla." Col kaşlarını çattı. "Onda bir şey olduğundan mı endişeleniyorsun?"

Chase homurdanarak, "Hayır," dedi. "Sorun o değil. Bu..."

Col orada sessizce durmuş, sadece ona bakıyordu. Chase deneyimlerinden Col'un daha fazla burnunu sokmayacağını biliyordu ama Chase ona neler olduğunu anlatmak isterse dinlerdi. Ve birine anlatması gerekiyordu, çünkü şimdiden tuhaf hissetmeye başlamıştı.

"Venezuela'da nasıl olduğunu hatırlıyorum. Ona her baktığımda bakın..."

Col'un ifadesi sertleşti. "Evet, hatırlıyorum," dedi. "Onlar onun üzerinde çalıştı."

"Evet, öldürdüler," diye onayladı Chase. "O piçlerden yeterince öldürmedik."

İkisinin de sert bakışlarla durduğu, her birinin ne yapmaları gerektiğini düşündüğü bir anlaşıma sessizliği oldu. Chase onun görüntüsünü aklından çıkaramıyordu. Lacey'nin saçları şimdi parlaktı. O zamanlar kabarmış ve kendi kanıyla keçeleşmişti. Sevimli yüzü çürüklerle şekilsizleşmiş, dudağı yağlanmış ve kesilmişti. Vücudunun her yerinde izler vardı. Ve bunlar sadece görebildikleriydi. Kurtarıldığı için heyecanlanmasına rağmen onu oradan çıkarmak için kucağına aldığı anda ondan geri çekilme şekli, onu en derinlerine kadar öfkelenndiren söylenmemiş bir hikaye anlattı.

Chase, "Keşke onu Caracas'ta bırakmak yerine yanımıza alabilseydik," dedi. "Onunla kalacak ve iyi olduğundan emin olacak birine ihtiyacı vardı."

"Başka seçeneğimiz yoktu. Emir altındaydık."

"Biliyorum ama onu alsaydık bu kadar kötü bir duruma düşmezdi diye düşünmeden edemiyorum."

"Amcamın memeleri olsaydı teyzem olurdu," dedi Col sertçe. "Olan oldu. Ve onun için üzölmeyi bırakmalısın, yoksa ondan alabileceklerini kaçıracaksın."

"Ondan ne alabileceğimle ilgilenmiyorum," dedi Chase. "Ben bir ilişkiyle ilgileniyorum. Herkes onu becermeyi bitirdiğinde, bağ kurabileceğı birine ihtiyacı olacak. Onu deliklerinin ne kadar ateşli ve sıkı olduğundan daha fazla önemseyen birine."

"Yani sana aşık olana kadar geri kalanımızın ona istediğimizi yapmasına izin mi vereceksin?" Col güldü. "Chase, bu boktan bir plan."

"Belki," diye itiraf etti Chase. Şimdi bunu yüksek sesle söylediğine göre, pek de mantıklı gelmiyordu. "Tüm bunları bu kadar benimsemesine şaşırdım doğrusu. Çoğu kadın bunu yapmazdı..."

"Çoğu kadın gibi değil."

Bu doğruydü. Lacey çoğu kadın gibi değildi. Çoğu insan gibi değildi, nokta. Büyöleyiciydi. Yetenekliydi. Cesurdu. Bir kadında aradığı her şey onda vardı ama ona dokunmaya cesaret edemiyordu çünkü ona her baktığında yıllar önce olduğu gibi sinmiş bir kurban görüyordu. Onu önemseyen tek kişi de o değildi. Max'in önceki gece Col'un aptalca yorumuna verdiği tepki, onun da içinde koruyucu bir dürtü olduğunu gösteriyordu.

"Yüzün nasıl?" Chase konuyu değiştirdi. "Eh," diye omuz silkti Col. "İyileşecek."

"Hala ona kızgın mısın?"

Col, "Evet, ama kızın canına okunuyor," dedi. "Hiç değilse verdiğimiz paranın karşılığını aldığımızı hissediyorum."

Bu doğruydı. Lacey, Rex ve diğerlerinin ona vermek zorunda olduğu her şeyi alıyordu. Lanet olası bir seks şampiyonu gibi dayanıyordu. Chase bunun ne kadar süreceğini merak ediyordu.

OceanofPDF.com

Bölüm On Dört

Lacey

Beş gün sonra.

Ele geçirilmesi zor bir paralı asker gücünün tutsağı olarak yaşamak kolay değildi ama Lacey alışmaya başlamıştı. Çoğu gece Chase ile yatıyordu. Diğer erkeklerle yaptığı cinsel kaçamaklar konusunda rahattı ama onu yatağına almak konusunda kesinlikle ısrarcıydı. Lacey her gece diğer erkeklerin ter ve spermlerinden arınmak için duş alıyor, Chase'in kollarına kıvrılıyor, Chase de ona sarılıyor ve onunla seks yapmıyordu.

Onun diğerleriyle birlikte olmasından rahatsız olduysa bile bunu çok iyi gizledi. Kızın fark edebileceği en ufak bir kıskançlık belirtisi bile yoktu. Bakışları her zaman takdir ediciydi ama aynı zamanda dikkatliydi. Onu koruyucusu, vücudunu kullanmaktan ya da alındığını görmekten asla bıkmayacak gibi görünen bu şehvetli erkekler grubunda koruyucu bir melek olarak düşünmeye başlamıştı.

Col da ona dokunmama yeminini bozmamıştı. Sanki o hiç orada değilmiş gibi işine devam ediyordu. Görmezden gelinmek nefret edilmekten neredeyse daha kötüydü, yine de onun ne düşündüğünü gerçekten umursamaması gerektiğini biliyordu.

Yine de bazen, onun farkında olmadığını bilmediği zamanlarda, onu bir yansımada kendisine bakarken yakalayabiliyordu. Yüz ifadesi kızgın ya da nefret dolu değildi; neredeyse... hüznüydü? Bu hiç mantıklı değildi. Lacey bundan çok fazla anlam çıkarmamaya çalıştı.

Gerçekten de şimdiye kadar sadece ikisiyle seks yapmıştı. Max ve Rex: baba ve şu andan başka hiçbir şeyi umursamıyor gibi görünen grubun rahat kaçağı. Max'ten çok hoşlanıyordu. Grubun en kaygısızıydı ve maskaralıklarıyla onu eğlendiriyordu.

"Beni ateş içerken görmek ister misin?" Bir akşam verandanın yanında belirdi, bir elinde bir şişe votka, diğerinde bir çakmak vardı. Sırtışı genişti, gözleri erkeksi bir muziplikle parlıyordu.

"Uhm, emin misin?"

"Ateş içemezsin," dedi, ifadesi ciddileşmişti. "Bunu unutma."

"Oh. Tamam."

"İçki içebilirsiniz ya da ateş edebilirsiniz ama aynı anda değil. Alkol son derece yanıcıdır."

"Uh huh."

Belli ki ona PSA'yı vermeden önce şişeden epey bir miktar içmişti. Kadına doğru başını sallarken ayaklarının üzerinde biraz dengesiz duruyordu. "Ve ben bir Rus casusu değilim. Sadece votkamız vardı."

"Rus casusu olmadığını biliyorum," diye gülümsedi Lacey. "Çünkü ben bir Rus casusuyum!"

"Rus casusu!" Max bağırdı. Balkona sıçradı ve onu gıdıklamaya başladı. Uzun parmakları en hassas noktalarını buldukça Lacey sandalyesinden kayıyor, kıkırdıyor ve nefes nefese kalıyordu. Çığlıkları ve kahkahaları kısa sürede Rex ve Chase'i verandaya çıkardı.

"Ne yapıyorsun?" Rex talep etti.

"Bu Rus casusunu etkisiz hale getiriyorum," dedi Max, Lacey'nin üzerine çömelerek. "Çok ama çok tehlikeli!"

"Git ayıl," diye iç geçirdi Rex. "Lacey, ayağa kalk ve yerde yuvarlanmayı bırak. zemin."

"O başlattı," dedi gömleğindeki yaprakları fırçalarken. giyiyor. Aslında Chase'e aitti. Ona hâlâ giysi ya da iç çamaşırı vermemişlerdi. Onu götürdüklerinde giydiklerini yıkamıştı ve dışarıdaki bir ipte kuruyordu ama bu arada onu sıcak tutmak için sadece uzun ödünç gömlekleri ve kazakları vardı.

"Hain," diye tısladı Max. "Rus haini casus!"

Adam uzanıp ona kocaman bir ayı gibi sarılırken Lacey kıkırdadı ve onu ayaklarından tamamen kaldırdı.

"Güzel casus," diye ekledi, onu arkaya yatırmadan önce kıcını avuçlayarak

Aşağı.

Rex içeri, kitabının başına döndü. Chase orada kaldı, gülerek Max onu yere indirdi. Bazen bir tutsak olduğunu unutmak neredeyse mümkün oluyordu. Bazen o sadece Lacey'di ve bunlar da ormanda birlikte kaldığı adamlardı. Diğer zamanlarda, zihninde onlar hakkında hikâyeler yazmamak için kendini zorlaması gerekiyordu. Zihni şimdiden *Max'i* nasıl tanımlayabileceğini düşünüyordu; *dev gibi, nazik ve oral sekse düşkün bir dev geliyordu* aklına.

"İçeri girmelisin," dedi Chase. "Akşam yemeği neredeyse hazır ve Brian seni istiyor."

Max korkunç Rus aksanıyla, "Bir başka erotik işkence çiği daha hazırlamış," dedi.

"Sabırsızlanıyorum," diye sırttı Lacey.

Max onu tekrar kucağına alarak, "Sen bir çiğnenmişsin," dedi. Onu kollarında kıvrınarak kapıdan içeri taşıdı. "Brianski! Seni tutsak aldım!"

"Hayır!" Lacey kaçmaya çalışır gibi yaptı ama Max onu daha da sıkı tuttu. Onu Brian'ın makineler ve iplerle hazırlandığı oturma odasına taşıdı. "Yardım edin! Söz veriyorum casus değilim!"

Kelimeler dudaklarından çıktıktan sonra içinden fırladı. Onları daha önce de haykırmıştı ve ciddiye. Kendini tamamen kapatmadan bir daha böyle bir şey söyleyebileceğini hiç düşünmemişti ama Max onu kollarının arasına almışken ve Brian o hınzır yeşil gözleriyle ona gülümserken, kendini kapatmadı. Panik onu sarmamıştı. Geçmiş geri çekiliyor ve yerini çok daha iyi bir şimdiye bırakıyordu.

Max onu önünde dizlerinin üzerine çöktürürken Brian, "İplerden korktuğunu biliyorum," dedi. "Ama bu gece seni bağlamak istiyorum. Makinenin daha iyi çalışmasını sağlayacaktır."

Yanına çömeldi, onun seviyesine geldi ve kişiliğinin sıcaklığıyla onu sardı.

"Sorun değil," diye gülümsedi. "Sen yaptığında farklı oluyor."

"Güzel," dedi, zümrüt bakışları büyüleyiciydi. "Gömleğini çıkar."

Kendisine söyleneni yaptı, sadece kafasına geldiğinde bakışlarını ayırdı. Elinden çekip aldı ve kenara fırlattı.

"Çok güzelsin Lacey."

"Teşekkür ederim," diye kızardı. Brian çok tatlı olabiliyordu. İltifatları her zaman nazik ve düşünceliydi. Çoğu zaman gruptan uzaklaşır, kendi küçük dünyasına kapanırdı ama ona tüm dikkatini verdiğinde ayaklarını yerden kesebilirdi.

İpi hafifçe boynuna doladı ve göğüslerinin arasından aşağı doğru kaymasına izin verdi. Adam ipin teninin üzerinde kaymasına izin verirken nefesini yavaş bir tıslamayla bıraktı, ip onun usta ellerinde canlı bir şey gibi hareket ediyordu. Bunu kesinlikle daha önce de yapmıştı ve daha önce yakalanıp bağlandığında hissettiklerine hiç benzemiyordu. Her hareket ve dokunuş kasıtlıydı. Ona nasıl pozisyon alması gerektiğine dair talimatlar verdi ve o da bunlara itaat ederek ipini etrafına dolamasına, onu arzusuyla sarmalamasına izin verdi. Diz çöktürdü, dizlerini açtırdı, ellerini önüne uzattı, ayaklarından bağladı.

bileklerine ve ayak bileklerine kadar bağlandı, böylece her hareket iplerin vücudunun üzerinde gezinmesine neden oldu, ilmekler göğüslerinin etrafında ve bacaklarının arasında yakalandı.

Adam sabırlı, metodik ve yavaştı ama kadın daha ne olduğunu anlamadan tamamen onun esiri olmuştu ve makine kadının cinsel organının yapraklarını ayırıyordu.

"Sen iyi bir kızsın Lacey," diye övdü Brian onu, eli yatıştırıcı bir vuruşla sırtında geziniyordu. "Bu senin ödülün olacak."

Kadın nefesini tuttu ve adam makineyi çalıştırdı. Yavaşça içine doğru kaymaya başladı, kalın şaftı mekanik bir ısrar ve düzenlilikle iç duvarlarını çalıştırıyordu.

"Orada kalacaksın," dedi. "Sana burada yemek yedireceğim, burada televizyon izleyebilirsin. Saatlerce burada kalmanı istiyorum."

"Saatler mi?" Küçük bir inilti çıkardı.

"Mhm." Saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "Bütün gece boyunca."

* * *

Üç saat sonra.

Lacey yere bağlanmış, bacaklarını açmış, amı ıslak ve parlıyordu ve Brian'ın dakikada sadece bir kez amına girip çıkacak şekilde ayarladığı makinenin sert şaftının etrafına sarılmıştı. Otuz saniye giriyor, otuz saniye çıkıyordu. Onu arzudan çılgına çeviren yavaş bir sikiş. Brian sözünü tutmuş, ona yemek getirmiş, kız orada tutsak bir hayvan gibi çömelirken onu parmaklarıyla beslemişti; kızın seksi makinenin her darbesini açgözlü bir arzuyla kabul ediyordu. Boşalmak için yeterli değildi ama onu saf bir uyarılma durumuna sokmak için fazlasıyla yeterliydi. Brian erkeklerin en genciydi ama ne yaptığını biliyordu. Ne zaman inleyen bir ihtiyaçla yüzüne baksa, o nazik ve bilgili gülümsemesini takınıyor ve iyi gittiğine dair ona güvence veriyordu.

"Daha fazlasına ihtiyacım var," diye inledi. "Lütfen, Brian..."

"Çok boşalacaksın," dedi. "Rahatla ve sikişmenin tadını çıkar Lacey. Vücudunun kullanılmasına izin ver. Bu gece orgazm olmana gerek yok."

"Ama..."

"Shhhh..." Kızın alnına bir öpücük kondurdu. "Bırak da amcığın cezasını çeksın."

Bu bir cezaydı. Bu, dünyadaki her şeyden daha çok ihtiyaç duyduğu şeyin inkârıydı. Vücudu zevk hormonlarıyla dolup taşıyordu, endorfinler onu uçmuş ve huzurlu hissettiriyordu ve o kadar azgındı ki buna dayanamıyordu.

"Onu bağlamamalıydık," dedi Max sersemlemiş bir halde. "O zaman bize bira getirebilirdi."

Rex, "Tembel kız, orada yatmış sikiliyor," diye söylendi.

Max sırtarak, "O sadece bizim siklerimiz için ısınıyor," dedi.

"Bu gece olmaz," dedi Chase, yaklaşan eğlenceyi bozarak. "Yarın erken kalkacağız. Lacey'yi yatağa götüreceğim."

Chase onun yanına çömelip bağlarını çözerken Lacey'nin kendisi de dahil olmak üzere bir dizi inleme duyuldu. Brian makineyi kapattı ve Lacey küçük bir iniltiyle yavaşça dildodan kaydı. Henüz boşalmamıştı. Gerçekten ama gerçekten boşalması gerekiyordu. Brian gerçekten de saf işkencenin en lezzetli pozisyonlarını nasıl oluşturacağını biliyordu ve onu gerçekten çaresiz bir durumda bırakmıştı.

Chase onu kucağına aldı, ayaklarının üzerinde sabit duramayacağını biliyordu. "Brian'a iyi geceler de."

"Brian'a iyi geceler," diye mırıldanarak Chase'in bedenine doğru kıvrıldı.

Amı arzuyla ağrıyordu ve onu yatak odasına geri götürürken ona karşı itti.

"Bu gece," diye fısıldadı kulağına. "Bu gece sana ihtiyacım var."

"Biraz uyumalısın," dedi sertçe ve onu yatağa yatırdı.

Lacey arkasına yaslandı ve bacaklarını açarak ona en iyi bakışını attı. "Lütfen, Chase..."

Adamın gözlerinin çıplak vücudunda gezindiğini gördü, aralarındaki sıcaklığı hissetti. Onu istiyordu. Onu diğerlerinden daha uzun süredir istiyordu, bundan neredeyse emindi. Ama yine de onunla seks yapmıyordu, şimdi bile.

"Battaniyenin altına gir Lacey," diye emretti.

"Neden?" Uzandı ve parmak ucunu kedi dudaklarının dikişinden aşağı doğru gezdirerek ıslak yarığını baştan çıkarıcı bir şekilde ayırdı. Klitorisi ihtiyaçtan karıncalanıyordu. O makine onu defalarca doldurmuştu ama klitorisini uyarılmaya muhtaç bırakmıştı. O küçük açlığa dokunamamıştı.

ve bunu yaparken vücudunda saf bir zevk kıvılcımı çaktı. Kahretsin, evet. Sahip olduğu her şeyle sevişmeye hazırdı.

"Çünkü ben öyle dedim. Dayak mı istiyorsun?"

Lacey kaşlarını çatarak ona baktı. "Hayır, sikişmek istiyorum."

"Sana söyleneni yapmaya başlamazsan kıçın ısınacak. Hemen yatağa gir."

"Hayır." Doğrulup oturdu. "Neden beni istemiyorsun?"

"Seni istiyorum," diye iç geçirdi. "Geç oluyor. Bunu sabah konuşabiliriz."

"Bunu şimdi konuşmak istiyorum. Sence ben çirkin miyim? Yoksa diğerleri benimle birlikte olduğu için mi iğrenç olduğumu düşünüyorsun?"

"Hayır. İkisi de değil. Rex, Max ve Brian'dan çok zevk aldığını görebiliyorum. Bu iyi bir şey."

"Peki neden senden değil?" Sesi çatallaştı. "Chase, bana bir şey söylemek zorundasın. Beni istemiyormuşsun gibi hissediyorum ve buna dayanamıyorum."

Uzun bir süre ona baktı. "Seni Venezuela'da bulan bendim."

"Evet..."

"Seni oradan çıkaran bendim. Ben gördüm..." Tereddüt etti. "Sana ne yaptıklarının kanıtı."

Lacey, adam onu kurtardığında berbat durumda olduğunu biliyordu. Aslında hepsini hatırlamıyordu bile. Travma bu şekilde tuhaftı. Bulunduğunda nasıl olduğunu muhtemelen kendisinden daha iyi hatırladığından hiç şüphesi yoktu. Ama yine de bunun şimdi olanlarla ne ilgisi olduğunu anlamıyordu... tabii...

"Oh, anlıyorum," dedi, aniden öfkelenerek. "Benimle birlikte olmak istemiyorsun çünkü bana her baktığında bir kurban görüyorsun. Beni o pisliklerin bana yaptıklarıyla tanımlıyorsun."

"Hayır... Ben..."

"Sana kırgınım, değil mi? Sana hep kırgın olacağım. Siktir! Chase! Benden hoşlandığın için bana iyi davrandığını sanıyordum, benim için üzüldüğün için değil."

Lacey buna inanamıyordu. Geçmişini geçmişte bırakmıştı. Hayatına devam etmişti. Kolay olmamıştı ve bazen geçmişe döndüğü anlar oluyordu ama o iki korkunç haftanın varlığının geri kalanını belirlemesine izin vermemek için çok çalışmıştı.

"Böyle bir şeyi atlatmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Normal hissetmek? Sonsuza dek mahvolduğumu düşünmemek çok uzun zamanımı aldı. Ama başardım. Rex, Max ve Brian beni kurban olarak görmüyorlar. Col'un benim kötü bir sürtük olduğumu düşünmesini, senin benim sevişilemeyecek kadar zavallı olduğumu düşünmene tercih ederim."

Yüzü, ağzından çıkan tüm kelimelere rağmen acıyormuş gibi görünmesine neden olacak şekilde buruştu. "Zavallı olduğumu düşünmüyorum. Bu işte şu anda görebileceğinden çok daha fazlası var."

"Öyleyse
söyle bana."

"Söyleyeme
m."

Yataktan kalktı. "Bundan bıktım, Chase. Bir hafta oldu ve sen bana camdan yapılmışım gibi davranıyorsun. Camdan değilim. Kırılmadım. Orada bana yaptıkları korkunçtu ama beni yok etmedi. Ve sen bana öyleymişim gibi davranmaya devam ettikçe de yok etmeyecek."

"Üç erkekle yatiyorsun," dedi. "Makineyi de sayarsan iki buçuk."

"Yani?"

"Şey..." Durakladı, söylemek istediğini bildiği kelimeleri söylemedi. Yine boşlukları doldurmak ona kalmıştı. Zihni bunu yıldırım hızıyla yaptı. Bütün bunları kabul etmesinin tek nedeninin daha önce erkekler tarafından incitilmiş olması olduğunu düşünüyordu. Onun kirli, kırık bir sürtük olduğunu düşünüyordu. Sadece bunu söyleyecek cesareti yoktu.

"Vay anasını!" diye patladı resmen. "Beni bunun için mi yargılıyorsun? Ciddiyim. Beni bu duruma soktun ve şimdi orada oturup buna uyum sağladığım için berbatmışım gibi mi davranıyorsun? Siktir git, Chase."

Odadan hızla çıktı ve koridorun sonundaki bir sonraki odaya gitti. Bu Max'in odasıydı. Onlar salondan çıkarken o da çıkmış olmalıydı ve içki içtiği akşamın ardından çoktan uyumuştı ve kadın içeri girdiğinde hiç kıpırdamamıştı. Onunla birlikte yatağa girdi ve battaniyelerin altına kıvrıldı.

Max horladı.

Bütün gece uyanık kaldı, gürültüyü dinledi ve Max'in yuvarlanıp üstünden çekiştirmesi arasında ara sıra bir parça çarşaf ya da battaniye kaptı. Chase'in odasına geri dönmek istiyordu ama şu anda ona bakabileceğini bile sanmıyordu.

Uykusuzluktan bitkin düşmüş bir halde erkenden kalktı ve salonun köşesine kıvrılıp kahve içti. Lanet olası makine hâlâ

Orada. Chase'in ona söylediği her şeyi hatırlayarak makineye baktı. Brian'ın iplerine boyun eğmiş ve o makinenin tadını çıkarmak için kendine izin vermişti. Hepsinin önünde açık ve savunmasızdı... ve tüm bu zaman boyunca Chase sessizce oturmuş, bunu derin bir i hasarın kanıtı olarak kabul ederek ona karşı çıkmıştı.

Siktir et onu. Hepsini sikeyim. Fincanını yere bıraktı, dildoyu metal şaftından tuttu ve elinden geldiğince sert bir şekilde fırlattı. Özellikle bir şeyi hedeflemiyordu, sadece o kadar öfkeliydi ki bir şey fırlatması gerekiyordu. Yere çarptı ve yukarı sıçradı, şişkin yapısı sayesinde neredeyse komik bir şekilde kıvrıldı. Lacey hem eğlenerek hem de dehşete düşmüş bir halde, havaya fırlayıp pencereye çarpmasını, verandaya bir cam yağmuru göndermesini ve içeriye serin sabah havasının girmesini izledi.

Kırılan camların sesi herkesi odaya topladı, tıpkı bir grup parçalanmış kutu gibi.

"Ne haltlar dönüyor burada?" Rex sordu. Her zamanki gibi gmleksizdi, ellerini kalçalarına koyup ona bakarken gövdesi dalgalanıyordu.

Max, Chase, Col ve Brian ona bakarken, "Dildo pencereye saldırdı," dedi. Chase ağzını açtı ama kadın ondan önce davrandı.

"Bir daha hibirinizle yatmayacağım. Chase benim kırık bir fahişe olduğumu düşünüyor."

"Ne?" Max kaşlarını çattı. "Ne?"

Rex içini çekti ve koridoru işaret etti. "Odama git Lacey. Sağdaki sonuncu."

Sersemlemiş adamları arkasında bırakarak tepinerek uzaklaştı.

Rex'in odası diğerlerinden farklıydı. Daha büyüktü ve üzerinde dizüstü bilgisayar bulunan bir masanın yanı sıra raflar ve kitaplarla dolu bir duvar içeriyordu. Yatak, ev yapımı ve eski görünen el dokuması battaniyelerle kaplıydı.

Kapının hemen önünde durdu, etkilenmişti.

Rex'in avucu hâlâ çıplak olan arka tarafına indi ve onu odanın içine doğru itti.

"Evet, genç bayan," dedi. "Sanırım size cam kırmanın kabul edilebilir bir davranış olmadığını söylememe gerek yok."

"Bu bir kazaydı," dedi ondan uzaklaşarak. "Bir dildo kazasıydı."

Glmsemedi.

"Anladığım kadarıyla Chase'le aranızda bir tür anlaşmazlık var," dedi. "Buna karışmayacağım. Ama şunu söyleyeceğim. İstemediğin kimseyle yatmak zorunda değilsin. Buna hepimiz ya da herhangi birimiz dahiliz."

"Bana göz kulak olmanın bedelinin bu olduğunu söylemiştin."

"Artık durum böyle değil," dedi Rex. "İşimizi kolaylaştıracak başka bir yol bulduk."

"Nasıl?"

"Bu önemli değil. Önemli olan bir seçeneğiniz olduğunu bilmeniz."

Lacey gözlerini kıstı. Rex onun saçmalık dedektörünün ne kadar iyi ayarlanmış olduğunu anlamamış gibiydi. "Seçme şansım var çünkü sen var diyorsun. Seçme şansım olmadığını söyledin ve yoktu, şimdi var diyorsun ve var. Ve yarın belki yine yapmayacağım. Bu seçim değil, Rex. Bu saçmalık."

"Benimle saygılı bir şekilde konuşmak gibi bir seçeneğiniz yok," diye devam etti Rex. "Ve mülke zarar verme konusunda da seçme şansınız yok."

Yatağın kenarına oturdu ve kalçasına hafifçe vurdu. "Gel burada."

Lacey ona baktı ve başını salladı. Konuştuğunda, o sesi daha az kızgın ve çok daha küçük geliyordu.

"İstemiyorum."

"Buraya gel," diye tekrarladı Rex, sesi daha yumuşak ama daha talepkârdı. Olduğu yerde kıpırdandı, sonra elini ona uzattı ve kendisini daha yakına çekmesine izin verdi. Kendini Rex'in kalçalarının üzerinde hissetti ve sadece momentuma teslim oldu. Mücadele edemeyecek kadar yorgun ve üzgündü. Chase'in tepkisi onu enerjiden yoksun bırakmıştı ve açıkçası Rex'in ona ne yaptığı umurunda değildi.

"Şimdi beni dinle," dedi, kızın arkasını avuçlayarak. "Bunun senin için kolay olmadığını biliyorum ve hakkını vermeliyim ki, kızım, sen gerçek bir mücadeleci oldun. Nasıl uyum sağlayacağını bilmiyordum ama anlaşmanın sana düşen kısmına sadık kalarak çok iyi bir iş çıkardın. Ne yazık ki o camı kırdığın için senin derini yüzmek zorunda kalacağım."

Bununla birlikte ona şaplak atmaya başladı. Sert darbeler yanaklarına iniyor, poposunu acıtıyordu ama gerçek bir güç yoktu, gerçekten yoktu. Anlayabildiği kadarıyla bu bir tür törensel şaplaktı. Yapmak zorundaydı

Disiplini sağlamak için ona bir şeyler yapıyordu ama kıcını yırtmıyordu ve bunun için minnettardı.

"Sinirlerine hakim olmak için çalışman gerekecek," diye öğüt verdi. "Burada biri seni her kızdırdığında camları kırmana izin veremem, tıpkı oğullarımın sinirlendiklerinde eşyalarını kırıp dökmelerine izin veremeyeceğim gibi. Yıkıcı davranışlara müsamaha göstermem, anlıyor musun küçük hanım?"

"Evet," diye mırıldandı, Rex'in duymak istediğinin bu olduğunu biliyordu. Rex'e bir şey açıklamanın hiçbir anlamı yoktu. O kanunları koyar ve etrafındaki herkes ya itaat eder ya da sonuçlarına katlanırdı. Her şey çok kolaydı -olmadığı zamanlar hariç.

"Gerçekten dikkatini çektiğimi sanmıyorum, kızım," dedi, kıcını tekrar avuçlayarak.

"Bir şeyleri kırmamam gerektiğini anlıyorum," dedi yere doğru. "Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum."

"Evet," diye kabul etti Rex. "Kesinlikle yaptın. Ama genel olarak bakıldığında, bu küçük bir karmaşa. Gerçi buraya bir camcı getirmek gerçekten baş belası, umarım farkındasındır." Adam kızın kıcına bir tokat daha attı ve kız biraz gülümsedi. "Özür dilerim," dedi, bunu gerçekten kastetmişti. "Öyle demek istememiştim.

Dildo yerden sekti."

"Kauçuk mermiler böyle yapar," dedi Rex huysuzca. "Onları hedeflediğiniz şeyin gücü absorbe etme kabiliyetine sahip olduğundan emin olmalısınız."

Bununla birlikte, ona tekrar şaplak atmaya başladı, hala aşırı sert değil, ama acıtacak kadar sert. "Kıcının bu tokatların gücünü nasıl emdiğini görüyor musun?" dedi. "Bunun nedeni güzel ve yumuşak olması. Bir dahaki sefere bir seks oyuncağı fırlatma ihtiyacı hissettiğinde, bir minder ya da yatağa gitmeyi unutma."

"Evet, efendim, teşekkür ederim, efendim," diye kıkırdadı ve kendine daha sert bir tokat kazandırdı. "Şimdi sakın sana karşı yumuşadığımı düşünmeye başlama," diye ekledi.

"Sana şüpheyile yaklaşıyorum. Chase ile aranızda her ne oluyorsa çözülmek zorunda."

"Olabileceğini sanmıyorum. Seninle birlikte olduğum için aptal bir fahişe olduğumu düşünüyor... ah!"

Ona çok daha sert bir tokat atmış ve tokadın ardından ciddi bir acı bırakmıştı.

"Bunu söylediğine ya da böyle düşündüğüne bir an bile inanmıyorum. Kendiniz hakkında da böyle konuştuğunuzu duymayacağım."

"Peki," diye iç geçirdi. "Chase'in beni istememesi önemli değil. Hiçbirinin önemi yok."

"Onun için gerçek bir şeyin var, ha?" Rex onun poposunu okşadı. "Bilmiyorum. Belki de sadece yargılanmaktan hoşlanmıyorumdur."

"Seni yargılamıyor," dedi Rex. "Chase bir centilmen. O doğru yetiştirildi. Tek bir fahişeyle bile yatmadı..."

Lacey yüzünü buruşturdu. İşte o buydu. Bir fahişe. Rex az önce söylemişti.

çok.

"Sakın senin hakkında böyle düşündüğümüzü düşünmeye başlama," dedi.

diye homurdandı, düşüncüyü başka bir öfke nöbetine dönüşmeden yakaladı. "Sadece söylüyorum, cinsel ilişkiye hemen girmez ve sen bizimle sadece bir haftadır birliktesin kızım. Onu Max ve beni yargıladığın gibi yargılayamazsın."

"Çünkü yıllardır fahişeleri paketliyorsun, değil mi?" diye cevap verdi kahkaha atarak.

Kızın poposuna bir tokat attı. "Küfür, genç bayan." "Bu hiç adil değil! Bunu sen söyledin!"

"Hayır, adil değil ve umurumda da değil," dedi Rex. "Yüzünde bir gülümseme görmek istiyorum kızım. Üzülmeni gerektirecek bir şey yok. Elimizden geldiğince sana bakan beş adam var ve her zaman her şeyi doğru söylemeyi bilemeyebiliriz ama elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz."

Onu kucağından indirdi ve yatağı okşadı. "Atla ve biraz uyu," dedi. "Yorgunsun ve yorgun olduğunda karmakarışık oluyorsun."

Onu gerçekten iyi tanıyordu. Lacey yorganın altına girdi, uyuma fırsatı bulduğu ve bunu kıcı ciddi şekilde ağrımadan yapabildiği için minnettardı.

On Beşinci Bölüm

Chase

Max, Chase'le birlikte camı temizlemeye çalışırken, "İyi bir şeyi mahvetmenin yolu, Chase," diye homurdandı. Brian pencereyi kapatıyordu. Bu arada Col, histerik bir şekilde dildo fırlatan kadının suçunun kendisinde olmadığını söyleyerek koşuya çıkmaya karar vermişti.

"Ona ne söyledin?" Brian sordu.

Chase iç geçirdi. Davranışlarından doğrudan etkilenen dört erkek daha olunca, ilişki sorunları çok daha karmaşık bir hal alıyordu. "Ona göz kulak olmak istediğimi ve seks için acele etmeyeceğimi söyledim."

"Bu neden makineme saldırmasına neden olsun ki?"

"Çünkü yatmak için yeterince iyi olmadığını söylediğimi düşündü."

"Neden kadınlar her zaman senin kesinlikle söylemediğin şeyleri duyarlar?" Max başını salladı.

Brian kaşlarını çatarak, "Lacey öyle biri değildir," dedi. "Genelde dinleme konusunda çok iyidir. Belki de regl dönemindedir."

"Ve bunu söylediğini duyarsa kafasına bir dildo fırlatılacak olan şeyin ödülü Brian'a gidiyor!" Max kıkırdadı. "Bu Chase'in ona söylediği aptalca şeyden bile daha kötü."

"Neden?"

"Bir kadına asla regl olduğunu söyleyemezsin," dedi Max bilgili bir şekilde. "Regl döneminin duygularıyla bir ilgisi olduğundan asla bahsedemezsin, her şeye demir testeresiyle saldırıyor olsa bile. Destekleyici falan olmalı ve 'bu gerçekten zor görünüyor' ve 'evet canım, muhtemelen ölmeyi hak ediyor, biraz daha şeker?' gibi şeyler söylemelisin."

Chase homurdandı, Max'in anlamsız yorumları yüzünden morali bozulmuştu. Max bir konuda tavsiye verirken onu ciddiye almak imkânsızdı.

Brian bir çivi daha çakarken, "Bunun nedenini bilmiyorum," dedi. "Yani, su tutmamıza ve daha hassas olmamıza neden olan önemli hormonal dalgalanmalar yaşasaydık, bununla başa çıkabilirdik, değil mi? Bir stratejimiz ya da başka bir şeyimiz olurdu."

"Taktiksel bir sıcak su torbası ve stratejik bir kız filmi koleksiyonu mu?" Max güldü.

Brian, "Aslında bu hiç de fena bir fikir değil," diye düşündü. "Bir şeyler ayarlayabilirim. Eğer bizimle kalacaksa, döngülerini öğrenmemiz gerekecek. Bu hafta başında yumurtlama döneminde olduğunu tahmin ediyorum."

Max, Chase'e göz kırptı ve nefesinin altından mırıldandı. "Bu saçmalığı ona yaptığında onu gerçekten öldürecek."

"Bilmiyorum," dedi Chase. "Hazırlıklı olmak iyi bir fikir. Onun için elimizde pek bir şey yok."

"Kadınların bizde olmayan neye ihtiyacı var? Tadı kötü olan şu çıtır çıtır kurutulmuş çiçekli şeylerden mi?"

"Potpuri," dedi Brian. "Büyükannem kendi yapar."

"Lacey'nin potpuri seven bir kız olduğunu sanmıyorum," dedi Chase.

"Örgü işleri," dedi Max kaşlarını çatarak. "Ve yemek pişirmek... kızlar yemek pişirmeyi sever. pişirin."

"Nasıl oluyor da ikinizin de kadınların nelerden hoşlandığına dair fikirleriniz oluşuyor?"

Sen daha doğmadan medya tarafından? O June Cleaver değil. O bizim sevdiğimiz şeyleri seviyor," dedi Chase.

"Seks, futbol ve osuruk. Anladım," dedi Max, Chase'e bir başparmak işareti yaparak.

Yukarı.

"Aman Tanrım, hala ondan mı bahsediyorsun?" Col, bir süre önce koştu ve hiç etkilenmedi. Merdivenlerden çıktı, gerindi ve hepsine kaşlarını çattı. "Tek yaptığınız onun hakkında konuşmak. Lacey. Lacey. Lacey. Lacey'nin vajinası. Lacey'nin saçları. Aman Tanrım, Lacey'nin ne yaptığını duydun mu?" Col, vadi kızı aksanının berbat bir versiyonunu takındı. "Takıntılısın."

"Peki," dedi Chase, son bir kez kırıkları tararken. "Ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

"Birkaç gün içinde buradan gitmem gerekiyor," dedi Col. "Halletmem gereken bazı özel işlerim var. Lacey'nin dışında da bir hayat var; çılgınca, biliyorum."

"Bu konuyu Rex'le konuş," dedi Max. "Dışarı çıkmaya izin verilip verilmediğini baban sana söyleyecek."

"Ona öyle demeye başlama," diye homurdandı Col. "O bunu yaptığında yeterince iğrenç oluyor."

"Bence biraz ateşli," diye sırtıttı Max.

"Yarın düşüşümüz var ve sonra iyi olmalıyız, değil mi?" Col, Max'in yorumunu görmezden geldi.

Chase sessizliğe gömülürken Brian, "Belki," dedi. Bu plandan hiç hoşlanmamıştı. "Eğer CIA bu bilgiyi kullanabilirse, Lacey'yi arayanlar konusunda aşağı yukarı hemen bir hareketlenme görebiliriz. Değilse, biraz daha uzun sürebilir."

"Ama bunu kullanabilirler, değil mi? Bu bir hafta içinde bitebilir mi? Gerçek hayatlarımıza geri dönebilir miyiz?"

"Bu kadar önemli olan ne yapman gerekiyor?"

"Seni hiç ilgilendirmez," diye tersledi Col. "Hepinizin taptığı o kolay vajinanın dışında bir hayatım var sadece."

Max ve Chase tek bir adam olarak ona doğru ilerlediler ve Col'u Sundurma.

"Onun hakkında böyle konuşma," diye hırladı Max.

Chase, "Belki de artık buradan gitmelisin," diye önerdi. acımasızca. "Senin gibi biri onu yargılamadan da yeterince sorunu var." "Tabii ya, hepiniz ona o kadar saygı duyuyorsunuz ki " diye karşılık verdi Col.

"Seks eğlencelidir Col, bir ara sen de denemelisin."

Brian'ın soğukkanlı yorumu Max ve Chase'i gülmekten kırıp geçirirken Col onlara ters ters baktı. Yine de gerginlik şimdilik sona ermişti ve neyse ki Rex işler daha fazla tırmanmadan geri döndü.

"O nasıl?" Chase ona sordu.

"O iyi. Kestiriyor. Uyandığında, gidip onunla konuşmalısın. onu."

"Benimle konuşmak mı istiyor?"

"Ben öyle bir şey demedim. Gidip onunla konuşman gerektiğini söyledim."

* * *

Chase birkaç saat bekledikten sonra bir fincan sıcak çikolatayla Lacey'yi uyandırmaya gitti.

"Hey, uykucu," dedi adam, siyah saçları dağılmış bir halde ayağa kalktığı anda.

"Hey," dedi kadın temkinli bir şekilde, adam bardağı yatağın yanındaki dolaba bırakırken kirpiklerinin altından ona bakarak. Adam yatağın kenarına oturdu.

yatağa uzandı, dizini yukarı çekerek ona baktı, o ise küçük, temkinli bir hayvan gibi saçlarının arkasına saklanarak oturuyordu.

"Seninle konuşmam gerek," dedi. "Seni asla kırmak istemedim Lacey. Yapmak istediğim son şey buydu. Sen tanıdığım en güçlü kadınsın ve sana hayranlıktan başka bir şey duymuyorum. Sadece sana göz kulak olmak istiyorum. Bu o kadar kötü bir şey mi?"

"Evet," dedi saçlarını gözlerinden silkeleyerek. "Bana tamamen sekssizmişim gibi davranman anlamına geliyorsa, bu kötü bir şey. Seni uzun zamandır istiyordum Chase. İyileşme sürecindeyken, kendimi kötü hissettiğimde, kâbuslar gördüğümde... aklımı başımda tutan tek şey senin o kapıdan içeri girdiğin anıydı. Bana her şeyin daha iyi olabileceğini hatırlattı. Ve şimdi sanki... gerçekten istediğim tek erkeğe sahip olamıyorum, çünkü bu bir şeyleri kırdı. Bizi kırdı."

"Hayır, olmadı," dedi ve uzanıp elini Lacey'nin saçlarında gezdirdi. "Lacey, seni seviyorum."

O daha cevap vermeden, adam dudaklarına tutkulu bir öpücük kondurdu ve onun tatlılığını tattı. Öpücük derinleştikçe onu kendine çekti, dudakları dilinin girişine izin vermek için ayrıldı ve yoğun bir tutkuyla ağzını aldı. Buna ihtiyacı vardı. Onun da buna ihtiyacı vardı. Aletinin pantolonunun içinde kıpırdadığını hissedebiliyordu. Günlerdir ona karşı koymaya çalışıyordu. Belki de teslim olma zamanı gelmişti...

"Seninle tanıştığımдан beri seni düşünmediğim bir gün bile olmadı," diye kabaca nefes aldı, kendini zor tutuyordu. "Seni seviyorum Lacey. Seni ilk gördüğüm andan beri seviyorum. Ve eğer bunu anlamıyorsan ve sırf diğerleri gibi amını kullanmadığım için sana bir kurban gibi davrandığım şeklinde çarpıtmak istiyorsan özür dilerim, ama bunun için benim sözüme güvenmek zorundasın."

"Hayır."

"Ne?"

Parmakları adamın gömleğinin içinde kıvrıldı. "Göster bana. Lütfen, Chase. Göster bana. Sadece benimle ol. Lütfen."

Chase kıyafetlerini çıkardı. Kız çıplaktı. O da çıplak olacaktı. Diğerleri genellikle onu becermek için bir şey çıkarma zahmetine girmezdi. Sadece aletlerini çıkarır ve şehre giderlerdi ama bu ona hükmetmek ya da onu kontrol etmekle ilgili değildi. Bu, ikisine de uzun zamandır istedikleri şeyi vermekle ilgiliydi.

Kadın arkasına yaslanıp onun için kendini açtı, sütlü kahverengi bakışlarındaki ifade o kadar güzeldi ki, adam kalçalarının arasından kayarak sikinin dudaklarının sıcak dikişinden aşağı inmesine izin verirken onu öpmekten kendini alamadı.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı onun ağzına karşı. Tanrım. Bu sözleri söylemek için o kadar uzun süre beklemişti ki şimdi söylemeden duramıyordu.

"Ben de seni seviyorum," diye inleyerek kalçalarını onun altında döndürdü. Kendini onun amının eşiğinde tuttu, tıpkı uzun zamandır onunla birlikte olmanın eşiğinde tuttuğu gibi. Bu an önemliydi. Bunu asla unutmayacaktı ve onun da asla unutmayacağından emin olmak istiyordu. pcğ tutkulu bir şekilde ilerledi, sonunda kadınını sahiplenirken kadının ıslak sıcaklığı onu karşıladı.

Onun içindeydi, fiziksel olarak onunla birleşmişti, tıpkı onu bulduğu günden beri ruhen onunla birleşmiş hissettiği gibi. İçine girip çıkarken, tatlı bedeni altında dalgalanırken üç yıllık arzu doruğa ulaştı. Bu, onun diğerklerinden gördüğü kaba kızışma değildi. Bu tutkulu bir sevişmeydi; bu, dünyadaki her türlü kaygı ve endişeyi aşan türden bir seksti. Onu kollarının arasına alıp gözlerinin içine bakarken ve kendini onun derinliklerine bırakırken, sanki onu sonsuza dek, bin ömür boyunca sevmiş ve bin ömür daha sevecekmiş gibi hissediyordu. Onun için dünyadaki tek kadın oydu. O her şeyiydi.

"İime boşalmanı istiyorum, Chase," dedi, sesi boğuk ve yumuşaktı. "Orada sayılan ilk kişi olmanı istiyorum."

Onun içine girme düşüncesi neredeyse o anda onu uçuruma sürüklüyordu. Çıplak amcığı onu sıkıyor, yumuşak vücudu ona sarılıyor, bacakları sırtına kilitleniyordu. Onu istiyordu. Onun gözlerindeki ihtiyacı görebiliyor, sesinde hissedebiliyordu. Aralarında, ikisinin de bir başkasıyla asla yaşayamayacağı bir şey vardı.

"Emin misin?"

"Lütfen," diye inledi, sırtını eğdi ve kalçalarını döndürdü. İ duvarları onu kavradı, sağdı. Kontrol onda değildi. Kadın kontrol ediyordu. Vücudu onunkeye hükmediyor, kasları bir orgazm çığlığı atıp içine boşalana kadar onun sikini çalıştırıyor, tohumu derinlere akıyordu. Kadının titrediğini, klitorisinin kasık kemiğine srtndğn, tohumunu daha da derine işlediğini, orgazmının onu vücudunun daha da içine çektiğini hissedebiliyordu.

Bu pervasızcaydı. Çıplak amcığını milyarlarca erkeksi yzcyle doldurmuştu. Onu diğerklerinin cesaret edemediği bir şekilde sahiplenmişti,

Ve onu seçmişti çünkü o gerçekten diğerlerinden daha çok seçtiği bir ekti.

Onu yakınında tuttu, yumuşarken sikini içinde derinlerde tuttu. "Bir dahaki sefere daha uzun süre dayanacağım," diye nefes nefese söz verdi.

"Brian'ın makinesinden sonra, daha uzun sürenin her zaman daha iyi olmadığını söyleyebilirim." Lacey onun altında kıvranıyordu. Adamın döller

Lacey'nin içinden kaymaya ve parlayan vücutlarının arasından geçmeye başlamıştı. "Bu mükemmeldi Chase, teşekkür ederim." "Bana teşekkür etme,"

dedi onu öperek. "Seni bu hale getirdiğim için özür dilerim. sahip olduğum her şeye layık olmadığımı hissediyorum." "Bunu bana sen telafi ettin," diye gülümsedi.

Kapının sertçe çalınması ikisini de ürküttü. "İçeride konuşuyor olsan iyi edersin!" Rex'in sert sesi kapıdan geldi.

"Kahretsin!" Chase aceleyle kıyafetlerini giyerken Lacey kıkırdadı.

"Geliyoruz, bekle!" Chase seslendi. Onu elinden tutup yataktan kaldırdı ve kapıyı açmaya gitti. Rex orada duruyordu, kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

"Az önce yatağında sevişmediğini söyle bana," diye homurdandı. Lacey sırtarak, "Üzgünüm baba, çarşafı değiştireceğim," dedi.

"Emin olabilirsin, velet!" Rex uzandı ve onun kıcına bir tokat attı. "Defol git buradan."

Rex'le dalga geçmesine ve ona baba demesine gülümseyen Chase, Lacey'yi Rex'in odasından çıkarıp kendi odasına götürdü. Kendine gelmeye başlamıştı.

On Altıncı Bölüm

Lacey

Bir şeyler oluyordu.

Rex onun bağlanmasını ve minibüsün arkasına konulmasını emretmişti. O sabah içeri girmiş ve daha onlar yataktan kalkmadan emri vermişti. Chase ipi alıp talimatları yerine getirmeye başladığında kız hâlâ yarı uykudaydı.

"Bunu neden yapıyorsun?" Gönülsüzce ondan uzaklaşmaya çalıştı ama tekrar ona doğru çekildi. Üzerinde onun tişörtlerinden ve iç çamaşırlarından biri vardı, başka bir şey yoktu, bu da bu şekilde insan içine çıkarılma ihtimalini daha da sinir bozucu hale getiriyordu.

Chase ipi ayak bileklerine doladı. "Babamın emirleri," dedi gülümseyerek.

Lacey, "Babamın bazı boktan emirleri var," diye yakındı, işini daha da zorlaştırmak için kıvranıyordu. Bağlı olmaktan gerçekten hoşlanmıyordu. Gerektiğinde kaçamamak onu çok korkutuyordu. "Neden bağlı olmak zorundayım? Nasıl olsa beni bir kafese koyacaksınız. Orada emniyet kemeri bile yok. Güvenli değil. Beni arka koltuğa oturtun yeter."

Chase, "Rex'in emir almasının bir nedeni var," dedi. "Ellerini dışarı çıkar." "Hayır," diye kaşlarını çattı. "Ellerime ihtiyacım var."

"Lacey..." Ona kaşlarını kaldırdı.

"Cidden, Chase. Beni bağlama. Ya bir şey olursa? Ya bir araba kazası olursa ve biri minibüsün arkasına çarparsa ve ben ölü bir sardalya gibi ezilirim ve kaçamazsam?"

"Ölü sardalyalar kaçma yetenekleriyle mi bilinirler?"

"Chase..."

"Tamam, bekle."

Yatağa oturdu ve Chase onun adına pazarlık yapmak için dışarı çıkarken bekledi. Bir ya da iki saniye sonra ikisi de geri dönmüştü.

Rex odaya girdi, elleri kalçalarında ve yüzünde sert bir ifade vardı. "Eliniz kolunuz bağlı olacak, çünkü bugün ciddi bir iş yapacağız ve bunu tehlikeye atmanıza izin veremem. Sen

Chase'le birlikte arka koltukta oturabilirsin ve emniyet kemerini takabilirsin ama ellerin bağı olacak ve ağzın tıkanacak."

"Neden?"

"Kesinlikle," dedi Rex, topuğunun üzerinde dönerek. Odadan çıktı ve kızın kafası karıştı.

"Ne?"

"Sorgulanmak istemediğini söylüyor," dedi Chase, ipi tekrar vücuduna dolayarak. "İşini çok ciddiye alıyor."

"Peki, tamam ama..."

"Çok, çok ciddiym. Lacey, biz paralı askeriz. Dikkatimizin dağılmasına izin veremeyiz. Bu gerçekten herkesin iyiliği için."

Adam ipi vücudunun etrafında dolaştırırken sessizce oturdu, ayak bileklerini birbirine bağladı, sonra ipi sırtından yukarı ve sonra bacaklarının arasından aşağı doğru geçirdi.

"İnsanları böyle bağlamazsınız."

Chase göz kırparak, "Eğer onlar için eğlenceli hale getirmek istiyorsan öyle," dedi. Halatı kızın etrafında dolaştırmaya devam etti, kollarını öne ya da arkaya doğru zorlamadan vücudunun yanında sıkıca tuttu. İp iki kez daha bacaklarının arasından aşağı indi, omuzlarına, göğüslerinin altına dolandı ve sonunda işi bitti.

Kıpırdamıyordu, bu yüzden adam onu kaldırdı ve omzunun üzerinden dışarı taşıdı ve o zaman ip çalışmasının şeytani parlaklığını fark etti. Ne zaman hareket etse, ip külötle kaplı amının üzerinden geçiyordu. Küçük bir hareket ipin biraz kıpırdamasına neden oldu; daha büyük bir kıpırdanma ipin daha fazla kaymasını ve göğüslerinin etrafında sıkılaşmasını sağladı. Hem etkili bir şekilde dizginlenmiş hem de zapt edilmişti, erojen bölgeleri kenevirle birbirine bağlanmıştı.

Erkekler arasındaki ruh hali bütün hafta boyunca gördüğünden farklıydı. Çok az şamata vardı. Hepsi tamamen odaklanmıştı. Görevin ne olduğunu bilmiyordu ve sormadı da. Chase onun ağzını kapatmamıştı ve bu gerçeği kimsenin fark etmesini istemiyordu.

Nispeten gündelik kıyafetler giiyorlardı ama aynı zamanda ateş de taşıyorlardı. Yani süper militarist bir şey değildi ama yine de tehlikeli bir şey olduğu belliydi. Chase onu minibüsün arka koltuğuna bindirip emniyet kemeriyle bağlarken Lacey gözlerini onlardan ayırmadı.

Birkaç dakika sonra yola koyuldular, ormanı terk ettiler ve kırsal alana doğru ilerlediler. Ortam ciddiydi ve çoğunlukla sessizdiler. Hiç konuşulmuyordu, bunu biraz tuhaf buldu. Genellikle

Max'i susturamazdınız ve Col neredeyse her zaman ona ya da bir başkasına karanlık bir şeyler söylüyordu. Ama hiçbir şey yoktu.

Lacey neler olacağını görmek için heyecanlıydı. Ayrıca minibüsün her sarsıntısı ipi bacaklarının arasında hareket ettirdiği ve amını uyardığı için de heyecanlıydı. Chase bunu onun dikkatini dağıtmak için yaptıysa, işe yaramıştı. Kalçaları koltukta yavaşça kıpırdandı, varacakları yere kadar, ki burası hurda arabalar için eski bir çöplük olduğu ortaya çıktı
-Hayal edebileceği kadar uğursuz bir yerdi.

Biri onları bekliyordu.

İki siyah SUV, yanmış bir Mustang'in yanına park edilmişti ve altı kadar adam, hava kapalı olmasına rağmen koyu renk takım elbiseleri ve koyu renk güneş gözlükleriyle etrafta dikiliyordu.

Max minibüsü birkaç düzine metre ötede durdururken Lacey ağzını sıkı sıkıya kapalı tuttu. Bu çok heyecan vericiydi. Hükümet yetkilileriyle buluşacaklardı. Tahmin etmesi gerekirse CIA. FBI'dan daha sinsi bir havaları vardı. FBI her fırsatta ağır işaretli rüzgârlıklarıyla kasıla kasıla dolaşmayı severdi. Öte yandan CIA'in ABD sınırları içinde faaliyet göstermemesi gerekiyordu.

Rex ve Brian minibüsten inip adamlara doğru ilerlediler. Max, Col ve Chase biraz geride durdular ama onlar da dışarı çıkmış ve hazırıldılar. Lacey birden birimin nasıl çalıştığını tam olarak gördü. Rex liderlik ediyordu. Brian taktik sağlıyordu. Diğer üçü kas gücü ve tehlikeydi. Ve öyle görünüyordular. Lacey daha fazla kıpırdandı, nefesi kesilmiş gibi bakarken amı ipe sürtünüyordu.

Rex ve ekibi bir iş hakkında bilgi mi alıyordu? Kesinlikle hayır. İş almak için buluşmak için bir neden yoktu. Tabii hatlar güvenli değilse. Belki de şahsen iletilmesi gereken bir şey vardı. Ne konuştuklarını anlamak zordu. Uzaktan dudak okuma şansı vardı ama renkli camlar ekstra bir zorluk yaratıyordu ve adamlardan sadece birinin ağzını görebiliyordu. Lacey iyice konsantre olarak adamın ne dediğini anlamaya çalıştı. *Kırmızı sert dingolar perdeleri mi yüzüyor?* Hayır. Bu olamazdı.

Bir saniye sonra Brian'ın bir şey uzattığını gördü. Tamam, tamam. İş değildi. Bir teslimattı. Neyin teslimatı? Geçen hafta boyunca ona bakmaktan başka bir şey yapmamışlardı. Bunca zamandır bir şey mi saklıyorlardı? Bu mümkündü. Ne de olsa dünya onun etrafında dönmüyordu.

Mantıklı düşüncelerine rağmen, içinde korkunç bir bulantı hissi yükselmeye başladı. Brian'a materyallerine erişim izni vermişti. Onları sildiğini iddia etmişti ama ya... hayır. Bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı. Bunu ona yapamazlardı. Bu inanılmaz derecede boktan olurdu.

Hortlaklar ve Rex minibüsün arkasına doğru yürürken ayağa kalktı. Acaba bu olayla bir ilgisi var mıydı? Rex minibüsün kapısını açtı ve birkaç hortlak sanki ilginç bir sergiymiş gibi ona baktı.

"Bu o," dedi. "Verilerle ilgili olarak ona istediğiniz her şeyi sorabilirsiniz."

"Tabii ki yapabilirsin!" Lacey olan bitenin tam olarak farkına vardığında öfkeden neredeyse patlayacaktı. Haklıydı. Onun verilerini almışlardı. Onu yok etmemişler ve Senatör Fishland ile aralarındaki düşmanlığı sona erdirmemişlerdi. Onu takas etmişlerdi. "Bana ihanet ettin, seni pislik!"

"Biraz geveze," dedi Rex. "Ama ona iyi davranırsanız sakinleşir. İhtiyacınız olursa onu birkaç günlüğüne size ödünç verebiliriz."

Baş ajan kayıtsızca başını salladı "Herhangi bir şeyi doğrulamasına ihtiyacımız olursa sizinle temasa geçeceğiz."

Rex kapıyı kapattı ve onu öfkeli bir halde bıraktı. Artık nefret etmesine rağmen onu neden bağladıklarını biliyordu. Ne kadar kötü kazıklandığını anladığında gevşemesini istememişlerdi.

Sikerim böyle işi. Sikeyim onları. Her birinin. Lacey bu saçmalığa inanamıyordu.

Yüksek sesle ve agresif bir şekilde küfretmeye ve minibüsün kenarlarını olabildiğince sert bir şekilde tekmelemeye başladı. Bu hareket, ipin amına zevk vermeyecek kadar sert bir şekilde sürtünmesine neden oldu ama umurunda değildi, çok kızgındı ve bunu ödeyeceklerdi. Oh, lanet olsun evet, ödeyeceklerdi.

"Sakin ol!" Chase onun yanındaki minibüse atladı ve onu sakinleştirdi

Baca

klar. "Kesinlikle olmaz," diye tısladı.

"Yine ağzın tıkanacak."

"Sanki sikimdeymiş gibi."

Chase içini çekti ve minibüsün kapısını arkasından kapattı.

Lacey ve öfkesiyle birlikte. Diğerleri hâlâ dışarıdaydı ve hainler gibi toplantı yapıyorlardı.

"Özür dilerim," dedi suratsızca. Durumdan memnun görünmüyordu ama onun ne hissettiği umurunda değildi.

"Bunu bana nasıl yaparsın? Sana güvenmiştim."

"Biliyorum," dedi, ağzının kenarları aşağı doğru eğilmişti. "Ama bu en iyisi Lacey. Hepimiz için."

"Nasıl? Bu nasıl en iyisi olabilir? Halka açık olmasını istediğim her şeyi alıp bu pislği gölgeye gömen insanlara vermek nasıl herkes için en iyisi oluyor?"

"Umarım diğerleri yakandan düşer. Artık boktan motellerde suikast girişimleri olmayacak. Hayatını geri kazanabilirsin."

"Ya da olmayabilirim, çünkü bu bilgiyi yıllarca saklayabilirler. CIA bu işte. Ölmem ya da yaşamam umurlarında değil. Bu bilgiyi kendi amaçları için kullanacaklar. Senatör Fishland muhtemelen şimdi onlar tarafından şantaja uğrayacak, bu yüzden peşime daha çok düşecek." Gözleri ihanet ve hayal kırıklığı gözyaşlarıyla buğuluydu. "Nasıl yaparsın, Chase?" "Bu birimde beş kişiyiz, ama Rex en üst düzey kararlar."

"Yani sen sadece onun kaltağısın, öyle mi? Rex beni satıyor ve sen beni uyarmıyor musun? Öylece olmasına izin mi veriyorsun?"

"Birincisi, Rex sizi satmadı. Verilerinizi bu konuda bir şeyler yapabilecek en iyi konumdaki insanlara ilettili. İkincisi, bana bir daha böyle seslenirsen çok kızgın bir küçük kız olursun."

Ciddi görünüyordu, mavi gözleri her zamankinden daha koyu bir renkteydi. Chase ona hiç şaplak atmamıştı. Chase ona şefkatli bir şekilde dokunmak dışında hiç dokunmamıştı. Onun içinde böyle bir şey olduğuna neredeyse inanmıyordu.

"Her neyse," dedi başını başka yöne çevirerek. "Beni uyarabilirdin."

"Peki bu ne işe yarardı? Tartışacaktınız, başınız belaya girecekti, muhtemelen birinin kemeriyle ya da belki daha fazlasıyla dövülecektiniz ve sonuç aynı olacaktı. Rex ne yaptığını biliyor. Ona güveniyoruz çünkü bizi yanlış yönlendirmiyor. Ve sizi de yanlış yönlendirmeyecektir."

Dişlerini sıktı. Lacey'nin Rex'e kölece bir bağılılığı yoktu. Adam ateşliydi ama bu onun doğal bağımsızlığından vazgeçip her kararını ona teslim etmesine yetmiyordu. Ona yalan söylemişti. Hepsini birden ona yalan söylemişti. Bu affedilebilir bir şey değildi.

Tamamen sessiz kalarak, Rex ve diğ erleri minibü se binerken hiçbir şey söylemedi. Kulübeye dönüş yolculuğ u, enkaz alan ına gidiş ten daha ağır bir sessizlik içinde geçti. Belki de ona kazık attıkları için suçluluk duyuyorlardı. Belki de hissetmiyorlardı. Belki de gidip kendilerini becerebilirlerdi. "Beni çözün lütfen," diye sordu Chase'e acımasızca. kulübede.

Chase bir bıçak aldı ve ipleri kesti. Minibüsün zeminine dü ştüler, gevş ek, topal ve acınasıydılar, tıpkı bu adamlara karşı hissettiğ i duygular gibi. Onlarla yatmış tı. Kendini onlara teslim etmiş ti. Onlara güvenmiş ti. Ve her biri yüzüne karşı yalan söyleyip ondan bir şeyler ç almış tı.

Belki de Venezuela'da sözünden döndükten sonra bunu hak etmiş tir. Belki de bu onların şi irsel adalet anlayış ıydı. Bilmiyordu ve umurunda da değ ildi.

Baş ka bir şey söylemeden minibüsten indi ve gözlerini kendine sakladı. Ş u anda bu adamlara bakamıyordu ama onun görüş alanından çıkt ığını dü şündüklerinde birbirleriyle mırıldandıklarını duydu.

"Zaten biliyor mu? Nasıl biliyor?" Rex dünyanın en aptalca sorusunu soruyordu. Bir an için Rex'in bu kadar aptalca davranmasına ş aşırdı ama sonra onun aptal olmadığını fark etti. İ ki beyin hücrelerini bir araya getirdiğ i için ona itibar etmiyordu.

"O bunu çözdü. O bir gazeteci," dedi Chase. "Bir gazeteciyi dü şüş e götürdün. Önerdiğ im gibi onu benimle ve diğ erlerinden biriyle birlikte evde bırakmalıydın."

Yani baş ından beri o da iş in içindeydi. Sevgili, tatlı, yalancı pislik Chase.

"Hepinize ihtiyacımız vardı," diye h o m u r d a n d ı Rex. "Siz sadece gözlerini mi bağ ladın?"

Chase, "Gözlerini bağ lamadan da onu bağ ladığımızda yeterince panikliyor," dedi. "Ayrıca, onları doğ rudan minibü se getirdin ve ona sahip olabileceklerini söyledin. Bu anlaş manın bir parçası değ ildi."

Lacey yürümeye devam etti. Konuş manın geri kalanını duymak istemiyordu. Onların lanet ağızlarından bir daha tek bir lanet şey bile duymak istemiyordu. Kendi baş ına kalmak istiyordu. Dü şünmek istiyordu. Evde tek bir boş oda vardı, oda olmayan bir oda.

Dolaba gitti ve kapıyı arkasından kapatarak kendini nezarethaneye koydu.

Max kapının dışından, "Demek kızgın," diye belirtti.

Ne yazık ki sesleri hâlâ duyuluyordu. Rahatsız karyola yatağına uzandı ve gözlerinde yaşlar oluşarak karanlığa baktı. İhanet midesinde bir ağırlık gibi oturuyordu. Bundan sonra onlara bir daha asla güvenemezdi. Aralarında biriken her şey sona ermişti.

Endişelendiği kadarıyla bu her şeyin sonuydu. Korumaları anlamsızdı, sadece ondan veri almak ve bunları CIA'e aktarmak için bir paravandı. Ondan istedikleri her şeyi aldıklarından emin olduklarında bir ya da iki gün içinde onu serbest bırakırlarsa hiç şaşırmayacaktı.

"Onu mu suçluyorsun?" Chase cevap verdi. "İhanete uğramış ve yalan söylenmiş hissediyor." "Bunu atlatacaktır." Rex'in gürlemesi onu en çok kızdıran şeydi.

Yanlış.

Bunu atlatamayacaktı. Aslında şimdi, korkup bu adamlardan yardım istemeden önce, en başta yapması gereken şeyi yapmaya niyetliydi.

* * *

Sessiz, yakıcı öfkesi günün geri kalanı boyunca ve akşama kadar adamları uzak tutmuş gibi görünüyordu. Acıkmış ve susamıştı ama ertesi sabah çok erken saatlere kadar hücreden çıkmadı. Karanlıkta geçirdiği saatler öfkesini odaklamış ve bir plan yapmasına yardımcı olmuştu.

Lacey kafesinden kalkıp tozluklarını ve ayakkabılarını bulduğunda, giyindiğinde ve kendine kahvaltı hazırladığında saat sabahın dördü civarındaydı. Gidip verandada tek başına oturdu ve diğerleri -en azından çoğu- kalkmadan önce bir şeyler yiyip içti. O oturduktan yaklaşık on dakika sonra Col koşarak ormandan çıktı. Gömleksizdi, gövdesi sabahın ilk ışıklarında dalgalanıyordu.

Verandanın önünde durdu ve bir ağaca yaslandı, vücudu mükemmel bir kas sıcaklığı senfonisi içinde hareket ediyordu. Birbirlerine hiçbir şey söylemediler. Lacey başını öne eğip mısır gevreğini çiğnerken adam sanki yalnızmış gibi gerindi, sonra onun yanından geçip kulübeye girdi.

Bu bardağı taşıran son damlaydı.

O adam için hiçbir şey değildi ama belki de içlerinde en dürüst olan oydu. Col bir şeymiş gibi davranıp sonra başka bir şey olarak ona ihanet etmedi. Bir an bile ondan hoşlandığını düşündürmemişti. Rex, Chase, Max ve Brian gibi değil. Brian en kötü suçluydu. Hiç vicdan azabı duymadan yüzüne karşı yalan söylemişti. Bu konuda biraz suçluluk hisseden tek kişi Chase'di ama suçluluk çok azdı, çok geçti.

Lacey kalktı ve minibüse doğru yürüdü. Bunun zaman kaybı olduğunu biliyordu. Anahtarları kontakta bırakacak değillerdi ya.

Oradaydılar. Direksiyonun yanında asılı duruyorlardı. Sanki evrenin kendisi, *hey, bırak şu pislikleri, hadi bir gezintiye çıkalım*, diyordu. Lacey minibüse bindi, anahtarı çevirdi ve çalıştırdı. Şok olmuştu, motor gerçekten canlandı. Her şey bir anda olup bittiği için sonraki birkaç saniye saatler gibi geçti.

Motor çalıştıktan bir süre sonra Col kabinden dışarı fırladı. Kadın minibüsü çoktan geri vitese takmıştı. Etkileyici bir süratle koştu ve kapıyı zorladı. Hatta kadın kilitlemeden önce kapıyı açmayı bile başardı ama çok geç kalmıştı. Minibüsü birinci vitese taktı ve ayağını yere bastı. Motor neredeyse anında kırmızı çizgiye çılgılık atarak geldi ve Col'u arkasında toprakta yuvarlanırken bırakarak uzaklaşırken bir başka sert vitesi zorladı.

Kısa bir an için ona çarptığından korktu ama dikiz aynasından adamın ayağa kalktığını ve zarar görmemiş gibi görüldüğünü gördü. Bu iyiydi. Vicdanında başka bir ölüme ihtiyacı yoktu.

On Yedinci Bölüm

Rex

"Anahtarları minibüste kim bıraktı?" Rex sordu. Onlar ellerinde sikleriyle etrafta dikilip her şeyi tatlı tatlı yaparken, at kaçtıktan sonra ahır kapısını kapatma görevi tam ölçekli bir şekilde devam ediyordu. Lacey onların tek ulaşım aracını almıştı. Normalde daha fazla arabaları olurdu ama tüm bu görev anında üstlenilmişti ve minibüslerinin çalınması gündemlerinde yoktu.

"Bu Max olmalı," dedi Col. "En son o kullanıyordu."

"Max nerede?"

"Kulübede bulunan ATV'yi çalıştırmaya çalışıyor."

Rex, "Onu bu konuda zorlayacağımızı sanmıyorum," diye iç geçirdi. Ne boktan bir şovdu. Şimdi birisinin kendilerine başka bir araba getirmesini beklemek gibi çok kötü bir durumdaydılar, bazen onlar için teslimat işleri yapan bir ortak.

"En azından minibüsün izini sürebiliriz, bu da onun izini sürebileceğimiz anlamına gelir," dedi Brian. Diğerleri boş yere onu takip etmenin yollarını ararken, Brian her zaman yaptığı şeyi yapmış, dizüstü bilgisayarına gitmiş ve minibüsün takip programını açmıştı. "Sanırım şehre doğru gidiyor."

"Neden oraya geri dönsün ki?"

"O bir şehir kızı," dedi Chase. "Ve yüksek nüfuslu bölgelerin saklanmak için iyi yerler olduğunu bilecek kadar da zeki."

Col, "Bir kabal tarafından arandığınızda değil," diye yanıtladı. "Bence sadece kızgın ve bir açıklama yapmak istiyor. Her zaman yaptığı şey bu."

"Oh, çünkü onu çok iyi tanıyorsun," diye cevap verdi Chase. "Onu en son gören sizdiniz, değil mi Albay? Kaçmak üzere olduğunu bilmiyor muydunuz?"

"Minibüsün içinde lanet olası anahtarların olduğunu bilmiyordum," diye karşılık verdi Col. "Ben her zaman onun kilit altında tutulması gerektiğini, başıboş bırakılmaması gerektiğini söyledim."

Chase, "O bizim mahkûmumuz değil," dedi. "Yanlış bir şey yapmadı. Ona bir esir gibi davranmak için hiçbir neden yoktu. Ve olmayacaktı da."

Eğer elindeki bilgilerle ne yapacağımız konusunda ona yalan söylememiş olsaydık, bu bir sorun olmazdı."

"Bu onun vereceği bir karar değildi," dedi Rex. "Hayatını ve verilerini bizim ellerimize teslim etti. Kararları biz veririz, o değil. Ve onu geri aldığımızda, bunu ona çok iyi öğreteceğiz."

Birinin Rex'e bu seviyede meydan okumasının üzerinden çok uzun zaman geçmişti. Aslında daha önce böyle bir itaatsizlikle karşılaştığından emin değildi. Lacey onun bilgileri saklayıp aktarma kararından hoşlanmamış olabilirdi ama ona göre bu zor bir şeydi.

Yılların askeri deneyimi ona ciddi bir kör nokta vermişti. Sivillerin içinde itaat duygusu yoktu. Lacey'nin isyanının geldiğini görememişti çünkü onun cinsel boyun eğişini gerçek bir disiplinle karıştırmıştı ve dün öfke nöbeti geçirmemiş olması, hoşuna gitmese bile onun dediklerini yapacağına dair yanlış bir inanca kapılmasına neden olmuştu.

Hem kendisi hem de Lacey hayal kırıklığına uğramıştı. Onu geri getireceklerdi ve getirdiklerinde ona asla unutamayacağı bir ders verecekti. İtaat, disiplin, boyun eğme. Bunların her birini ona kemerinin ucuyla ve eline ne geçerse onunla aşılayacaktı. O küçük veletle işi bittiğinde ondan osurmak için bile izin isteyecekti.

On Sekizinci Bölüm

Col

Havada gerginlik vardı ve Col bunu umursamıyordu. Lacey Christie'yle olan tüm bu şey başından beri bir hataydı. Ona asla yardım etmeyi teklif etmemeliydiler ve kesinlikle onun dahil olduğu senatörlük şovuna karışmamalıydılar.

O sabah onu gördüğünde bir şeyler söylemek istemişti ama söyleyecek ne vardı ki? *Seni mahvettiğimiz için üzgünüz, berbat, değil mi?* Bunun bir faydası olmazdı. Ve muhtemelen sonucu da değiştirmezdi.

Yaklaşık bir saat sonra yeni bir minibüs çıkarmayı başardılar. Müteahhit minibüsü getirir getirmez hepsi minibüse doluştu ve Washington'a doğru yola çıktılar. Yolculuğun büyük bölümü sessizlik içinde geçti. Max her şeyi berbat ettiğini bildiği için sessizdi, Brian asla gürültücü bir adam değildi, Rex kaynıyordu ve Chase Lacey için o kadar endişelenmişti ki hasta görünüyordu.

Müteahhitlerini bıraktıklarında Rex, "Pekâlâ," dedi. "Minibüsün peşinden gidiyoruz..."

"Yarım saat önce hareket etmeyi bıraktı," dedi Brian. "Sanırım dışarıda "

"Pekala, minibüsten başlayalım."

Col, "Bir televizyon stüdyosunda ya da bir radyo istasyonunda olacak," dedi.

Kimse onu dinlemedi. Hepsi birbirinin üzerine konuşuyordu. Max onun dairesine geri döndüğünü düşündü. Chase onun CIA ofisine gittiğini düşündü. Col'un söyleyebildiği kadarıyla Rex sadece minibüsü geri istiyordu.

Rex, "Brian ve ben gidip minibüsü alacağız," dedi. "Siz üçünüz onun dairesine gidin."

Rex ve Brian bir Uber'e binip gittiklerinde Col arabadan indi.
van.

"Ne yapıyorsun sen?" Chase kaşlarını çatarak ona sordu.

"Nerede olduğuna dair bir fikrim var," dedi Col. "İşler yolunda dışar

giderse seni ararım." "Ama Rex dedi ki..."

1."

Col minibüsün kapısını kapattı ve kendi yönüne doğru yola koyuldu. Bazen işlerinin ekip yönünden gerçekten nefret ediyordu. Rex haklı olduğunda harikaydı, ama Rex yanıldığında bu saatler, günler, hatta haftalarca kendi kışklarını kovalamalarına neden olabiliyordu. Lacey'nin nerede olduğunu biliyordu. Kızgın gazetecilerin gidebileceği tek bir yer vardı: halk.

Sezgilerini takip ederek Washington DC'nin en önde gelen haber stüdyosuna kadar gitti. Tespit edilmeden içeri girmek kolay değildi. Her yerde her türden kamera vardı ama haber odasına girmeyi başardı ve orada Lacey'yi buldu. Ona beyaz bir bluz ve sevimli pembe bir kalem etek verilmiş, saçları ve makyajı yapılmıştı. Muhteşem görünüyordu. Ve eğer araya girmezse hayatının en büyük, en affedilmez hatasını yapmak üzereydi...

Dört... üç... iki... Yapımcı geri saymaya başladı. Col kar maskesini indirdi ve içeri girdi.

* * *

Bugün erken saatlerde gazeteci Lacey Christie stüdyonun içinden kaçırıldı. Bir adamın stüdyoya girdiği ve onu alıp götürdüğü şok edici anı izleyin.

Kulübedeki televizyondaki görüntüde Lacey bir tabureye tünemiş, üzerinde güzel bir ipek bluz vardı. Şu anda hâlâ üzerindeydi ama kulübedeki bir kanepede stüdyo ışıkları altında olduğu kadar güzel görünmüyordu. Röportaj aslında başlamamıştı ama bir kamera çalışıyordu ve Col'un koşarak içeri girdiği, onu omzuna aldığı ve ekrandan uzaklaştığı anı yakaladı. Her şey birkaç saniye içinde olup bitmişti; o kadar hızlıydı ki, yayıncı kanal evdeki izleyicilere bu anı daha iyi anlatabilmek için yavaşlatmıştı.

Col kendi kendine sırtıttı. Temiz bir koparma olmuştu. Bundan memnundu. Yüzü her zaman kapalı ve kameradan uzaktaydı, böylece kimliği güvendedeydi. Lacey'nin kızı da tam kameranın önünden geçerken çok güzel bir şekilde yakalanmıştı. Güzeldi.

"Harika," diye gürlledi Rex. "Biriniz medyaya gidiyor. Diğeri de her yerde kameraların olduğu bir yere dalıp Rambo'culuk oynayacak!"

Lacey ve Col kanepede yan yana otururken, Rex elleri arkasında, vücudu önünde ileri geri yürüyordu.

Spikerin söylediği her kelimeyle birlikte bir hayvan gibi hırlarken zaman zaman görüşü engelliyordu.

"Kendinizi öldürtmeye mi çalışıyorsunuz? Bu mudur yani? Siz ikiniz mümkün olan en kötü kararları almak için güçlerinizi birleştirmeye mi karar verdiniz?"

Col ona cevap vermemesi gerektiğini biliyordu ama Lacey çok gevezeydi.

"Aptalca bir şey yapmadım," dedi. "Yapmam gerekeni yaptım. Bana yapmam için bıraktığın seçimi yaptım."

"Yani biz sizin bilgilerinizi aktarıyoruz ve siz gidip televizyonda yakmaya çalışıyorsunuz. Bunu yapsaydınız ne olurdu biliyor musunuz? Bu bilgi için başka kimsede olmadığı için bize ödeme yapıldı. Eğer ülke çapında içini dökmüş olsaydın, ajansa hepimizin değerinden daha fazlasını borçlu olurduk."

"Aynen öyle. Konuşmadan önce onu oradan çıkarmam gerekiyordu," diye açıkladı Col, Lacey'yi stüdyodan çıkarırkenki görüntüleri beş dakika içinde yaklaşık yüzüncü kez oynatılırken. "Oraya girip onu almaktan başka seçeneğim yoktu. Beni buna o zorladı."

"Bu sahneyi yaratman için seni o mu zorladı?" Rex uzaktan kumandayı TV.

Polis, haberi yapan bağımsız gazeteciyi arıyor
Venezuela komplosu sadece üç yıl önce. Güvenliği konusunda ciddi endişeler var.

Televizyon, Rex susturmak için sessiz düğmesine basana kadar bangır bangır çaldı. "Üzgün değilim," diye ısrar etti Lacey, Col'un üzerindeki baskıyı azaltmak için

Ağzını tekrar açtı. "Bana yalan söyledin. Bana her şeyi sildiğini söyledin. Ama onu sattın ve şimdi kan paranı alamayacağından endişeleniyorsun."

Rex, "Bunu en başta sahip olması gereken taraflara devrettik," diye homurdandı. "Yozlaşmış ve suçlu senatörler için denge ve denetleme mekanizmaları var. Gerçek bir başvuru yolu var. Ama siz spot ışıkları altında olmak istediniz, bu yüzden de ilk etapta doğru kanallara yönlendirmek yerine üzerine oturdunuz ve kendinizi kolay hedef haline getirdiniz."

"Bunu en başta da söyleyebilirdin," diye sızlandı Lacey. "Bana yalan söylemek zorunda değildin!"

Rex ona haince bir bakış fırlattı. "Size yalan söylemek daha kolay, çünkü gerçeklerle ne yaptığınızı biliyoruz."

"Ne?"

"Bunu kendi kişisel zaferiniz için satıyorsunuz."

"Siktir git," diye hırladı Lacey, yüzü buruşmuştu. "Senin kendi işin var, benim de kendi işim. Ben yapıyorum. İnsanlar neler olup bittiğini bilmeyi hak ediyor. Kimin kime ne yaptığını bilmeyi hak ediyorlar. Hak ediyorlar..."

"Yeter!" Rex gürledi. "Dünyanın geri kalanının neyi hak ettiği konusunda endişelenme. Bu aptal oyun için hak ettiğin şey hakkında endişelen. Col olmasaydı, şu anda ölmüş olurdun."

"Oh, saçmalık."

Chase yanlarına geldi ve önlerindeki sehpaye bir resim yapıştırdı. Col'un bakmasına gerek yoktu. Ne olduğunu biliyordu. Chase yine de Lacey'nin yararlanması için açıkladı. "Bu bir keskin nişancı, caddenin karşısındaki binanın stüdyosunun dışında. Her yerdeydiler. Col sana ulaşmak için hazırda bekleyen bir ekibin yanından geçmek zorunda kaldı. Onu kendilerinden biri zannettikleri için şanslı."

"Ne yani, artık her stüdyonun önünde keskin nişancılar mı var?"

"Senatör Fishland'ın ofisi, tüm medya kuruluşlarının telefonlarını dinliyor.

Şehirde. Aradığınızda biliyorlar. Adamları doğru noktalara seferber etmek fazla zaman almaz. Kafandan vurulmana saniyeler kalmıştı. Açıkçası, beynin duvara boyanmadan oraya girmeyi nasıl başardığını bilmiyorum," diye homurdandı Rex. "Onlarca kez ölmüş olmalıydın Lacey."

Sonunda sustu, huysuzlandı.

"Sana gelince, Col." Rex dikkatini tekrar Col'a çevirdi. "Yaptığın şeyi nasıl yaptığını sevmiyorum, bu serpintiyi sevmiyorum, ama sana kredi veriyorum. Eğer bunu yapmamış olsaydın, şu anda infaz tarzı görüntüler izliyor olacaktık."

"Evet," diye kabul etti Col. "Sırf bir şeyi kanıtlamak için canlı yayında beynini uçururlardı. Sanırım yayının ülke çapında yayılmasını bekliyorlardı."

"Bu Fishland'i pek masum göstermez," diye homurdandı Lacey. "Onu masum göstermesi gerekmezdi. Onu masum göstermesi gerekmezdi. konuşmayı düşünen herkese, sonlarının ölüm olacağı mesajını veriyor. Bu seninle ilgili değil Lacey. Bu senatörle ya da bu hikâyeyle de ilgili değil. Bu, çenesini ne zaman kapatacağını bilmeyen küçük kızların başına gelenlerle ilgili," diye homurdandı Col.

Lacey kendi kendine kaşlarını çatarak onun yanına büzüldü. Bunu anlamamıştı. Kendini ne kadar tehlikeye atarsa atsın, bunun olası sonuçlarını asla anlayamıyor gibiydi. Sanki lanet olası beyninde sonuçların olması gereken yerde bir parça eksikti.

"Peki şimdi ne olacak?" diye mırıldandı. "Herkes beni arıyor."

"Başımızı öne eğeceğiz. Göze batmayacağız ve resmi kanallar bu konuyu düzgün bir şekilde ele alana kadar bekleyeceğiz."

"Yani büyük planın bu mu?" Dramaya yeniden başladığında gözleri fal taşı gibi açıldı. "Tüm kanıtlarımızı teslim edip öylece beklemek mi? Kanıtları verdiği kişilerin bu işin bir parçası olmadığını nereden biliyorsun? Çürümenin ne kadar derinlere indiğini bilmiyorsun."

"Hesaplarımızda para olduğunu biliyorum. Ve hayatının sonuna kadar gözümüzün önünden ayrılmayacağını da biliyorum!" Rex öfkeyle homurdandı. "Bunun bedelini ödeyeceksin Lacey. Her birimiz seni bunun için cezalandıracağız, ta ki söz konusu olanın hayatından fazlası olduğunu öğrenene kadar. Prensiplerin başkalarının ölümüne yol açtığında hiçbir anlam ifade etmez."

"Özür dilerim!"

"Değilsin," diye hırladı Rex. "Ama olacaksın. Col, sen başla."

OceanofPDF.com

On Dokuzuncu Bölüm

Lacey

Korku karnını delip geçti. Başının ciddi bir belada olduğunu kulübeye dönmeden ve uydu haberlerini görmeden çok önce anlamıştı. Col onu tabureden tuttuğu anda boku yediğini anlamıştı. Ellerini ve ayaklarını birbirine bantlayıp ağzını tıkadığında ve onu minibüsün arkasına, genellikle nefret ettiği kafese koyduğunda rahatlamıştı. En azından o zaman onun için gelen beş öfkeli paralı askerle konuşmak ya da kendini açıklamak zorunda kalmamıştı.

Yaptığı şeyi neden yaptığını umursamadılar. Kendini tehlikeye atmış olması umurlarındaydı. Gazetecilik etiğinden ya da anlatılan hikayenin öneminden anlamıyorlardı. Onlar parayı önemsiyorlardı. Parayı almak, elde tutmak ve -itiraf etmeliydi ki- onu güvende tutmak için kullanmak.

Artık cezadan kurtulmak için tartışmak mümkün olmayacaktı. Odada tek bir sempatik yüz bile yoktu. En azından Albay Rex onu az önce kurdun önüne atmıştı.

Yan tarafa bakma riskini göze aldı ve adamın karanlık bakışlarını gördü. Bu onda kendi üzerine kıvrılma ve merhamet için inleme isteği uyandırdı. Col tehlikeli derecede ateşliydi ama aynı zamanda ona karşı en az şefkati ve en çok öfkeyi de o gösteriyordu. Onun cezalandırma adına yapacaklarından korkuyordu.

Col ayağa kalktı ve parmağını ona doğru uzattı. "Dışarı gel."

Gerçekten başka bir seçeneği olmadığını bildiği için uysalca onu takip etti.

Dışarısı soğuktu. Havadaki soğuk meme uçlarını sertleştirdi ve eğer korkunun zaten böyle bir etkisi olmasaydı titremesine neden olabilirdi. Diğerleri içeride kaldı. Onu Col ile yalnız bırakıyorlardı. Chase bile onu savunmak için dışarı çıkmıyordu. Col'un gazabıyla tek başına yüzleşmek zorundaydı.

Ayağa kalkıp ona bakarken, bunun çok uzun zamandır beklediğini biliyordu. Bu sadece son günkü olaylarla ilgili değildi. Üç yıllık öfkesi üzerine salınmak üzereydi. Adamın aklında ne olduğunu bilmiyordu ama bunun iyi bir şey olmayacağını biliyordu.

"Zekisin ama hiçbir şey bilmiyorsun," diye sertçe söze başladı Col. "Venezuela'da bu kadar uğraştıktan sonra düşünebilirdim,

daha dikkatli olurdun, ama değilsin. Dikkatsizsin, umursamazsın ve sanki ölmek istiyorsun."

"O kadar da tehlikede değildim! Kendimi savunabilirim."

"Kendini bir osuruğa karşı savunamazsın," diye alay etti, güçlü kollarını göğsünde kavuştururken dudağı kıvrıldı. "Kendini savunmak için erkeklere muhtaç olan zayıf, küçük bir kızsın ama bu gerçek hoşuna gitmiyor, bu yüzden ne kadar özgür ve eşit olduğunu haykıran bir aptal gibi etrafta koşturuyorsun. Ne var biliyor musun kızım? Eşit değilsin. Benimle değilsin. Hiçbirimizle değilsin. Bir kadının savaşta bir erkeğe denk olmasının tek bir yolu vardır, o da silahı olmasıdır. Sana bunlardan biriyle güvenirsem lanetlenirim."

"Neden? Senin üzerinde kullanacağımı mı düşünüyorsun?"

"Bunu senden beklemezdim," diye hırladı. "Sana yardım eden insanlara düşman olmayı seviyorsun."

Artık onu düpedüz kızdırıyordu. "Siktir git Col. İstesem kışına tekmeyle basarım," diye hırladı.

Col gözlerini devirdi. "Hayalperest."

"Yapabilirim! Kendimi savunuyordum!"

"Oh, nefsi müdafaa. O zaman, kendini savunmayı öğrendiğini bilmiyordum," diye güldü Col. "Eminim bu fizik kurallarını tamamen değiştirir ve küçücük bir kadını bir şekilde bir erkekle dövüşebilir hale getirir. Hadi o zaman, ben seninkini parçalamadan önce sen benim kışımı nasıl tekmeleyeceksin göster bana."

Venezuela'dan sonra Lacey dövüş sanatlarına gerçekten ciddi bir zaman ayırmıştı. Col'un temelde haklı olduğunu bilecek kadar zaman geçirmişti: onun cüssesindeki bir kadın, ne kadar iyi olursa olsun, onun gibi bir adama karşı doğrudan bir nakavt dövüşünde başarılı olamazdı. Başarılı olmanın sadece iki yolu vardı: kaçmak ya da kirli dövüşmek.

Az önce ona kendini savunabileceğini söylediği için birincisi gerçekten bir seçenek değildi, bu yüzden ikincisini seçti. Taşaklarına doğru hamle yapmak, sonra geri çekilip yumruğunu olabildiğince sert bir şekilde çenesine indirmek ona hiç de azımsanmayacak bir zevk verdi.

Darbe hiç temas etmedi. Çalımını savuşturmak için yana döndü ve ileri fırlayan bileğini yakaladı. Kolunu yakaladığını hissettiği anda panikledi. Kendini kurtarmaya çalıştı ama adamın eli küçük kolunu demir gibi sarmıştı. Lacey diğer yumruğunu da savurdu ama adam onu da yakaladı ve kaşlarını çatarak ona baktı.

Birkaç saniye içinde her şey bitmişti. En iyi atışı onun için kesinlikle hiçbir şey ifade etmiyordu. Zayıf bir girişimdi ve keşke yapmasaydım dedi.

o.

"Şimdi ne olacak?" Col sordu.

"Siktir git," diye küfretti, utanmıştı. Gerçek şu ki, tüm bu kendini savunma

Dünyadaki hiçbir ders onu Col'un dengi yapamazdı. O dövüşmek için yaratılmıştı ama Col öyle değildi. İstese yine de onun taşaklarını tekmeleyebilirdi ama ikisi de bunun sonunun iyi olmayacağını biliyordu.

"Sırlıslıkla yüz yirmi kilosun," diye homurdandı ona doğru.

"Ben iki kırk kiloyum. Sana neler yapabileceğimi biliyor musun?"

"Evet!" diye bağırdı. "Evet, biliyorum!"

Onu sert vücuduna doğru çekti ve ona doğru hırladı. "Sana ne yapacağımı biliyor musun?"

"Canımı yak."

"Evet."

Burun buruna, göz göze geldiklerinde aralarında bir sıcaklık, acımasız bir öpüşmeye dönüşen karşılıklı bir nefret kıvılcımı çaktı. Col onun kıcını kavradı ve sertçe kendine doğru çekti, diğer eli saçlarındayken dili ağzının içinde geziniyor, vermesi gereken her şeyi ve daha fazlasını talep ediyordu. Bu bir sevgilinin öpücüğü değildi. Bu, onu harap edecek bir adamın öpücüğüydü. Col üzerindeki giysileri yırtıp atarken Lacey'nin kalbi göğsüne çarpıyor, sahip olduğu tek kıyafeti parçalara ayırıyordu.

Eli göğsünü sıktı ve onu bir ağaca doğru itti. Dişleri meme ucunu bulup kenetlendiğinde bir çığlık attı ve dili onu zevkle acı içinde haykırmasına neden olan kırbaç darbeleriyle cezalandırırken o hassas tomurcuğu yerinde tuttu.

"Hepsi sana sahip oldu," diye homurdandı Col. "Ama hiçbirini seni hak ettiğin gibi sikmedi."

Bacaklarını açarak onu yerden kaldırdı. Külotunu yana çekerek amını ortaya çıkardı, böylece sikinın sert palası yarığını bulabildi. İleri geri itti, horozunun başı kabaca yarı boyunca kayarak sularını topladı.

"Sen küçük bir sürtüksün," dedi horozunun sıcak başı dış dudaklarının arasında saklanan soğuk küçük klitorisini bulurken.

Chase'in kendisinin bir sürtük olduğunu düşündüğünü sandığında, bu yıkıcı olmuştu ama bu kelimeyi Col'un ağzından o ateşli, nefret dolu tonlarda duymak vücudunu erotik bir ateşle yakmıştı. O bir sürtüktü. Umurunda değildi. Ondan ne kadar nefret etse de, tıpkı diğerleri gibi onun da amına ihtiyacı vardı. Bağışıklığı yoktu.

"İslanmışsın," diye homurdandı, bir eliyle onu desteklerken diğer eliyle sikinin başını amına vurdu. "Neden bu kadar ıslaksın?"

"Çünkü ben bir sürtüğüm," dedi, kelimeyi sahiplenerek. "Sen iki kırk yaşında olabilirsin ama benim öyle olmama gerek yok. Beni istiyorsun. Beni istemediğin için çok kızgınsın."

"Kapa çeneni," diye homurdandı ve kızın ağzını bir başka sert öpücükle kapattı.

Adamın avucunun bacaklarının arasında kaydığını ve ayağının bacaklarını daha da açtığını hissetti. Bir eliyle bileklerini kavradı ve onu ağaca yasladı, parmakları kızın açılmış yarığı boyunca ilerliyordu. Amcığına defalarca şaplak atarak onu kamburlaştırdı ve acı içinde haykırmasını sağladı. Çok acıyordu. Hassas alt dudakları cezanın altında şişiyordu ama umurunda değildi. Bunun canını yakmasını istiyordu ve belki onun da canının yanmasına ihtiyacı vardı.

"Seni becereceğim," diye hırladı kızın ağzına karşı. "Amını parçalayacağım kızım."

Adam kabaca kadının içine doğru itti ve yarağı içine girerken kadın çığlık attı, adam en başından beri acımasız, amansız vuruşlarla onu döverken saçları çılgınca ileri geri sallanıyordu.

"Göt herif," diye tısladı amcığı adamın sikinin etrafında kenetlenirken. "Küçük orospu," diye homurdanarak onu öfkeyle öptü.

Ona aldığı kadar iyi verdi, en karanlık, en vahşi hayvani dürtüleri serbest kaldı, acımasızca seviştiler, tırnakları sırtını tırmaladı, bacakları kalçalarına sarıldı. Ondan nefret ettiği kadar onu istiyordu da. Ona ihtiyacı vardı. Buna ihtiyacı vardı. Diğerlerinin hiçbiri ona bu rahatlamayı sağlayamazdı. Sadece Col verebilirdi, çünkü Col'un onu tamamen ve bütünüyle mahvetmekten başka bir şey umurunda değildi. Gözleri onun ruhunu tararken amını parçalıyor, siki o kadar derine giriyordu ki, vuruş üstüne vuruş yaparak rahim ağzına çarptığını hissediyor, onu iliklerine kadar cezalandırıyordu. Bu, beklediği bağışlanmaydı, sadece onun verebileceği bir cezaydı.

Birbirlerine bağlıydılar. Tamamen. O karanlıktı. O ise aydınlıktı. Adam onu alt etmek istiyordu ve kadın da adamın onu hak ettiği geceye çekmesini istiyordu.

"İnançsız küçük sürtük," diye hırladı. "Yalancı küçük kaltak."

Her kelimeye, amını sızlatan yıkıcı bir itiş eşlik ediyordu. Kızın klitorisi adamın sert kasık kemiğine sürtünüyordu ve kız adamın talepkâr vücudu ile arkasındaki ağaç arasında sıkışıp kalmıştı, paralı asker kızın yumuşak bedeninden zevk alırken kaba kabuklar kızın sırtını çiziyordu.

ağzı göğüslerini ve meme uçlarını buluyor, yalıyor, ısırıyor ve çığlık atmasına neden oluyordu.

"Sadist lanet olası pislik!" Amcığı sikinin etrafında kasılırken ve kasılırken, ona sahip olduğu her şeyi vermesini isteyen umutsuz kasılmalarla onu sağarken bile ona kelimeler fırlattı.

Col karşı koyamadı. Onu kabaca öptü, içine boşalırken vücudu onunkine çarptı, bacaklarını onun etrafına sararak onu içinde derinlemesine tutarken tohumu kalın yükler halinde amına aktı.

Sonra orgazm azaldı ve uyarılmadan yoksun bir şekilde öylece kalakaldılar. Adam kızın amından kaydı ve kızın ayakta durmasına izin verdi, ağrıyan seksi kalçalarının arasında zonkluyordu. Onu hâlâ içinde hissedebiliyordu. Muhtemelen uzun bir süre daha hissedecekti. Adam sert ve acımasız davranmıştı ve kadın bunun her zerresini hak etmişti.

"Lacey..."

"Evet?"

"Senden nefret etmiyorum," dedi Col, parmaklarını kızın saçlarında gezdirerek. "Biliyorum."

Ona tuhaf bir bakış attı ve yorgun bedenini kendi bedenine yaslamasına izin vererek onu kendine yaklaştırdı. "Öyle mi? Ukala küçük şey."

"Beni nerede bulacağını biliyordun. Bunca zamandır beni herkesten daha yakından izliyordun. Herkes deli bir kadın gibi kaçtığımı düşünürken sen nereye ve neden gittiğimi biliyordun. Beni yakaladın çünkü beni anlıyorsun."

"En iyi avcılar avlarını tanırlar," dedi Col karanlık bir sırıtışla. "Neyin peşinde olduğunu bildiğimden emin olabilirsin. Birinin bunca zaman sana göz kulak olması gerekiyordu. Diğerlerinin dikkati senin bedenine o kadar dağılmıştı ki. İsteseydin onları uykularında öldürebilirdin."

"Ben katil değilim."

"Hayır. Sen bir ispiyoncusun. Yardım edemiyorsun ama koşup anlatıyorsun," dedi kıcını okşayarak. "Ve bir gün bu hikayeyi de anlatmaya çalışacağını biliyorum, değil mi? Muhtemelen kafanda yazmaya başlamışsındır bile."

"Her şeyi anlatmak zorunda değilim," dedi. "Dersimi aldım."

"Göreceğiz bakalım."

Karnının sıkıştığını hissetti. Onun kendisine inanmasını istiyordu. Birdenbire onun ne düşündüğü çok önemli oldu.

"Col, gerçekten, söylemeyeceğim. Bana çok kızgın olduğunu biliyorum ama diğerleri de öyleydi. Ama senin için durum farklıydı ve nedenini bilmiyorum ama ben

Öyle olduğunu biliyorum ve özür dilerim."

Ona uzun ve düşünceli bir bakış attı. "Seni neden diğerleri gibi affedemediğimi gerçekten bilmek istiyor musun?"

"Evet, lütfen." Gözleri yaşlarla buğulanmıştı. "Her neyse, çok üzgünüm."

Cüzdanını çıkardı ve içinden bir resim alıp Lacey'ye uzattı. Col'u ve ona çok benzeyen ama tekerlekli sandalyede olan başka bir genç adamı gördü.

"Bu benim kardeşim. Özel ihtiyaçları var. Tesis masraflarını ben ödüyorum. Taburcu olduğumuzda ödemeleri sürdüremedim. Sevdiği evden çıkıp, ilaçları ve gözetimi konusunda daha az dikkatli oldukları bir eve taşınmak zorunda kaldı. Uzun lafın kısıası, o gün iki kez ilaç aldığını unuttuğu için aşırı dozda ilaç aldı. Neredeyse ölüyordu."

Lacey'nin midesi suçluluk duygusuyla sıkıştı.

"Col... Çok üzgünüm. Eğer geri alabilseydim, alırdım. Gerçekten yapardım."

O şimdi iyi mi?"

"İlk maaşımızı aldıktan sonra onu önceki evine geri götürdüm. Durumu iyi."

"Diğerleri... Rex ve..."

"Bilmiyorlar."

"Kardeşini bilmiyorlar mı?"

"Hayır," dedi Col. "Ailem hakkında konuşmam."

"O zaman kardeşin hakkında tek kelime etmeyeceğim," diye söz verdi ciddiyetle. "Hiçbir zaman. Sır tutamayacağımı düşündüğünü biliyorum ama bunu tutacağım."

Col omuz silkti. "Önemli değil," dedi. "Sadece neden acı çekmek zorunda olduğunu bilmeyi hak ettiğini düşündüm."

Vücudunda küçük, karanlık bir ürperti dolaştı. Evet. Ona acı çektirmişti ve o da bunun her dakikasını sevmişti. Col için acı çekmek güzel ve yoğundu. Acı veriyordu ama boş olduğunu bilmediği bir yanını da dolduruyordu.

Kendini onun göğsüne bastırarak gözlerinin içine baktı. "Tekrar acı çekmek zorunda kalacak mıyım?"

Karanlık bir bakışla ona baktı, eli kıcını kabaca kavradı. "Oh, Tanrım, evet," diye söz verdi. "Bu kıcı alacağım."

"Ne..."

"Göt deliğini sikmek istiyorum," diye tekrarladı Col.

"Sertçe." "Oh. Uhm."

"Evet, oyunda senin amın olmadığında o kadar kolay değil, değil mi?" diye homurdandı Col. "Senin zevk almayacağın bir parçanı almak istiyorum. Kıcını kırmızıya boyamak ve sonra ağlayana kadar sikmek istiyorum."

Ona korkunç şeyler söylüyordu. Korkunç, kötü şeyler. Onu incitmek istiyordu. Ağlamasını istiyordu. Sikini onun en pis deliğine sokmak ve onu orada da cezalandırmak istiyordu. Korkmuştu ama ona doğru bastırmaktan kendini alamadı, bacağına yaramaz klitorisine, sularının ve adamın dölllerinin karışımına buladı.

"Seninle daha yeni başladım, kızım," diye söz verdi Col karanlık bir şekilde, kıcını okşayarak. "Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök."

Onun yanına çöktü, elleri ve dizleri üzerinde toprağın içine girdi. Bu iğrenç ve ahlaksızcaydı. Bu yanılttı. Col onun arkasında diz çöktü ve onun gardıroptan aldığı eteğin kalan kısmını yukarı çektiğini hissetti.

"Her tarafın döl ve pislik içinde," dedi ve çıplak kıcına, kızın ciyaklamasına neden olacak kadar sert bir tokat attı. "Sen pis küçük bir sürtüksün, değil mi?"

"Evet," diye yumuşakça inledi.

Adam eteği yukarı itti ve kız onun yumruğunu külotunun köşebentine doladığını ve çektiğini hissetti. Tek iç çamaşırını mahvederken bir yırtılma sesi duyuldu ve sonra onunla arasında soğuk havadan başka bir şey yoktu.

Adamın spermlerini ve sularını toplayıp göt deliğinin dar tomurcuğuna doğru ittiğini hissetti. Parmağını oraya itmeye başladığında dudaklarından bir inilti kaçtı ama umurunda değildi. Hoşuna gitmişti. Canının yanmasını istiyordu. Onu cezalandırmak istiyordu ve bu bilgi sadece amını daha da ıslattı.

"Sen kötü bir kızsın," diye hırladı. "Diğerleri ne kadar kötü olduğunu bilmiyor. Rex senin bir velet olduğunu düşünüyor. Chase senin bir melek olduğunu düşünüyor. Ama ben senin ne olduğunu biliyorum Lacey. Sen kavgacı küçük bir yalancısın, hayatta kalıyorsun çünkü ne gerekiyorsa yapıyorsun. Zayıf değilsin. Kırık değilsin. Bizim korumamıza ihtiyacın yok. Her şeyden ve herkesten kurtulabilirsin. Bu yüzden sürekli bela buluyorsun. Çünkü bu senin lanet ruhunda var."

Parmağını kızın kıcından çıkardı ve birkaç kez sertçe tokatladı, avuç içi kızın kıcında patlayarak çığlık atmasına neden olan sert tokatlar attı.

"Bekliyor olacağım Lacey. Her çuvalladığında. Her itaatsizlik ettiğinde. Seni bana göndermelerini sağlayacağım, çünkü seni gerçekten cezalandırabilecek tek kişi benim, değil mi?"

"Evet!" Kelimeyi haykırdı.

"Yaptıkları şey çok nazik, değil mi?" diye devam etti, eliyle her seferinde onu ağlatacak kadar sert bir şekilde kıkına vurarak. "Seni kızdırıyorlar ve yaklaşıyorlar, ama ruhundaki karanlık küçük fahişeyi asla tatmin etmiyorlar."

Parmağını kızın kıkına sokup çıkararak, hayatında hiç olmadığı kadar sert bir şaplak attı. Canını yaktı ama acının ötesine geçti. Her yerini ısıttı. Topraktaydı ama aynı zamanda uçuyordu da, daha önce hiç olmadığı kadar hafıftı.

Adam parmağını çekip sikini deliğine dayadığında, kız vahşi bir ihtiyaç iniltisi çıkardı. Onu orada becermesine ihtiyacı vardı. Onu kıkının içinde sert ve kaba hissetmeye ihtiyacı vardı. Bunu arzuluyordu ve o da bunu ona verdi, sürekli ileri doğru itti.

"Oww, Col... Owwww, siktir..."

"Acıdığını biliyorum," diye homurdandı usulca. "Öyle olması gerekiyor. Bırak acısın, Lacey. Karşı koyma."

Adamın kalın başının onu daha da genişlettiğini ve sfinkterinin açılmasına neden olduğunu hissetti. Aniden bir patlama hissi oldu ve sonra sert şaftı onun içindeydi ve onu orada, iyi kızların asla becerilmediği yerde beceriyordu.

Kalçalarını kavradı ve kıkını amını kullandığı gibi kullandı, kasları ona yol verdikçe ve içeri girmesine izin verdikçe daha yoğun hale gelen uzun vuruşlar, inlemeleri ve inlemeleri sadece onu daha da sertleştirmeye hizmet ediyordu. Amını bir kayganlaştırıcı gibi kullanarak amından biraz daha ıslaklık aldı ve kıkının derinliklerine doğru ilerlerken sikine sürdü.

Lacey'nin arzudan başı dönüyordu, tüm vücudu ve kendisini tamamen nasıl cezalandıracağını bilen bu intikamcı adam tarafından becerilme ve perişan edilme anına kapılmıştı. Adam onu daha sert ve kaba bir şekilde becerirken elleri toprağa gömülüyor, her hamlede ormana doğru çığlık atıyordu.

"Ben de bu deliğin içine boşalacağım," diye söz verdi. "Benim için damlayacaksın, kızım. Sen de uzun süre benim için acı çekeceksin. Chase ya da Max ya da Rex ya da Brian siklerini içine her soktuğunda, hissedeceğin benim."

Boşalmak üzereydi. Buna inanamıyordu ama orgazmın eşiğindeydi. Sözleri şiddetli ve acımasızdı, siki kıkının içinde sertti, ama amı arzuyla ağrıyordu ve klitorisi bir

Col onun kıcını kendi kükreyen orgazmına kadar döverken, serbest bırakılması için çaresizce karıncalanan sinirlerin acı verici tomurcuğu, onun üzerindeki hakimiyeti, ağırlı deliğinin derinliklerine yeni bir cum yükü atarken tamamlandı.

Lacey onun geldiğini hissedince çığlık attı. Adam onun altına uzanıp klitorisini çimdikledi ve sanki bir roketi harekete geçiren bir düğme gibiydi. Coşkuyla çığlık attı ve onun altında kıvrandı, orgazmı o kadar güçlüydü ki, ortasında bilincini kaybetti, zevk, acı ve kir hepsi bir araya gelen karanlıkta birbirine karıştı.

Adamın onu kaldırıp kollarına aldığını hissettiğinde sadece yarı duyusaldı. "Seni temizlemenin zamanı geldi kızım," diye mırıldandı. "Sevişmen gereken dört adam daha var."

OceanofPDF.com

Yirminci Bölüm

Maksimum

Bir gün sonra.

Max parmaklarını Lacey'nin çok iyi şaplaklanmış ve sikilmiş alt dudaklarında nazikçe gezdirirken, "Geri kalanımız için onun amını mahvetti," diye yakındı. Oturma odasındaki kanepede oturuyordu ve Lacey kollarında çıplak bir şekilde kıvrılmıştı. Şehirden döndüğünden beri Lacey'nin giyinmesine izin verilmemişti ve bu hoşuna gitmişti. Hoşuna gitmeyen şey ise kızın ne kadar ağrıyor olduğuydu. Adam onu o hassas küçük noktasından okşadıkça kıvranıyor ve küçük bir inleme sesi çıkarıyordu. Col onun üzerinde gerçekten çok uğraşmıştı.

Max tüm bu olanlardan sonra Col'dan nefret etmesini bekliyordu, ama daha utangaç görünmesine rağmen diğerleriyle olduğu gibi onunla da kucaklaştı. Çoğu zaman onunla göz göze bile gelemiyordu. Col ikisine baktı ve kendinden memnun bir şekilde sırttı.

"Hepimizin bir sırası var sanıyordum," diye yakındı Max.

"Var," dedi Rex. "Sadece hepsinin aynı anda olması gerekmiyor."

Lacey küçük bir inilti çıkardı. Bunu gerçekten yaşayacaktı, hem de uzun bir süre. Yaptığı pislikten kimse memnun değildi. Hâlâ haberlere çıkıyordu ve bu da Rex'i her gördüğünde kızdırıyordu. Max, haberler her açıldığında patronun televizyonu kapattığını görüp çok gülüyordu.

"Max," diye inledi. "Bana kızgın değilsin, değil mi?"

"Sana hiç kızgın değilim. Minibüs çalmak kötü bir şey ama sen benim minibüsümü çaldın ve diğer çocuklar anahtarları içinde unuttuğum için beni azarladılar, bu da başıma bela oldu. Benim de senin başını ağrıtmam uygun olur, değil mi?"

"Ama ağrım var," diye yakındı biraz somurarak. Çok tatlıydı ve onunla nasıl oynayacağını biliyordu. Onu her türlü cezadan kurtarmak istiyordu. Chase, Col'un ne yaptığını görünce çoktan vazgeçmişti. Chase de ona bilgi sattığı için hâlâ kendini suçlu hissediyordu ve bu da ona yardımcı olmuyordu.

"Pekâlâ," dedi adam, kızın amını okşayarak. "Çok iyi bir kız olacağına söz verdiğin sürece."

"Çok iyi olacağım," diye söz verdi. "Ne istersen yaparım!" Col homurdandı ve başını salladı. "Onu şımartıyorsun."

"Onu şımartmaya iznim var," diye karşılık verdi Max. "Beş erkeğin onu mahvetmesine ihtiyacı yok." Lacey'nin tatlı yüzüne baktı. "Seni affediyorum prenses," dedi. "Sanırım geriye sadece Brian ve Rex kalıyor."

"Teşekkür ederim!" Lacey kollarını onun boynuna doladı ve yanağından öptü, gözleri gerçek bir minnettarlıkla parlıyordu. "Çok teşekkür ederim, Max! Çok iyi olacağım ve diğerleri benimle işlerini bitirdiğinde bunu telafi edeceğime söz veriyorum."

"Sorun değil," diye gürlledi ve kızın poposunu okşadı. "Sadece beni bir daha aptal yerine koyma."

"Yardıma ihtiyacı yok," diye ekledi Col.

OceanofPDF.com

Bölüm Yirmi Bir

Lacey

Üç gün sonra.

Chase ve Max'ten merhamet görmüştü ama Brian onu cezalandırma hakkını geri almamıştı. Lacey onun için ne sakladığını merak ediyordu. Col'dan sonra, aslında artık korkmuyordu. Hiçbir şey Col'un yaptığından daha şiddetli olamazdı ve Brian sadizm belirtisi göstermiyordu, bu yüzden en kötü acının sona erdiğinden emindi.

Bir öğleden sonra ona oldukça rahat bir şekilde yaklaştı, sanki tüm mesele ikinci bir düşünce meselesiymiş gibi.

"Lacey, benimle atölyeye gelir misin?"

Brian o zarif gülümsemesiyle gülümsedi, her zaman onun kızarmasına neden olan gülümsemesiyle. Her erkeğin yanında farklı bir kadın oluyordu. Brian'ın yanında kendini bir hanımefendi gibi hissediyordu, her ne kadar gözden düşmüş bir hanımefendi olsa da. Bu nazik davet, Brian'ın onun için hazırlamış olabileceği şeyleri yalanlıyordu.

"Senin için çok özel bir planım var."

Elinden tuttu ve onu atölyeye götürdü. Kendini gergin bir şekilde gülümserken buldu. Brian'la pek fazla vakit geçirmemişti. Çoğu kişiden daha çekingendi ve istenmedikçe konuşmalara karışmazdı. Col ve belki de Rex gibi onun da kendisine kızgın olduğundan biraz şüpheliydi. Rex muhtemelen onunla henüz muhatap olmadığı için mesafeliydi. Col'dan sonra en çok endişelendiği kişi oydu.

"Aman Tanrım!" Brian onu atölyeye götürürken bir nefes aldı. Çok ama çok özel bir şey hazırlamıştı.

Steroidler üzerinde lanet bir makineydi.

İki uzun ayrı siyah şafttan çıkan iki yapay penis sondası vardı. Başka bir kola bağlı bir kürek ve kim bilir ne için küçük bir eklenti vardı. Şaftların ve sondaların önüne üstü kapalı bir bank yerleştirilmişti. Brian ona doğru ilerledi ve masasını gösteren bir garson gibi bir jest yaptı.

"Uzan lütfen."

Brian her zaman çok kibardı. Aralarında en sapkın olan oydu, ama maçoşluk taslayarak ağırlığını ortaya koymasına gerek yoktu. O

meraktan kendisine söyleneni yapardı. Yüzüstü bankın üzerine yerleştğinde oldukça rahat olduğunu fark etti.

Brian, "Col seni iki yerinden aldı, ama o tek bir adam ve sadece bir siki var," dedi. "Bu seni üç deliğinden de almamı sağlayacak."

"Aslında hiç birlikte olmadık," dedi biraz utanarak.

Brian onun yanına çömeldi ve uzun parmaklarını saçlarında gezdirerek nazikçe yolundan çekti. "Bu seni rahatsız ediyor mu? Chase seninle yakınlaşmadığı için üzgün olduğunu biliyorum."

"I..." Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum. Sadece makinelerinize alıştım."

Yakışıklı bir gülümseme takındı. "Sanırım birlikte olduk," dedi. "Vekillerimi kullanıyorum ama senin zevkini görüyorum. Çok güzel kızarıyorsun ve seni daha uzun süre doruğun eşiğinde tutabilirim."

"Beni cezalandırıyor olman gerekmiyor mu?"

"Belki," dedi hınzır bir sırıtışla. "Ne kadar cezalandırılmış hissedeceğini göreceğiz. Seni bağlayacağım, böylece seni yerinde tutabilir ve her şeyi kalibre edebilirim. Benim için biraz daha geriye kay, dizlerin yerde, popon bankın kenarında olsun."

Kendisine söyleneni yaptı ve arkasını Brian'a ve makinelerine tamamen erişilebilir bırakacak bir pozisyona geri döndü. Dizleri için birkaç küçük yastık aldı ve sırtına büyük siyah deri bir kayış sardı. Genellikle bağlanmış olmanın verdiği panik hissi hiç artmadı. Derin bir iç çekerek bankın üzerinde gevşedi ve olacıklara boyun eğdi.

Brian elini kızın poposunda gezdirdi. "Birlikte olmalıyız," dedi. "Makinelerden önce... senin için endişeleniyordum, Lacey. Ama sana ihanet edenin ben olduğumu biliyorum."

"Bunu Rex'in emriyle yapıyordun."

"Evet," dedi, parmakları hafifçe yarığının üzerinde gezindi, alt dudaklarını hafifçe ayırdı. "Ama yüzüne karşı yalan söyleyen bendim." Bir parmağını içine soktu, amının derinliklerine kaydırıp ve geri çıkardı. Kadın ıslanmıştı. Bu ceza başladığından beri neredeyse sürekli ıslanmıştı. Col onu sürekli bir arzu durumuna sokmuştu ve şimdi bankın üzerine bağlanmışken, Brian'ın parmağının üzerine sularını sızdırdığını hissediyordu.

"Bana yalan söyledin," diye kabul etti, parmağını çekip yerine sikinin pürüzsüz, sert başını koyarken usulca tısladı. Gözlerini kapatarak, adam yavaşça içeri iterken nefesini tuttu, onu yaydı

Tamamen telaşsız, durgun bir vuruşla aletin etrafındaki kedi. Brian bir usta gibi sevişiyor, amcığını nazikçe itaat etmeye zorluyordu. Onun içinde hareket ederken sırtını okşuyor, kalın sikini daha da derine sokuyordu.

"Aman Tanrım, Brian," diye yumuşak bir sesle inledi. "Bu... sen çok... aman Tanrım..."

Amından gelen yumuşak ıslak sesleri duyabiliyordu. Aleti içinde ileri geri hareket ediyor, onu tüm vücudunu dolduran parıltılı bir uyarılmaya doğru itiyordu. Brian içlerinde en sabırlı olanıydı. Onunla en son sevişen, onu etiyle en son dolduran oydu ve ayak parmakları kıvrılırken, çok şey kaçırdığını fark etti.

Adını tekrar tekrar inleyerek kalçalarını kıvırdı ve kendini olabildiğince onun üzerinde çalıştırdı. Ancak deri kayış fazla hareket etmesini engelliyordu. Kontrol tamamen ondaydı, kendini sabit tutarken amını yavaşça kaynamaya devam ettiriyordu. Adamın bir şeye uzandığını hissetti ve sonra yuvarlak bir yüzey klitorisini buldu. Sanki yerine kilitlenmiş gibi bir kırıma sesi geldi ve sonra titreşmeye başladı.

"Oooohhh, Briiaan!" diye ciyakladı amcığı zevkle dolup taşarken. Oyuncak klitorisine yaslanmıştı, titreşimler alt bedeninde çalışıyor ve onu orgazma doğru götürüyordu. "Boşalacağım!"

"Aferin kızıma," diye yatıştırdı Brian. "Benim için yap. Sikimin üzerine gel, tatlım."

İtaatkâr bir şekilde ve hemen boşaldı, orgazmının içinden geçtiğini hissederken amcığı onun sikini sıktı, omurgası boyunca spiral çizdi ve her tarafını karıncalandıran, nefes nefese kalmasına ve kıvranmasına neden olan parlak bir zevk çağlayanına patladı.

Ama adam hâlâ onun içindeydi ve vibratör hâlâ çalışıyordu. Tekrar boşalacaktı. İnledi ve kıvrandı, ama kaçamadı ve Brian onu biraz daha sert ve hızlı almaya başladığında, tekrar boşalmaya başladı. Ve tekrar.

"İçine boşalabilir miyim?" Brian, siki kadının içinde şişerken soruyu nefes nefese sordu.

"Evet!" diye bağırdı. Sorduğu soru çok güzeldi ama bu sorunun tek bir cevabı olabilirdi. Evet. Onun dölüne ihtiyacı vardı. Evet. Onu daha da içine almak zorundaydı. Evet. Evet. Evet, evet. Binlerce kez evet.

Kendini onun içinde harcarken bir çığlık attı, horozu kaygan yarığının derinliklerine daldı ve yükünü çıplak duvarlarının içine pompaladı. Ve hala bitmemişti, çünkü vibratör titreşmeye devam etti ve ek

dölün ıslaklığı ve amından klitorisinin üzerine kayan kendi uyarılması sadece zevki artırmaya yaradı. Alet ıslandıkça ıslandı, amcığı gittikçe daha da hassaslaştı ama Brian'ın onunla işi bitmemişti.

Onun bittiği yerde makineleri başladı. Neredeyse hemen yapay penis takılı şaftı kadının amına itti. Yine doldu, tutarsızca inledi. Yanaklarını ayırdı, dar küçük deliğini yağladı ve biraz daha küçük olan anal sondayı yerine yerleştirmeye başladı, kaçınılmaz olarak etinin yol vermesine neden olan bir vidalama hareketiyle itti ve büküldü.

"Brian," diye haykırdı. "Daha fazla dayanamayacağım."

"Evet, yapabilirsin," dedi sakince. "Vücudun güzel ve kaygan, seksin çok daha fazla uyarılmayı kaldırabilecek kapasitede ve popon da tahmin ettiğimden daha açık." Onu bir seks makinesiyle iki kez becermekten bahsettiği düşünüldüğünde, ne kadar da klinik bir dil.

Lacey orada öylece yatıyor, sondalar içine girmeye başladığında neredeyse sürekli orgazm hissiyle sarsılıyordu, yorulmayacak ya da gevşemeyecek, her iki hassas deliği de zamanın sonuna kadar doldurmaya devam edebilecek mekanik araçlarla itiliyordu. Sonsuza dek sikilecekti, terli, kıvranan bedeni onun zevk işkence aletine takılmıştı.

"Brian, lütfen... çıkar beni. Dayanamıyorum..."

Onunla yüzleşmek için etrafında yürüdü, güzel pürüzsüz kalın horozu elinde tuttu. Onun dölüyle ve sularıyla hala ne kadar ıslak olduğunu gördü. Adam öne çıkıp sikinin başını dudaklarının üzerinde gezdirirken bu manzara onu neredeyse başka bir orgazma sürükleyecekti.

"Yaramaz bir kızdın," diye yumuşak bir sesle nasihat eden Brian, dölle kaplı sikini kızın ağzına soktu. "Bir dahaki sefere böyle aptalca bir şey yapmaman için sana uzun bir ders vermem gerekiyor. Canın yanabilirdi Lacey ve bu hepimizin canını yakardı."

Lacey tutarlı bir şekilde cevap veremiyordu. Nefes nefese adamın sikinin etrafında dönüyor, temizlerken sikinin üzerine arzu salyaları akıtıyor, adamın tohumunun her zerresini boğazına alıyordu. O zamana kadar en az on kez boşalmıştı. Kalçaları zayıftı ve sürekli titriyordu, amı ve götü ticari olarak kullanılıyormuş gibi hissediyordu, sondalar hafifçe faz dışı aralıklarla içeri kayıyordu, böylece kışındaki tıpkı amındaki kayarken dışarı kayıyordu.

"Bunun senin için zor olduğunu biliyorum," dedi Brian, kadın bir başka doruk noktasına doğru feryat ederken sempatik bir sesle. "Ama öğrenmek zorundasın."

"Öğrendim, Brian. Söz veriyorum öğrendim!"

Vibratörü kapattı ve sondaları sabitledi. Amcığındaki serbest kalmıştı ama anüsündeki hâlâ etrafını sarıyordu. Onu bırakmak için hiçbir hareket yapmadı. Onu yerinde tuttu, kıcı doluydu.

"Ne öğrendin?" Soruyu nazikçe ve gerçek bir ilgiyle sordu. Belki de bir sadistti. Belki de sadece farklı türde bir sadistti.

"Bir daha böyle bir şey yaparsam boku yerim, biliyorum. Kelimenin tam anlamıyla." Biraz gülümsedi. "Başka bir şey var mı?"

"Hiç sanmıyorum..."

Brian makineyi tekrar çalıştırmak için uzandı.

"Hayır!"

Brian, "Tek cümlelik laflardan daha fazlasını öğrenmiş olmalısın," diye cesaretlendirdi. "Anlat bana. Ne öğrendiğini bilmek istiyorum. Hepsini."

"Hâlâ tehlikede olduğumu öğrendim," diye telaşla geveledi. "Davranışlarımla seni tehlikeye attığımı öğrendim. Col'un benden nefret etmediğini ve senin de görüldüğün kadar masum olmadığını öğrendim. Max'in görüldüğünden daha iyi olduğunu ve Chase'in hâlâ suçlu hissettiğini öğrendim ve Rex'i bilmiyorum çünkü günlerdir benimle gerçekten konuşmadı."

Brian başıyla onayladı ve bir düğmeyi çevirdi. Kıcındaki sonda hareket etmeye başladı, ileri doğru fırladı ve sonra kendi isteğiyle çıktı.

"Amını biraz dinlendireceğim," dedi. "Ama arkana fazla bir şey almamışsın ve bence biraz makine eğitimi alabilirsin."

"Sen hasta bir köpek yavrususun," diye inledi yapay penis kıcına girip çıkarken, yavaş bir hızda hareket ediyordu ve tam da Brian'ın söylediği gibi yapıyordu, kıcını rahatlatıyordu, böylece daha da rahat hareket edebiliyordu.

Geniş geniş sırttı. "Bu birime girmemin bir nedeni var," dedi. "Seninle istediğim kadar oynayamadım Lacey. Tüm bunlar yatıştığında, üzerinde deneyeceğim çok daha fazla makine var."

Lacey, kıcındaki yapay penis derinlere inerken homurdandı, bir kez daha geri çekilmeden önce deliğini iyice genişletti. O kadar çok boşalmıştı ki bir daha boşalmasının mümkün olmadığını düşünüyordu ama içinde bir şeyler oluşuyordu. Yakışıklı bir adam ona kendisi için planlarını anlatırken bir makine tarafından bağlanarak kıcının sikilmesinden kaynaklanan bir şey. Onunla çok emin ellerdeydi ve ona veriler hakkında yalan söylemiş olsa da

yine de ona güvendiğini fark etti. Brian'ın sevgisinin çarpık olduğu kesindi ama onunki de öyleydi.

"Bir orgazm daha," dedi onu cesaretlendirerek. "Büyük bir tane daha. Bana ne öğrendiğini göster."

Makinenin temposunu yükseltti. Lacey bankı kavradı ve makine hızlı, kısa vuruşlarla kıkına vurmaya başladığında ciyakladı. Oh, lanet olsun. Cansız bir nesne tarafından kıcı sikildiği için boşalacaktı. O şeyin her yerine boşalacaktı ve bunu zevk ve acıyı mükemmel bir şekilde tasarlayan bir adamın dikkatli bakışları altında yapacaktı.

Tam boşalmak üzere olduğunu düşündüğü anda, adam bulmacanın son parçasını, yani şaplak makinesini çalıştırdı. Kürek kendi etrafında döndü ve kıkına sert bir darbe indirerek onu bağlarına karşı sarsıntıya uğrattı.

Whap!

"Ow!"

Brian, "Cezalandırılırken boşalabileceğini biliyorum," diye mırıldandı. "Öyleyse yap. Bırak acı seni daha iyi hissettirsin."

Whap!

Kürek tekrar indi ve kıkını korkunç bir şekilde acıttı. Bir çığlık attı, ama ne arkasındaki dildodan ne de küreğin kendisinden kurtulamadı. Lacey orada yatıyor, bağlarının içinde kıvranıyor, kıcı Brian tarafından herkesten daha fazla sikiliyor ve cezalandırılıyordu. Kürek zaten hassas olan derisini yakarak bir tur daha atarken Lacey şok içinde ona bakıyordu.

Whap!

Zaten orgazm yorgunu olan vücudunda hisler artıyordu. Klitorisine ya da amına karşı uyarılma olmadan boşalmak o kadar kolay değildi. Şu anda sahip olduğu tek şey acı ve kıkına vurulmasıydı... ve Brian. Onun yeşil gözlerine baktığında kendini ateşler içinde buldu. Muhtemelen içlerinde en tehlikelisi, en genci ve açık ara en sinsi olanıydı. Onu yanlış bir güvenlik duygusuna sürüklemiş, verilerini çalmış, amına boşalmıştı ve şimdi Col'un hayal bile edemeyeceği şekillerde ona eziyet ediyordu.

"Ne öğrendin Lacey?" "Seninle uğraşmamayı," diye nefesini tuttu.

Genişçe gülümsedi ve vibratörü tekrar çalıştırdı. Duygu patlaması onu hemen uçurumun kenarına gönderdi ve

Şimdiye kadarki en güçlü orgazm vücuduna çarptı, serbest bırakıldığını dünyaya haykırırken etinin her parçası arzuyla tutuştu. Zorlukla nefes alabiliyordu, göremiyordu. Her şey aydınlıktı ve sonra karanlık oldu ve vücudu tepeden tırnağa titriyor, titriyor ve kıvranıyordu, dalgalar geri çekilmeye başladığında ve titreşimler her şeyden daha rahatsız edici hale geldiğinde merhamet için inliyordu.

Brian sonunda makineyi tamamen kapatarak, "Şşşt, aferin kızıma," dedi. "Şimdilik işimiz bitti."

"Şimdilik mi?" Soruyu zayıf bir şekilde sordu.

"Mhm," Brian, orada bağlı ve çaresiz yatarken, kışından ve amından kayganlaştırıcı, meni ve sadist cezasına karşı utanç verici kadınsı tepkisi damlarken alnına neredeyse iffetli bir öpücük bastırdı.

* * *

İki gün sonra.

Çok yorulmuştu ama neredeyse bitirmek üzereydi. Geriye sadece bir adam kalmıştı. Brian'ın verdiği cezadan fiziksel ve zihinsel olarak kurtulması birkaç gün almıştı. Onu gidebileceğini bilmediği yerlere götürmüştü. Ona vücudunun orgazmik tepkisinin sınırlarını göstermiş ve teslimiyette hayal edebileceğinden çok daha fazla zevk olduğunu göstermişti. Aynı zamanda aynı zevkin ona karşı çevrilebileceğini ve katı bir disiplin silahı olarak kullanılabileceğini de göstermişti.

Şimdi ona daha farklı bakıyordu. O artık grubun utangaç küçük adamı gibi görünmüyordu. O karanlık attı, hafife alınması çok kolay olan biriydi. Bunu bir daha asla yapmayacaktı.

"İyi misin?" Brian küçük bir gülümsemeyle ona doğru kaydı.

"Evet," dedi battaniyesini etrafına sararak. "Rex'le aramızdaki şu meseleyi halledip yeni kıyafetler alabilmeyi umuyorum. Sürekli çıplak dolaşmaktan yoruldum."

"Peki, neden onu görmeye gitmiyorsun? Sanırım odasında."

Rex'i görmeye gideceği için gergindi. Sürünün lideri olaydan bu yana son derece soğuk davranıyordu. Lacey kendini diğer herkese her zamankinden daha yakın hissediyordu ama Rex hem ondan hem de vekâleten grubun geri kalanından kesinlikle uzaklaşmıştı. Sık sık erkeklerden uzaklaşıyor, onlarla sosyalleşmek yerine ofisinde kitap okumayı tercih ediyordu.

"Sanırım benden nefret ediyor," dedi usulca.

Brian, Rex'in odasının genel yönüne baktı, gözleri sanki duvarların arkasını görmeye çalışıyormuş gibi biraz kısılmıştı.

"Kendisine karşı gelinmesinden hoşlanmaz," dedi Brian. "Ve sen ona gerçekten meydan okudun. Seninle ne yapacağını bildiğini sanmıyorum."

"O her zaman her şeyi bilir."

"Belki de bu değil. Yerde olsam gider ve özür dilerdim."

OceanofPDF.com

Yirmi İkinci Bölüm

Rex

Rex'in kapısının çalınması bir haftadır yapmaktan kaçındığı konuşmanın habercisiydi. Çocuklar Lacey'yi yaptıklarından dolayı adalete teslim etme konusunda inanılmaz bir iş çıkarmışlardı. Rex aslında onlarla gurur duyuyordu. Ama aynı zamanda sıkıntılıydı da. Onu cezalandırmak bir şeydi ama bu cezanın gerçekten bir işe yarayacağından emin olmalıydı ve yarayacağından emin değildi. Lacey yuvarlanıp boyun eğecek bir tip değildi. Güçlü fikirli ve cesurdu. Bu da Lacey'yi onun için ciddi bir sorun haline getiriyordu. Ona istedikleri kadar şaplak atabilirlerdi ama Lacey'nin aklına başka bir fikir geldiğinde onu uygulamaya koyulur ve sonuçlarına da katlanırdı. O böyle biriydi.

"İçeri gel." Kitabını kapattı ve sandalyesinde doğrulup onun içeri girmesini bekledi.

Bir battaniyeye sarınmış halde odaya süzüldü. Kıyafet giymemesi gerekiyordu ama bugün daha soğuk bir gündü ve görünüşe göre kurallar onun için pek de geçerli değildi. En azından diğerlerinden birini gidip ona yeni bir gardırop alması için etkilemeyi henüz başaramamıştı.

"Ne oldu Lacey?"

"Özür dilerim," dedi ellerine bakarak. "Minibüsü almamalıydım ve medyaya gitmemeliydim. Bu bir hataydı."

Rex elini çenesine götürdü ve acımasızca ona baktı. Hata hafif bir ifadeydi.

"Bana kızgın olduğumu biliyorum," diye devam etti, sesi küçük ve titrekti. "Ve bunun senin için farklı olduğumu biliyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

Sinirli bir şekilde yer değiştirdi. "Yani Chase ve Max benim için üzüldü, Col ve Brian da beni cezalandırdı ama senin için durum farklı. Onlara doğrudan bir şey yapmadım. Yani, yaptım ama..." Ona doğru baktı. "Hepimizden sen sorumlusun, bu yüzden içimizden biri yanlış bir şey yaptığında, bu senin için... nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum... daha kötü oluyor."

Belki de sorunu anlamıştı. Ya da belki adamlardan biri ona açıklamıştı. Bu bir başlangıçtı ama yeterli değildi.

"Bu bir sorun Lacey."

Yüzü düştü. "Biliyorum, özür dilerim."

"Öyle mi?"

"Evet! Telafi etmek için bana ne yapmalarına izin verdiğimi görseydin Bu..."

"Bu telafi etmekle ilgili değil," dedi Rex. "Bu disiplinle ilgili yaşıyoruz. Dışarıda dört güçlü iradeli, zeki, tehlikeli adamım var. Eğer canları ne isterse onu yapsalardı, bu birim iki saniye içinde dağılırdı. Söylediklerimi kendi akılları olmadığı için ya da her zaman benimle aynı fikirde oldukları için yapmıyorlar. Bunu yapıyorlar çünkü birlikte çalışabilmemizin, bir arada kalabilmemizin tek yolunun bu olduğunu biliyorlar. Dolayısıyla emirlerimi hiçe sayıp televizyonda gevezelik etmek için ülkenin bir ucundan diğer ucuna koştuğunuzda, bu sadece bana karşı gelmeniz değil, inandığımız her şeyin altını oymanızdır. Sana güvenemezken seni nasıl yanımızda tutabiliriz? Sana ve yapabileceklerine karşı sürekli tetikte olamayız. Her kapıyı kilitleyemeyiz, her anahtarı saklayamayız. Sonsuza kadar olmaz."

"Biliyorum. Yapmak zorunda da değilsin. Bir daha böyle aptalca bir şey yapmayacağım, söz veriyorum. Dersimi aldım."

"Yaptın mı?"

"Evet," dedi, gözleri kocaman ve ciddiye. "Lütfen, Rex, efendim, bana inanmalısınız."

Ona inanmadı. Sorun da buydu.

"Sadece beni cezalandır, lütfen," diye inledi. "Sana göstereceğim."

"Seni cezalandırmak ne işe yarar ki? Disiplin sadece bir daha disipline edilmek istemediğinde işe yarar. Ama sen bunu arzuluyorsun Lacey. Acıyı seviyorsun. Belayı seviyorsun. Ve bu beş dakika için sevimli ama uzun vadede işe yaramıyor."

Alt dudağı titredi. "Özür dilerim," dedi, sesi kalbi kırılmış gibi çıkıyordu. "Ben de öyle."

"Peki ne diyorsun? Gitmemi mi istiyorsun?"

Rex başını salladı. "Seninle ne yapacağıma henüz karar vermedim."

Alt dudağını ısırıldı. "Anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirdim, eğer senin için de uygunsa, birkaç kıyafet almak istiyorum ve bazı kadınsı ürünlere ihtiyacım olacak."

"Adamlardan biri seni dışarı çıkarsın," dedi Rex. "Sorun değil."

Lacey gözyaşlarına boğulacakmış gibi görünüyordu. "Lütfen... Rex... Üzgünüm, gerçekten. Ve sen bana ihanet ettin..."

"Sana ihanet etmek mi?" Kelimeleri hırıldayarak söyledi. "En iyisi olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım. Sana bilmen gerekenleri söyledim. Eğer burnunu olaylara sokmasaydın, kendimizi bir sürü zaman ve beladan kurtarmış olurduk. Şu anda Fishland'in adamlarının seni aradığına dair rapor üstüne rapor alıyorum. TV stüdyosuna yaptığın ziyaret onları gerdi. Şu anda hiç olmadığın kadar tehlikededesin."

"Bunu bilmiyordum..."

"Hayır. Çünkü buna ihtiyacın yoktu ya da en azından ben öyle olduğunu düşünmüyordum." "Hâlâ ölmemi istiyorlar mı? Peki ya CIA?"

"Henüz materyal üzerinde harekete geçmediler."

"Yapmayacaklarını biliyordum," diye kaşlarını çattı Lacey. "Sana söylemiştim..."

"Hayır," diye soğuk bir şekilde tersledi. "Bana hiçbir şey söylemiyorsun. Söylenecek olan sensin. Seni kırbaçlamadan önce defol git buradan."

Rex çok öfkeliydi. Kemerini çıkarıp kız ağlayana kadar kışına vurmak istiyordu ama şu anda onu cezalandıramayacak kadar öfkeliydi. Col'u şimdi anlıyordu. Kız gerçekten de onun derisinin altına girmenin bir yolunu bulmuştu; boyun eğme ve isyanın işe yaramayan bir bileşimi.

Lacey'nin yüzü kıpkırmızı oldu ve ona dönmeden önce yarım bir dönüş yaptı. Ağzını açtı...

"Git!" Rex bu kelimeyi ona gürleyerek söyledi. O da kaçtı.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Lacey

"Benden nefret ediyor," diye ağlayarak Chase'in göğsüne yaslandı. "Benden gerçekten ama gerçekten nefret ediyor."

Chase elini saçlarında gezdirerek, "Senden nefret etmiyor," diye onu yatıştırdı. "Sadece kadınlarla arası pek iyi değil ve itaatsizlik konusunda daha da kötü. Biz askerdeyken çok sert biriydi ve o zamandan beri de pek değişmedi."

"Artık burada olmamı istemiyor. Benden kurtulmak istiyor. Beni uzaklara gönderecek," diye hıçkırdı Lacey, tamamen perişan bir halde. Rex ona bağırdığında dehşete kapılmıştı. Onun bu kadar öfkeli olmasını beklemiyordu. Kaçıp gitmesinin üzerinden bir haftadan fazla zaman geçmişti ve Rex bunu hiç atlatmışa benzemiyordu. Sanki kendisi bir talim çavuşuymuş ve o da asi bir askermiş gibi ona bağırmıştı ve bu onu sarsmıştı.

"Seni göndermek isteseydi, çoktan gitmiş olurdun," dedi Chase. "Ayrıca, o gemi çoktan kalktı. Sen artık bizimsin. Takımın bir parçasısın. Col bile bunu kabul etti. Rex şu anda senden kurtulmaya çalışırsa bir isyanla karşı karşıya kalacağını biliyor."

"Yani beni istemiyor ama beni elinde tutmak zorunda," diye burnunu çekti. "Bu daha da kötü."

"Eminim seni istiyordur," diye yatıştırdı Chase. "Ona zaman ver ve biraz uzay."

Tam o sırada kapı çalındı. "Lacey içeride mi?"

"Evet, o burada," dedi Chase, onu göğsünden kaldırarak. Lacey Max'in kapıda durduğunu görmek için etrafına baktı.

"H a d i," dedi Max, anahtarları şingırdatarak. "Seni dondurma yemeye götüreceğim."

"Ve tamponlar."

Yüzünü buruşturdu. "Birbirlerine yakıştıklarını sanmıyorum."

"Çok aptalsın," diye güldü Lacey.

"Ve kıyafetler," diye ekledi. "Sana uyan bir şeyler almanın zamanı geldi. Chase'in döküntülerini sonsuza kadar giyemezsin."

"Geliyor musun?" Tekrar Chase'e baktı.

"Burada yapmam gereken bazı işler var. Sen ve Max eğlenceli bir kız gezisine çıkın."

Max saçlarını savurarak sahte bir kıkırdama yaptı ve Lacey'yi güldürdü. Rex deli olabilirdi ama o bu adamları çok seviyordu. Onları hiçbir şey için terk etmeyecekti.

OceanofPDF.com

Yirmi Dördüncü Bölüm

Rex

Rex, "Max'e Lacey'yi dışarı çıkarmasını söyledim, çünkü bu durumu tartışmamız gerekiyor," dedi. Kalan adamlarını oturma odasında toplamıştı: Col, Chase ve Brian. Hiçbiri yaklaşan önerisini kabul etmeyecekti ama ne olursa olsun bu tartışmayı yapmak zorundaydılar.

"Bir an için kişisel duygularınızı bir kenara bırakmaya çalışın ve bu duruma objektif olarak bakın. Korumaya çalıştığımız bir hedefimiz var, çoğu zaman korunmak istemeyen ve her an kendini tehlikeye atabilecek kadar pervasız biri. Lacey'nin sağı solu belli olmaz. Ona güvenmiyorum."

"Tam bir baş belası," diye kabul etti Col. "Dikkatsiz ve disiplinsiz ve korkunç kararlar veriyor. Ama eğitilebilir."

"Hiç sanmıyorum," dedi Rex. "Zaman içinde onun hoşuna gitmeyecek pek çok karar vermek zorunda kalacağız. Eğer her seferinde eşyalarımızı çalıp kaçarsa, bu hem onun hem de bizim için tehlikeli olur. O yetişkin bir kadın ve onu değiştirmek için çok geç olduğunu düşünüyorum. Onunla tanıştığımızda güvenilir biri değildi, şimdi de değil. Siz çocuklar onun üzerinde çok çalıştınız ama ben hala ikna olmadım. Yaptığınız her şeyden sonra bile benimle tartışmaya hazırdı. Bu da bana pek bir şey öğrenmediğini gösteriyor."

"Yeterince zamanı olmadı," diye araya girdi Brian. "Disiplin ve itaati aşlamak zaman alır. Özellikle de kadınlarda."

Rex, başını sallayan Chase'e baktı. "Haklı olabilirsin. Bence bu tür ortamlardan uzak dursa daha iyi olur. Ona uygun değil."

Baş aşağı bir gündü. Öyle olmalıydı. Col, Lacey için tartışıyordu ve Chase onun devam eden bir sorun olabileceğini söylüyordu.

"Neden?"

"Ben olsam onunla giderdim," dedi Chase, birden çok daha mantıklı gelmeye başlamıştı. "Başının belaya girmeyeceğinden emin ol."

Col açıkça, "Onu sadece kendine istiyorsun," dedi.

Chase ona baktı, gözleri kısılmıştı. "Aslında onun için en iyisini istiyorum. Ve bu sürekli kırbaçlanmak, bağlanmak ve bir yere kapatılmak değil. O gerçek bir hayatı hak ediyor. Bir evi. Bir aile."

"Chase onunla evlenmek, onu hamile bırakmak ve çay partileri vermek istiyor," diye homurdandı Col. "Tanrım, onu hiç tanıyorsun. Böyle bir hayat onu çıldırtır. Ve seni de çıldırtırdı. Onunla tek başına başa çıkamazsın. Hiçbirimiz yapamazdık. Kahretsin, Rex'i çoktan kırdı."

"Bu da ne demek oluyor şimdi?" diye homurdandı Rex.

"Surat asıyordun," dedi Col. "Onun kıcını güzelce ve sertçe sikip ona bir ders vermeliydin, ama bunun yerine onunla konuşmayı reddederek etrafta dolanıp duruyorsun. Sanki umurundaymış gibi. Haftalarca süren milis işkencesinden kurtuldu. Sessiz kalman ona hiçbir şey yapmayacak."

Brian yumuşak bir sesle, "Minibüs geri döndü," dedi.

Max ve Lacey dönüp içeri girdiklerinde hepsi sessizliğe gömüldü. Lacey bir kot pantolon ve üzerine tam oturan bir sweatshirt giymişti. Onu yarı normal giyinmiş görmek biraz tuhaftı. Rex'i rahatlatmak için hızlı adımlarla yatak odalarına doğru ilerledi ve Max'i salonda bırakarak hepsine şaşkın bir bakış attı.

"Sen neden bahsediyorsun?" Max sordu.

Col, "Ben sadece Rex'in Lacey'yi cezalandırıp bu işi bitirmesi gerektiğini söylüyordum," dedi, "çünkü sessizlik onu etkilemiyor."

"Bundan emin değilim," diye araya girdi Brian. "Sanırım oldukça gergin. Sürekli hasta oluyor."

"Hasta olmak mı?" Rex kaşlarını kaldırdı. "Ne demek istiyorsun? Gıda zehirlenmesi mi?"

"Bilmiyorum. Geçen sabah benimle birlikte hastaydı."

"Evet, dün ben de öyleydim," diye onayladı Max. "Ama sanırım sadece regl dönemi. Bugün biraz kızsızal şeyler yaşadı."

"Kız şeyleri mi?"

"Bilirsin, dönemsel şeyler. Bilmiyorum. Ne isterse almasına izin verdim. Bakmıyordum."

"Bakmıyordun!" Rex neredeyse patlıyordu. "Mağazada tek başına dolaşmasına izin mi verdin?"

"Kızların neye ihtiyacı olduğunu bilmiyorum. Sadece birkaç şey aldı. Karanlık bir çeteyi çökertmeye falan kalkışmadı."

"Onu lanet olası bir eczanede serbest bıraktın. Her şeyi alabilirdi!"

"Tamponlarını mı kontrol etmek istiyorsun? Tamponlarını kontrol et," diye homurdandı Max. "Bu konuya girmeyecektim."

"Yine de kanaması yok," dedi Col. "Dün gece onunla birlikteydin."

"Sürekli kanamıyorlar, değil mi?" Brian konuştu. "Belki de kanama olmayan bir bölümündeydi."

Rex yüzünü avuçladı. Beş askerin esirlerinin adet döngüsünün gizemini çözmeye çalışması gülünçtü.

"Bunun bir önemi var mı? Devam eden bir güvenlik riskiyle karşı karşıyayız. Ona güvenemeyiz ve açıkçası nasıl güvenebileceğimizi de bilmiyorum."

"Ama onu biz aldık," dedi Max. "Bir kadını alıp sırf sorun çıkarıyor diye ondan kurtulamazsınız. Biz beş kişiyiz ve o bir kişi. Sana karşı geldiği için kızgınsın. Bunu onunla çözmelisin."

Bunu nasıl çözmesi gerekiyordu? Lacey kontrol edilemezdi. Sadakate inanmazdı. İtaate inanmazdı. Bir sonraki hikâye dışında hiçbir şeye inanmıyordu ve er ya da geç onu aramaya çıkacaktı.

Rex adamları için endişeleniyordu. Lacey'yi kaçırانların onlar olduğunu sanıyordu ama aslında Lacey hepsinin kalbini çalmıştı. Evet, onunkini bile. Bu küçük ateşi seviyordu ama nasıl kontrol altına alınabileceğini bilmiyordu.

Neredeyse olabilecek en kötü anda, arkasından gelen sesini duydu.

"Uhm... çocuklar? Sizinle konuşmam gerek."

"Peki, içeri gel," diye iç geçirdi Rex. Bu konuşmaya o da katılabilirdi. Belki o odadayken bir yere varabilirlerdi. Belki de ulaşamazlardı.

Kendi kendine itiraf etti, kadın solgun ve bitkin görünüyordu. Onun gözleriyle ya da aslında hiçbirinin bakışlarıyla karşılaşmadı. Ellerin arasında bir şey çeviriyordu, uzun ve solgun görünümlü bir şey. Diş fırçası sustalısı mı?

"Bunu nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum, o yüzden size göstereceğim."

İnce plastik levhayı **s e h p a n ı n** üzerine bıraktı.

Hemen herkes birbirinin üzerine konuşmaya başladı.

"Bu da ne?"

"O seyahat diş fırçası mı?"

"Bu bir hamilelik testi, aptal."

Lacey basit bir açıklamayla soru işaretlerini ortadan kaldırdı. "Pozitif. Hamileyim."

Beş adam da o küçük mavi artı işaretine bakarken odadaki sessizlik tamamlanmıştı.

Rex beynini zorladı. Bu onun olamazdı. O sabitti. Tabii vazektomisi başarısız olmadıysa, ama bu pek mümkün değildi. Ama diğerlerinden herhangi birine ait olabilirdi. Her biri onunla birlikte olmuştu. Her biri onun içine girmemesi gerektiğini bilmeliydi ama Rex onlar gelmeden önce siklerini amından çıkarmak için orada değildi.

"Kahretsin," dedi Col nefesinin altından. "Vay canına," diye onayladı Chase.

Brian nefes almayı tamamen bırakmış gibi görünüyordu. Max'in yüzünde beliren geyik ifadesi de bu vahiy karşısında hemen sevinmediğini gösteriyordu. O plastik çubuk odayı bir heykel oyununa çevirmişti. Kimse ne söyleyeceğini ya da ne yapacağını bilmiyordu. Bu kutlama için bir neden miydi? Lacey bile biliyormuş gibi görünmüyordu.

"Ne yapmak istiyorsun?" Rex Lacey'ye döndü. Bu onun bedeni idi. Bu onun seçimi idi. Doğru anladıysa, o kadar da ileri gitmemişti ve evrendeki her kadının anne olmak istediğini düşünecek kadar saf değildi. Özellikle de Lacey gibilerin.

"Yani..." elini karnının üzerine koydu, "yani ben

Bu

mu?" "Evet."

Ona baktı. "Öyle mi?"

Rex derin bir nefes aldı. "Babasının kim olduğunu bilmiyoruz ama Ben değilim. Bu yüzden sormanız gereken son kişi benim."

"Babasının kim olduğunu sormuyorum. Sana soruyorum," dedi. "Sana. Şahsen. Seninle. Beni istiyor musun?"

"Bunun ne alakası var..."

"Söyle bana, Rex." Gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Gitmemi mi istiyorsun? Çünkü gideceğim. Hepinizi terk edeceğim. Bunun planda olmadığını biliyorum. Benden intikam almak istediniz, beni hamile bırakıp benimle mutlu aileler oynamak değil. Bu yüzden gideceğim ve hayatınızı kolaylaştıracam."

Hormonaldi. Duygusal. Ve hiçbir yere gitmiyordu. Nerede?

"Sen hâlâ benimsin," dedi. "Sen hâlâ bizimsin. Ama hiçbirimiz bu seçimi senin için yapacağım."

"Bunu istiyorum," dedi usulca. "Ama bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Sonsuza kadar ormanda bir kulübede yaşayamaz. Keskin nişancılardan saklanamaz. Beş tane babası olamaz."

"Neden olmasın?" Max konuştu.

"Ne?"

"Neden beş babalı olamıyor? Neden ormanda yaşayamıyoruz?"

Rex, Max'in keskin nişancılarla ilgili kısma değinmediğini anladı, çünkü iyi bir noktaya değinmişti. Senatör Fishland hâlâ savaş yolundaydı. CIA harekete geçmemişti ve asla da geçmeyebilirdi. Bu da hayatının hâlâ tehlikede olduğu anlamına geliyordu. Ve içindeki hayatın da tehlikede olduğu anlamına geliyordu. Bu gerçeğin yüksek sesle söylenmesine gerek yoktu. Herkes bunu anladı.

"Bunu yapamam," dedi, gözleri Rex'in o güne kadar gördüğü en trajik yaşlarla dolmuştu. "Bu işe bir bebek karıştıramam. Sadece bir..."

Col ayağa kalktı ve o cümlesini tamamlayamadan onu sıkıca kavradı. "Her şey yoluna girecek," diye homurdandı. "Sen iyi olacaksın, bebek iyi olacak. Bundan emin olacağız. Güven bana."

Rex ona baktı, içinden bir duygu kasırgası geçerken ifadesi donuktu. Bu durum daha da vahim bir hal almış ve pek çok seçenek masadan kalkmıştı. Çocuklar haklıydı. Onu göndermek bir seçenek değildi ve aklının ucundan bile geçmemeliydi. O bir belaydı ama onların belasıydı ve somurtmayı bırakıp yapması gerekeni yapmaya başlayacaktı.

OceanofPDF.com

Yirmi Beşinci Bölüm

Lacey

Lacey paramparça olmuştu. Bu planladığı en son şeydi, gerçi bu kadar çok erkekle birlikte olmanın bir olasılık olduğunu biliyordu. Hatta belki daha da kaçınılmazdı. Yine de, bu kadar çabuk olması? Ne zamanlama ama. Korkunç bir zamanlamaydı.

Col onu ilk teselli etmesini bekleyeceği son kişiydi ama o her zaman sürprizlerle doluydu. Ona öyle sıkı sarılmış ve öyle inançlı konuşmuştu ki neredeyse ona inanacaktı. Onu kucaklayan bir sonraki kişi Chase oldu ve bunu çifte sarılma haline getirmek için ona katıldı.

"Biz bunu istiyoruz. Sizi istiyoruz," dedi. "Ve ikinizden birini incitmeye çalışanın Tanrı yardımcısı olsun."

"Max? Brian?" Gözyaşları içinde ikisine de baktı. Gözler.

"Bizi yakaladın kızım," diye gürledi Max.

Brian sadece gülümsedi. Tek ihtiyacı olan buydu. Gemideydiler. O da Dört kişiydiler ve dört paralı asker, çoğu bebeğin onları güvende tutmak için sahip olduğundan çok daha fazlaydı. Belki de bu işe yarayabilirdi. Nasıl olacağını hâlâ kestiremiyordu ama adamlarına güveniyordu.

Chase nazikçe, "Git uzan," dedi. "Konuşmamız gerekecek. Baba şeyler."

Küçük bir gülümseme verdi. "Babamla ilgili her şeyi duymak isterim. tartışıldı."

"Bu şey değil," dedi kararlı bir şekilde. "Ve yorgun olduğunu biliyorum. Biraz kestirmen lazım..."

Rex onu şaşırtarak, "Onu ben alırım," dedi. "Lacey ve benim bir hesaplaşmamız var."

"Bazı kararlar vermemiz gerekecek, Rex," dedi Chase, sesi biraz gergindi. Gözlerinin arkasında bir şey vardı. Lacey'nin pek hoşlanmadığı bir şey. Daha önce hiç görmediği bir bakıştı bu, karanlık ve kararlı bir bakış, ona yönelik gibi görünmüyordu ama bir bağlantısı olmalıydı.

"Biliyorum," diye yanıtladı Rex. "Bunları yapmak için tam yetkiniz var. Siz çocuklar ne yaptığınızı ve ne yapılması gerektiğini biliyorsunuz." Diğerleri başlarını salladı.

"Sen neden bahsediyorsun?" Yine bir şeyler oluyordu. Anlamadığı bir şey. Rex'in birdenbire onunla konuşmaya istekli görünmesi yüzünden yarıda bıraktığı konuşma dikkatini dağıtmıştı. Tüm tavırları değişmişti. Artık soğuk değildi ama ona bakarken ve elinden tutarken hâlâ sertti.

"Çocuklar haklı," dedi. "Seninle ilgilenmem gerek. Haydi, küçük kız."

Küçük kız. Onun kendisine tekrar böyle seslendiğini duysa ağlayabilirdi. Başı dönerek Rex'i odasına kadar takip etti, elini onun elinin içine soktu. Onu odasına götürdü, kapıyı arkasından kapattı ve odanın içinde onu hafifçe tokatladı.

Lacey irkildi ve öne doğru sıçradı, ellerini arkasına götürerek onunla yüzleşti.

"Demek hamile kaldın," diye takıldı.

"Evet... Baba." Kelimeyi gergin bir şekilde kullandı, bunun için onu reddedeceğinden endişeliydi. Ama reddetmedi. Gülümsedi, yakışıklı yüzü kızın karnının derinliklerinde kıvranmasına neden olacak şekilde aydınlandı. Rex çok yakışıklıydı. Ağırbaşlılığı ve güçlü yüz hatları, onu gümüş sırtlı yapan o tuzlu ve biberli saçları, hepsi onun nasıl bir adam olduğunu gösteriyordu ve kızın tepkisi de ona ve onayına ne kadar ihtiyacı olduğunu bir işaretiydi.

"Şey," dedi. "Seni yavaşlatmanın bir yolu da bu."

"Evet," diye kabul etti, biraz da hayıflanarak. "Büyüyeceğim."

"Evet, sana güvenen birileri olacak. Onları güvende tutmak için yanlarında olmana ihtiyaç duyacak birileri. Bahisler yükseldi Lacey, hem de çok yükseldi. Bu artık sadece seninle ilgili değil."

"Biliyorum," dedi, gerçekten bildiğinden emin olmasa da. Anne olacağını hiç hayal etmemişti, hele de bu koşullar altında. "Başım belada, değil mi?"

"Mhm. Başınız bir çeşit belada. Bunun ne tür bir bela olduğuna karar vermek sana kalmış. Ya yerleşip iyi bir anne olacağın ve sana bakmamızı sağlayacağın türden bir belanın içindesin ya da gerçek trajedilerin yaşandığı türden bir belanın içindesin."

"Bebeğime bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Bebeğim benim. Kelimeler yabancı geliyordu. Tuhaftı ama o mavi artı işaretini gördüğü anda yeni biri olmuştu. Bu mümkün müydü? Dünyanız bir anda değişebilir miydi? Daha önce de olmuştu, önce Venezuela'da kaçırıldığında, sonra Rex ve adamları

Onu. Neden tekrar olmasın? Onun içinde bir hayat vardı. Kaos ve acı içinde doğmayı hak etmeyen bir hayat.

Rex yumuşak bir sesle, "Biz de öyle," diye homurdandı. "Bunun için endişelenme."

Lacey saf bir rahatlamayla gülümsedi. "Buna çok kızacağımı düşünmüştüm. Hamile kaldığım için benden nefret edeceğini düşünmüştüm."

"Bu senin kontrolünde olan bir şey değil," dedi. "Ama adamlarımın vardı ve eminim ki verdikleri tepkilere bakılırsa her biri seni anne olacak konuma getirmiştir."

"Evet," diye itiraf etti usulca, biraz utanmıştı. Onunla ilk seks yapan Rex olmuştu, peki neden diğerleriyle birlikte olduğunu itiraf ederken bu kadar gergindi? Rex pek çok açıdan kafasını karıştırıyordu. Babacan hissediyordu ama yine de ondan derinden etkilenmişti. Bir sorun olduğunda, başı en çok onunla belaya giriyordu. Her şeyin merkezinde o vardı.

"Baban için çok kötü bir kız oldun, değil mi?"

"Evet," diye itiraf etti küçük bir hıçkırıkla. Onun sözleri içini rahatlatmıştı. Onun baba rolünü oynamasına bayılıyordu. Bu onun içindeki bir ihtiyacı, şimdiye kadar hiçbir ihtiyacının tatmin edilmediği bir ihtiyacı tatmin etmeye yarıyordu. "Özür dilerim, baba."

Rex yatağın yanındaki koltuğa oturdu. Neredeyse iki kişinin sığabileceği kadar genişti ama o tam ortaya oturdu. Rex'in fermuarını indirişini ve sikinin tamamen kalkmış halde dışarı fırlayışını izledi.

"Çıkar şu kıyafetleri ve amını buraya getir," diye homurdandı. Yumuşakça.

Lacey ona itaat etmemek için zaman kaybetmedi. Kıyafetlerini çıkardı. ve onları yerde bir yığın halinde bıraktıktan sonra ona doğru yürüdü, aynı anda hem utanmış hem de tahrik olmuş hissediyordu. Adamın bir daha asla onunla birlikte olmak istemeyeceğini düşünmüştü ama adamın kalın ereksiyonu aksini söylüyordu.

Elini uzattı, iri elleri kızın poposunu buldu ve onu öne doğru çekerek diz çökmüş bir pozisyona getirdi.

"Babana ne kadar üzgün olduğunu göster," diye mırıldanarak kızın poposunu yavaş daireler çizerek ovdu.

Lacey'ye iki kez söylenmesine gerek yoktu. Kendini itaatkâr bir şekilde adamın sikinin üzerine bıraktı, kaygan ıslak yarığı onu derinlere aldı.

"Aynen öyle," diye inledi. "Derin al kızım, çalış o yaramaz amcık."

Kendini babasının aletine bırakmış, itaatkâr bir şekilde babasını memnun ederken inliyordu. Rex'in gözlerindeki bakış çelik gibi bir tutkuydu, elini uzatıp onu kalçalarından kavradı ve sikinin üzerinde tutarak tüm uzunluğunu almasını sağladı.

"Bana bir şey söyle Lacey."

"Evet, baba?"

"Erkeklerin bu sıcak, kaygan küçük amcığının içine girmesine izin vermemen gerektiğini biliyorsun, değil mi?"

"Evet," diye kızardı.

"Yine de bunu yapmalarına izin verdin, değil mi? Kaç tanesi babası olabilir, kızım?"

"Uhm." Onun sikinin üzerinde kıpırdandı. "Şey, uhh..." Kızın poposuna bir tokat attı. "Bana dürüstçe söyle."

"Chase, Col ve Brian," diye nefes nefese kaldı.

"Üç adamın amına girmesine izin mi verdin?"

"Evet, baba."

Gerçekten, sadece bir erkek olabilirdi. Col ve Brian'ın çiftleşmelerinden pozitif test yapması için çok yakın bir zaman geçmişti.

"Kim olduğunu biliyorsun, değil mi?" "Uhm, sanırım öyle."

Rex onu yavaş bir hamleyle sikinin üzerinde yukarı ve aşağı kaldırdı. "Chase, değil mi?"

Rex onu kullanırken, "Evet baba," diye inledi.

"Mhm. Ben de öyle düşünmüştüm. Uzun zamandır onun dölünü arzuluyorsun, değil mi?"

"Evet," diye itiraf etti adam onu aletinin üzerine yatırırken.

"Bahse girerim, tam olarak ne olacağını bilerek yaramaz amına girmesi için ona yalvardın. Öyle mi yaptın, kızım? Chase'den seni çıplak sikmesini ve dölleriyle doldurmasını mı istedin?"

Yine evet demek zorunda kaldı. Yine poposuna şaplak attı.

"Çok ama çok yaramaz bir kız oldun," diye azarladı. "Gözümün önünden ayrıldığında sana güvenebileceğimi sanmıyorum. Sanırım amını kilit altında tutmak zorunda kalabilirim."

"Çok geç baba," diye kıkırdadı. "Ow!"

Onu göğsüne doğru çekerken eli tekrar poposuyla buluştu, sikini içinde kilitli tuttu ve ona düzgün bir şekilde şaplak atmaya başladı.

Zavallı çıplak yanaklar kucağına yayılmış, sert elinin her bir darbesine karşı savunmasızdı.

Rex onu cezalandırırken kullandı, amcığı içine boşalana kadar her tokatta sikini sıktı, orgazmı boyunca ona şaplak atmaya devam etti, tohumunu çıplak amının derinliklerine fırlatırken kışını daha sert ve daha sert kırbaçladı.

"O dölleri içine boşalt," diye emretti. "Sikimin üzerinde zıpla, kızım."

Lacey itaat etti, adam ona şaplak atmaya devam ederken kışını adamın sert shaftının üzerinde yukarı aşağı hareket ettirdi.

"İçinden akan şu döllere bak," diye nasihat etti. "Ne kadar özensiz kızım."

Ders vermesi, şaplak atması ve dölün klitorisini güzelleştirmesi Kayganlık kısa süre içinde Lacey'yi kendi doruk noktasına doğru sürüklemeye başladı. Rex'le uzun zamandır buna ihtiyacı vardı. Kollarını onun boynuna doladı ve kışını ileri geri sallayarak ıslak amcığıyla onun sikine binerken ona sarıldı.

"Teşekkür ederim babacığım," diye soluk soluğa Rex'in kulağına boşalmaya başladı, orgazmı vücudunda hızla yayılıyor ve uzun zamandır ihtiyaç duyduğu rahatlamayı sağlıyordu. Rex'in onayına ihtiyacı vardı. Nedenini tam olarak bilmiyordu ama istediğini biliyordu. Eğer Rex ondan memnun değilse hiçbir şey doğru gelmiyordu.

"Bir şey değil, küçük kız," diye mırıldandı, onu yakınında tutarak sikinin üzerinde tuttu.

"Affedildim mi?"

"Evet," dedi elini onun sırtında aşağı yukarı gezdirerek. "Affedildin. Bana ihtiyacın olduğu sürece senin ve bu bebek için burada olacağım Lacey."

"Bu sonsuza dek sürecektir."

Ona gülümsedi ve yanağından öptü. "Sonsuza kadar."

Yirmi Altıncı Bölüm

Lacey

"Chase," diye mırıldandı Lacey mutfakta ona sarılırken nefesinin altından. "Bebegin senden olması sorun olur mu?"

"Sorun değil," diye mırıldandı. "Çünkü o bebek ne olursa olsun benim olacak. Tıpkı senin ne olursa olsun benim olacağın gibi."

"Ya diğerleri? Onlar ne olacak? Sence artık bana olan ilgilerini kaybedecekler mi?"

Bu onu endişelendiriyordu. Bu anlamayı seviyordu ama bebeğin babası Chase'se ve diğerleri artık onun hayatının bir parçası olmadıklarını hissediyorlarsa, hepsinin ayrı düştüğü bir gelecek görebilirdi. Bunu düşünmek bile onu üzüyordu. Tüm erkeklerini sonsuza dek istiyordu, kendi zihninde ne kadar açgözlü görünse de.

"Hepimizin size karşı bir iddiası var," dedi Chase. "Hepimizin farklı bağlantıları, farklı ihtiyaçları var. Sen her birimiz için farklı bir şeysin. Kimsenin sana olan ilgisini kaybettiğini sanmıyorum."

Lacey o kadar emin değildi. Hamile olduğunu öğrendiklerinden beri diğerlerinin çoğu daha az ortalıkta görünmeye başlamıştı. Yapacak işleri olduğunu söylüyorlardı ama Lacey sanki ondan kaçıyorlarmış gibi hissediyordu. Şu anda Max, Col ve Brian gitmişlerdi. Bir gün kadar önce yola çıkmışlar ve veda bile etmemişlerdi. Onlar gittiğinde uyuyordu ve uyandığında onların kaybolduğunu fark edince endişelenmişti. Chase ve Rex nerede olduklarına dair pek çok makul ses çıkarmışlardı ama Lacey bir şeyler olduğunu anlayabiliyordu. Gazeteci duyuları karıncalanıyordu.

"Sanırım çok yakında dönecekler," dedi Chase. "Neden biraz televizyon seyretmiyorsun?"

Yapabilirdi de, diye düşündü. Yapacak başka bir şey yoktu. Hamileyken saklanmak ve suikastçılardan saklanmak kulağa geldiği kadar eğlenceli değildi ve zaten kulağa hiç de eğlenceli gelmiyordu.

Lacey oturma odasına gitti, kanepeye kıvrıldı ve televizyonu açtı.

Son dakika haberi: Senatör Fishland evinde ölü bulundu, görünüşe göre kaza sonucu ölmüş.

"Kutsal..." Doğrulup gözlerini kocaman açtı. "Chase! Şuna bir bak! Ölmüş! Sikik herif ölmüş!"

Chase onun düşündüğü kadar şaşırmış görünmüyordu. "Bu çabuk."

"Çabuk olan neydi? Ölmüş. Ve evde bir kaza, bu nasıl şiirsel adalet için. Karma!"

"Col, daha muhtemel."

"Ne?" Lacey arkasını döndü ve Chase'e baktı. Yaptığı yorum hiç de kaygısız görünmüyordu. Ciddi görünüyordu. "Bu... onlar... yaptılar mı..." Sesini kısık bir fısıltıya indirdi. "Yapamadılar..."

Tam o anda minibüs gümür gümür yola çıktı. Lacey kanepayı bırakıp Col, Max ve Brian'la buluşmak için dışarı koştu, hepsi de yorgun ve biraz daha kötü görünüyordu.

"Nerelerdeydin?"

Max onu kucakladı. "Dondurma yemeye gittik," diye yalan söyledi. "O kadar güzeldi ki hepsini yedik, o yüzden sana getiremedik."

"Haberleri yeni gördüm," dedi. "Fishland ölmüş mü?" Kendisine o alıştırmış askeri ifadelerle baktıklarında devam sorusunu sormaması gerektiğini daha iyi biliyordu. Kesinlikle hiçbir şey ele vermeyen ifadeler. Max hâlâ onu tutuyordu, bu yüzden omzunun üzerinden de olsa ilk kez onlara baktı.

"Bebek güvende olacak," dedi Col, sorulmamış soruyu dolaylı olarak yanıtlayarak. "Ve sen de öyle."

"Ama CIA durumu izleyeceklerini söyledi. Yıllar sürebileceğini söylediler..." Lacey onlara baktı. Onlarla birlikteyken düşman, sevgili, oyun arkadaşı ve daha fazlası olmuşlardı ama şu anda kendileri için gerçekte neyseler oydular. Paralı askerler. Katiller. Ve az önce bebeği adına bir senatörü öldürmüşlerdi.

Bu çok kötüydü.

Yirmi Yedinci Bölüm

Rex

Altı ay sonra.

Hamilelik hem Lacey'nin hem de Rex ve adamlarının başına gelebilecek en iyi şeydi. Onlara hamilelik testini gösterdiği andan itibaren öncelikleri değişmişti. Meseleler halledilmişti. Senatör, en başta yapmaları gerekeni yaptıktan sonra hak ettiğini bulmuştu. Hiçbiri suikastı hafife almazdı ama kurşunu hak eden bir pislik varsa o da Fishland'di. Gerçek şu ki, onu teslim aldıkları andan itibaren günleri sayılı olmuştu. Lacey'nin hayatına yönelik tehdidin devam etmesine daha fazla göz yumulamazdı ve yumulmayacaktı da ama o küçük mavi haç meseleleri doruğa çıkarmıştı.

Rex, onu korumak için ilk pazarlıklarını yaptıklarında Lacey'ye aşık olacaklarını fark etmemişti. Chase'in ondan hoşlandığını biliyordu ama aralarında gelişen daha derin duyguları hiç tahmin etmemişti. Önce Lacey'nin itaatsizliğinin sonuçlarıyla, sonra da korunmasız seksiyle yüzleşene kadar onu ne kadar sevdiğini kendisi bile fark etmemişti.

O kızı, bir kadını sevmenin mümkün olduğunu bilmediği bir şekilde sevmişti ve hiçbir zaman kendi çocuğunu istememiş olsa da, bu farklıydı. Chase harika bir baba olacaktı ve Rex şimdiden Col ve Max'in daha önce göstermedikleri bir ilgi gösterdiklerini görebiliyordu. Brian bu konuda biraz daha sessizdi ama o bile memnun görünüyordu. Birlik olarak birkaç büyük değişimden geçmişlerdi. Babalığa alışmak bunların en büyüğüydü.

Beş erkek, bir kadın ve bir bebekten sorumlu olacaktı ve sabırsızlanıyordu.

* * *

Lacey

Hamilelik Lacey'nin başına gelebilecek en kötü şeydi.

Şişmişti, perişan haldeydi ve erkeklerin bu konuda yapabilecekleri çok az şey vardı. Brian çoğu zaman kulübede saklanmayı tercih ediyordu, çünkü o artık öfke nöbetleri olarak adlandırılmaya başlanmıştı. Bu tamamen onun hatası değildi. Hormonları kontrol etmek zordu ve bugünlerde vücudunu zar zor tanıyordu. Ayak bilekleri şişmişti, iştahı kontrolden çıkmıştı ve ara sıra karaciğerine tekme yiyordu. Erkeklerin çoğu onun durumuna anlayış göstermiyordu. Vücutlarının yeni bir hayata ev sahipliği yapmasının nasıl bir şey olduğunu anlamıyorlardı. Onun ruh halindeki değişimler karşısında şaşkın görünüyorlar ve av arayan öfkeli bir dişi aslan gibi evde devriye gezerken yolundan çekilmeyi tercih ediyorlardı.

Salondan geçerken Max ve Col'u, kimin diğerine önce evde vazektomi yapacağına dair kura çekerken yakaladı.

"Bu bir daha asla olmamalı," dedi Col, tam olarak duyulmayacak bir sesle. "O gazla küçük bir ulusu yok edebilir."

"Gaz bir şey değil," diye yanıtladı Max. "Diş macununun kapağını takmayı unuttum ve neredeyse kıcıma bir kapak sokacaktı."

"Belki de basit şeyleri hatırlamalısınız!" Lacey onlara ters ters baktı. "Ve benim hamile olmam senin için zormuş gibi davranma. İçinde bir insan taşıyan sen değilsin."

"Yavaş ol anne." Max ellerini kaldırdı. "Biyolojik silahlarınızı kullanmayın."

"Oh, lanet olsun..."

"Bu kadar yeter, Lacey." Rex'in sesi arkasından geldi. "Artık sakinleşebilirsin. Ne durumda olduğun umurumda değil, gerekirse seni terbiye etmenin bir yolunu bulurum."

"Benim hakkımda ne dediklerini duydun mu?" Rex'e kaşlarını çatı. Şu anki durumunda ona karşı çıkmaya istekli olan gruptaki tek kişi oydu ve içten içe bundan memnundu ama bunu itiraf etmemişti ve muhtemelen asla da etmeyecekti.

Rex, "Bana bir daha küfredersen ağzını yıkarım," diye homurdandı.

Hamile olmaktan nefret ediyordu. Sanki hamilelik erkeklerini elinden almış ve onu çaresiz bırakmış gibi hissediyordu. Kendisi ve diğer herkes için işe yaramazdı ve şimdi gösterdiğine göre, onlara haberi verir vermez azalmaya başlayan gürültülü seks tamamen azalmıştı ve onun yerine çocuk eldivenleriyle muameleden başka bir şey yoktu.

Lacey bundan bıkmıştı. Hiç seks yapamayan, koca bir balina olmaktan bıkmıştı. İçten dışa doğru tekmelenmekten yorulmuştu. Hemen hemen her şeyden yorulmuştu.

"Ağzımı yıkarsam intikamımı alırım," diye tehdit etti Rex'i. "Oh, evet, küçük kız?"

"Evet, o yüzden sakın deneme."

Hamile kadınların kulaklarından tutulup paytak paytak tuvalete götürülebileceği ortaya çıktı. Ayrıca, hamile kadınların ağızlarına sabun kalıpları sokulabileceği de ortaya çıktı, hatta böyle bir şey olursa ne yapacaklarına dair korkunç tehditler savurdular.

Lacey acı sabunun üzerine sıçrayarak elindeki kalıbı lavaboya tükürdü ve Rex'e köpüklü bir bakış fırlattı. "Bunu yapamazsın! Sabun güvenli değildir!"

"Bu tamamen güvenli," diye hırladı. "Güvenli olmayan şey senin herkesi kışkırtman. Odanıza gönderilmek üzeresiniz genç bayan. İstedğin bu mu?"

Rex ona sertçe bakınca biraz yumuşadı.

"Hayır," dedi kısık bir sesle. "Bu bebeğin benden çıkmasını istiyorum." "Yakında," dedi adam.

"Ama yakında değil. Üç ay. Birinin beni mesanemden şişlemesine doksan gün var."

"Bebeğin sapı yok."

"Göbek bağının bir kısmını sustaliya çevirdiğinden oldukça eminim," diye gürlledi ve ağzını acı sabun tadından arındırmak için eğildi.

Rex onu izlerken dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Bu kadar komik olan ne?"

"Bu günleri hayatınızın en güzel günleri olarak hatırlayacaksınız," dedi. "Burada hepimizle birlikte bir kulübede sıkışıp kaldığını hatırlayacaksın. Bu mutlu sondan önceki kısım, küçük kız. O da gelecek. Sadece biraz daha beklemen gerekiyor."

Lacey gözlerinin yaşardığını hissetti. Ona göre sonsuza dek mutlu olacağı gün çoktan gelmişti. Rex'i yakaladı ve elinden geldiğince ona sarıldı, o kendisine sıkıca sarılırken mutlu hormonlu gözyaşlarını onun göğsüne döktü.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Lacey

Üç ay sonra.

"Onlar burada olmadan doğuma girmeyeceğim."

Lacey saatlerdir doğum sancısı çekiyordu ama bebeği doğurmaya hazır değildi. Rex kasılmaları üç dakika arayla olduğu için onu hastaneye götürmekte ısrar etmişti ama Lacey herkes yanında olana kadar bebeği doğurmamaya kararlıydı. Chase ve Rex odadaydı ama diğer üçü ortalıkta yoktu ve bu yeterince iyi değildi. Herkesin orada olması gerektiği konusunda çok kesin konuşmuştu.

"Lacey, bu işler böyle yürümüyor," dedi Chase yatıştırıcı bir sesle. "Vücudun hazır olduğunda, hazırdır."

"Evet, öyle. Gerekirse bu bebeği üniversiteye gitmeye hazır olana kadar pişireceğim," diye homurdandı. "Onları burada istiyorum... ooowwwwww."

Omurgasının arkasından karnına kadar uzanan bir kasılma yeniden başladı. Bir kasılma. Kasılma istemiyordu. Bunu yapmak istemiyordu. Şimdiye kadar canını yakan her şeyden daha çok canı yanacaktı. Bir sürü doğum videosu izlemek gibi bir hata yapmış ve *Alien* filmindeki sahnenin daha az rahatsız edici olduğu sonucuna varmıştı.

"Nefes al," diye sakinleştirdi Chase.

"Nefes alıyorum amına koyayım," diye tersledi Lacey. Elleri ve dizleri üzerindeydi, bir hayvan gibi nefes nefese kalmıştı. "Git ve getir onları."

"Gidip onları alamam, Lacey."

"Burada olacaklarını söylediler."

"Deneyeceklerini söylediler," dedi Chase. "Bugün doğum yapacağını bilmiyorlardı."

"Aarrggghhhh..." Bir başka kasılma her şeyi yeniden korkunç derecede gergin ve acı verici hale getirirken Lacey çığlık attı. "Yakalayın onları!"

"Sakin ol kızım," diye homurdandı Rex. Kız ne kadar genişlemiş olursa olsun, ki o sırada sekiz santimetreydi, ona katlanmayacaktı.

"Ne? Bana ne yapacaksın? Doğum sancısı çekiyorum, sürtük!"

"Sonsuza dek doğum sancısı çekmeyeceksin," diye homurdandı Rex. "Ve bunu unutmayacağım."

"Sonsuza kadar doğum sancısı çekeceğim," diye karşılık verdi. "Sonsuza dek doğum sancısı çektim ve sonsuza dek çekeceğim. Bu asla ama asla bitmeyecek."

Chase alnını nemli bir bezle silerek, "Şşşt," diye yatıştırdı. "Biraz daha buz parçası ister misin?"

"Yıldız fırlatmak istiyorum," diye homurdandı. "Ve onları kıcına sokabilirsin ve bunun nasıl bir his olduğunu görebilirsin... owww goddammmnnitt!"

Bir kasılma daha yük treni gibi çarptı ona.

Konuşma yetisini yeniden kazandığında Chase'e, "Başından beri bunu planladın, değil mi?" diye hırladı. "Beni hamile bırakırsan acı çekeceğimi biliyordun."

"Bir şey kaçırdık mı?" Max kapıdan içeri girdi, her şeyden habersizdi. Onu Col ve Brian takip ediyordu.

"Bir bebek görüyor musun?" Col araya girdi.

Max'in cevabı, rahim ağzını kontrol etmek için geri dönen ebenin gelişile kesildi. Elini battaniyenin altına soktu ve Lacey'ye baktı.

"Beşini de burada mı istiyorsun?"

"Evet, hepsi baba. Bebeğe kimin isim vereceğini görmek için kura çekiyorlar," dedi Lacey, kadının yüzündeki zorlukla bastırılmış şok ifadesinin tadını çıkararak.

"Tamam o zaman," dedi gülümseyerek. "On santimetre oldu. İkınma zamanı."

"Tabii ki evet," diye destekledi Max. "İtme zamanı! Vurun şu enayiye oradan! Çaya evde oluruz."

"Bu işler böyle yürümez," dedi ebe. "Bu zaman alır." "Ne kadar zaman?"

"O yeni bir anne, bu yüzden biraz zaman alabilir. Vücudunun ne yaptığını çözmesi gerekiyor."

"Oh," dedi Max kaşlarını çatarak. "Bilmiyor mu?"

"Onu burada istediğine emin misin?" Ebe Lacey'i kontrol etti
Tekrar.

"Kesinlikle," diye gülümsedi Lacey. Max dikkatini dağıtacaktı. gelecek olan her şeyi. Doğum ilerledikçe bütün erkekler tetikte beklemeye başladılar. Brian onun alnına bir öpücük kondurduktan sonra odanın köşesine oturdu ve dizüstü bilgisayarında çalışmaya başladı. Max orada durmuş, kafası karışmış ve yerinde duramıyormuş gibi görünüyordu. Col kapının yanında duruyordu, yüzünde kızgın bir ifade vardı, ama şimdi bunun aslında kızgın olduğu anlamına gelmediğini biliyordu.

Kızgın. Col bir çekiçti ve çivi olmayan her sorun onu rahatsız ediyordu. Onun için endişeleniyordu ve bir şeylerle savaşmak istiyordu ama ortada savaşacak bir şey yoktu. Sadece onun varlığı bile kendini daha iyi hissetmesini sağlıyordu.

"Tamam," diye nefes aldı. "Artık bunu yapabilirim."

Sonraki üç saat boyunca bu bakış açısından vazgeçti. Bunu yapamazdı. Mantıklı gelmiyordu. Bebekler insanlardan çıkamazdı, matematik işe yaramıyordu. Bebek çok büyüktü. O çok küçüktü. Her şey geriliyordu, yırtılma, kan ve kaos vardı.

Max işlerin nasıl ilerlediğine bakmaya gitti ve hemen bayıldı. Brian ve Rex tarafından dışarı taşınması gerekirken, Col ve Chase çoğunlukla nefes almasını söyleyerek onunla konuştular ki bu çok aptalcaydı çünkü içinden bir insan çıkan birine nefes almasını söylemek, gözleri oyulan bir adama nefes almayı hatırlamasını söylemeye benziyordu. En hafif tabirle, bu onun endişelerinin en küçüğüydü.

Sonunda, baskı, ıkınma ve oksijen metabolizmasını sürdürmesi için sürekli yapılan hatırlatmaların ortasında bir yerde, ince bir çığlık oğlunun doğumunu müjdeledi. Ebe onu alıp göğsüne koyduğunda buna inanmakta güçlük çekiyordu. O kadar küçüktü ki, o kadar mükemmel şekillenmişti ki. Küçük yüzüne baktı ve başka hiçbir şeye benzemeyen bir sevgi patlaması hissetti. Bunca zamandır onun içinde büyüdüğüne ve şimdi burada, onunla birlikte olduğuna inanmak çok zordu.

Chase onun alınına bir öpücük kondurarak, "O çok güzel," diye nefes aldı.

Rex bir şey söylemedi ama Rex'in gözlerinde parıldayan gurur ifadesini gördü; Rex gözlerinin yaşlarla dolu olmadığına yemin edebilirdi.

Max odaya döndü ve etrafına toplandı. "Harika," dedi heyecanla. "Chase'e benziyor... ya da belki Col... ya da Brian... ya da..."

Col, "O hepimize benziyor çünkü bebekler hiçbir şeye benzemez," dedi. "Patates gibi görünüyor."

"Col!" Rex sertçe tersledi.

"Doğru," diye omuz silkti Col, gözlerini devirerek. "Tamam, iyi, çok tatlı. Her neyse." Parmağını uzattı ve küçük patates elini uzatıp sıktı. Lacey, Col'un titreyerek nefes aldığını gördü. Gözleri Rex'inkilerle aynı şekilde parlamaya başlamıştı. Yakalayıcı bir durum gibi görünüyordu. Beş adamı da etraflarında toplanmış, yaptıkları bebeğe bakıyorlardı. Küçük yavrunun biyolojik babasının kim olduğu önemli değildi. Önemli olan, hayatının geri kalanında onu sevmeye hazır beş babaya ve onu hayatın kendisinden daha çok seven bir anneye sahip olmasıydı.

Son

OceanofPDF.com

Fırtınalı Gece Yayınları olarak kitaplarımıza gösterdiğiniz ilgi için teşekkür ederiz.

Bu kitabı beğendiyseniz (ya da beğenmediyseniz bile), satın aldığınız siteye bir yorum bırakırsanız çok memnun oluruz. Yorumlar bizim ve yazarlarımız için yararlı geri bildirimler sağlar ve bu geri bildirimler (hem olumlu yorumlar hem de yapıcı eleştiriler) müşterilerimizin okumak istediği içeriği sağladığımızdan emin olmak için daha da sıkı çalışmamızı sağlar.

Fırtınalı Gece Yayınları'ndan daha fazla kitaba göz atmak, şirketimiz hakkında daha fazla bilgi edinmek veya e-posta listemize katılmak isterseniz, lütfen web sitemizi ziyaret edin:

<http://www.stormynightpublications.com>

OceanofPDF.com

Loki Renard Yazarına Ait Benzer Kitaplar

Doktor'un Esiri

Kendisini ortadan kaldırmaya yönelik sayısız başarısız girişimin ardından, Doktor olarak bilinen ölümcül haydut ajan Jason Blake sonunda hata yapmış ve yerini ifşa etmiştir. Teşkilatındaki en iyi eğitimli ajan olan Katie'nin Jason'ı alt etmekle görevlendirilmesi hiç de şaşırtıcı değildir. Ancak düşmanın yeteneklerini hafife aldığı ve bunun sonucunda görevi korkunç bir şekilde ters gittiğinde, Katie kendini Doktor'un esiri olarak bulur.

Jason beş yıldır bu anı bekliyordu ve şimdi nihayet geçmişteki günahlarının kefareti için ödeme ve Katie'yi, beynini yıkayıp onu sadık, sorgusuz sualsiz bir suikastçıya dönüştüren yozlaşmış, kontrolden çıkmış casusluk teşkilatından kurtarma şansına sahipti. Ancak Katie'nin zihni çok özel, son derece mahrem bir şekilde manipüle edilmiştir ve şartlandırma ancak aynı şekilde geri alınabilir.

Savunmasını kırmak için Jason'ın onu çırılçıplak soyması, iyice cezalandırması ve sonra ona öylesine yoğun bir zevk vermesi gerekecektir ki, kadın sadece utançtan kızarıp ihtiyaçtan titremekle kalmayacak, aslında onu sahiplenmesi ve ona tamamen hükmetmesi için yalvaracaktır.

[Amazon'dan satın alın](#)

Korucu ve Kaçak

On sekiz yaşındaki Sandy, korkunç koruyucu ailesinden kaçtığından beri ilk kez memleketine döndüğünde, kendini köhne bir barın dışında serseriler tarafından köşeye sıkıştırılmış ve saldırıya uğramış bulmayı beklemiyordu. İri yarı, yakışıklı bir komandonun yardımına koşması daha da büyük bir şok yaratır, özellikle de adam ona sakince şehrin o bölgesinde olduğu için dayak yemesi gerektiğini söyledikten sonra gecenin karanlığında kayıplara karıştığında. Kurtarıcısını tekrar görmeye kararlı olan Sandy, cesaretini toplar ve onu bulma umuduyla yakındaki bir askeri üsse gizlice girer.

İhtiyacı olan bir kadını korumak bir şeydir, ama Travis aptal bir sivil kızın sırf onu görmek için ordu üssüne izinsiz girmesine kesinlikle tahammül edemez. Onu sert bir nasihatle evine göndermeye başlar ama kız ona tokat atınca

yüzüne vurup kaçmaya başlayınca, bu alingan kıza asla unutamayacağı bir ders vermenin zamanı geldiğine karar verir.

Travis onu yakaladıktan birkaç dakika sonra Sandy'nin poposu çıplak kalır ve hayatının şaplaklarını yer; yanaklarının kızarmasına, poposunun yanmasına ve vücudunun arzuyla titremesine neden olan bir ceza. Travis ona tam olarak ihtiyacı olanı vermekte tereddüt etmez ve kısa sürede baskın bir erkek tarafından sert, uzun ve çok kapsamlı bir şekilde alınmanın ne demek olduğunu öğrenir.

Tüm sağduyusuna rağmen Travis, Sandy'ye aşık olmaktan kendini alamaz, tıpkı onun kendisine aşık olduğu gibi ve çok geçmeden birbirlerine duydukları şehvet tutkulu bir aşkla birleşir. Ancak Sandy, kendisine ulaşmak için onu kullanmaya kararlı bir adam tarafından kaçırıldığında, Travis komutanına meydan okuyup onu bulmayı ve kız arkadaşını eve sağ salım getirmeyi kendine görev edinecek midir?

[Amazon'dan satın alın](#)

Onun Tarafından Kırılmış

Sokakta yakalanıp bir hücreye kapatılan ve haksız yere korkunç bir suçla itham edilen Tara, ondan alabilecekleri her şeyi aldıklarını düşünüyordu. Ama yanılmıştı. Hem de çok yanılmıştı.

Onun alçakgönüllülüğünü, saygınlığını ve özgür iradesini elinden almayı planlıyorlar.

Onu kırmak niyetindeler.

Kadınları kırmak Doktor Mark Kilroy'un işidir ve o bunu iyi yapar. Tara çırılçıplak soyulacak, iyice aşağılanacak ve en ufak bir itaatsizlik belirtisi için sert bir şekilde cezalandırılacak. Vücudu, taleplerine direnme yeteneğini paramparça edecek kadar utanç verici ve yoğun bir zevkle sınırlarına kadar zorlanacak. Mark'ın işi bittiğinde, kendisini ona zorlamasına gerek kalmayacak. Bunun için yalvaracak.

Ama Tara, Mark'ın kıldığı diğer kadınlar gibi değildir. Vücudu Mark'ın hakimiyetine teslim olsa bile, zihni boyun eğmeyi reddediyor. Daha da kötüsü, Mark protokolü bir kenara bırakıp görevini terk etmek ve onu kendine almak için yanıp tutuşmaktadır. Görevini tamamlama ve Tara'nın şartlanmasını test etme zamanı geldiğinde, onun meydan okuması her ikisi için de felaketle sonuçlanacak mıdır?

[Amazon'dan satın alın](#)

Utanç Verici Şekilde Kırık

Yedi yıl önce, on sekizinci yaş gününde kibirli, çileden çıkarıcı derecede seksi bir zalim tarafından küçük bir kızmış gibi tokatlandığından beri Ellie, Mason Malone'dan uzak durmak için elinden geleni yapmıştır ve Mason, ondan bir iyilik istemek için sürünerek gelmek isteyeceği son kişidir. Ancak kardeşi yanlış insanlara borçlanmış ve hayatı tehlikeye dayken Ellie, Mason'ın ona yardım edebilecek tek kişi olduğunu biliyor.

Mason araya girmeyi kabul eder, ancak özel bir güvenlik ajansının milyoner sahibine dönüşen kaba, savaşta sertleşmiş eski denizci, parlak zırhlı bir şövalye değildir ve yardımının yüksek bir bedeli olacaktır. Korumasına karşılık, Ellie vücudunu tamamen ona teslim etmek zorunda kalacak, her yerde, her zaman ve istediği şekilde kullanılacaktır.

Sabırlı olmayacak. Nazik olmayacak. Onun gibi bir erkek için fazla iyiymiş gibi davranarak geçirdiği onca yılın bedelini ödetecek. Adam onu çırılçıplak soyarken, sert bir şekilde cezalandırırken ve sonra her seferinde bir öncekinden daha sert bir şekilde onu tekrar tekrar alırken acı, aşağılanma ve çaresiz, çaresiz ihtiyaçla inleyecek, yalvaracak ve ağlayacak.

Onu hayal edilebilecek en utanç verici şekilde kıracak ve bunun için ona yalvaracak.

[Amazon'dan satın alın](#)

[OceanofPDF.com](#)

Loki Renard Yazarına Ait Diğer Fırtınalı Gece Kitapları

Tanrı'nın Gelini

Brat, Koruma ve Ödül Avcısı Mail Order Brat

Barbarın Gelini

Cennet'in Efendileri

Avcının Evcil Hayvanı

Hukukun Sert Eli Zor Bir

Hasta

Şövalye Tarafından

Evcilleştirildi Kısa Bir

Tasma

Doktor En İyisini

Bilir Asinin Arkadaşı

Denizcinin Evcil

Hayvanı Doktorun

Evcil Hayvanı

Uzaylı'nın Evcil Hayvanı

Barbarın Evcil

Hayvanı Milyarderin

Evcil Hayvanı

Alfa'nın Esiri

Düzeltilici Tedavi Ayı

Tarafından

Evcilleştirildi

Alfa'nın Evcil

Hayvanı Gelinini

Yüceltiyor

İtfaiyecinin Kadını Savaş

Lordunun Evcil Hayvanı

Krallar Tarafından

Sahiplenildi

Doktor'un Komutası

Alfalar Tarafından Alındı

Uzaylı'nın Hastası

Uzaylı'nın Tasması

Ejderha'nın

Hayvanı

Ejderhanın Tutsağı

Ejderha Kralının Evcil
Hayvanı Uzaylının
Tasması
Ejderhaların Tasması

Ejderha Lordu' nun
Evcil Prensesi Uzaylı
Tarafından Kırıldı

OceanofPDF.com

Loki Renard Bağlantıları

Loki Renard'ı blogu, haber bülteni, Facebook sayfası, Twitter hesabı ve Goodreads profili aracılığıyla aşağıdaki bağlantıları kullanarak takip edebilirsiniz:

<http://lokirenard.com/>

<http://lokirenard.com/renard-hq-2/>

<https://www.facebook.com/loki.renard.9>

<https://twitter.com/lokirenard>

http://www.goodreads.com/author/show/4262126.Loki_Renard

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.